

KOMUNIKAT ZARZĄDU PZPN I/2014

Z DNIA 29 STYCZNIA 2014 ROKU

Spis treści:

1. Uchwała nr I/1 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przyjęcia porządku obrad posiedzenia Zarządu w dniu 29.01.2014 roku.
2. Uchwała nr I/2 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w Regulaminie działania Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych przyjętym Uchwałą nr I/3 z dnia 16 stycznia 2013 roku Zarządu PZPN.
3. Uchwała nr I/3 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w składzie Kolegium Sędziów PZPN.
4. Uchwała nr I/4 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie uzupełnienia składu Zespołu Medycznego działającego w ramach Komisji Technicznej PZPN.
5. Uchwała nr I/5 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie ustalenia wysokości składki członkowskiej na rok 2014.
6. Uchwała nr I/6 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przekazania klubom I i II ligi wpływów z zakładów bukmacherskich w sezonie 2013/2014.
7. Uchwała nr I/7 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie Menedżerów ds. Piłkarzy.
8. Uchwała nr I/8 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie lokalizacji meczów reprezentacji narodowych
9. Uchwała nr I/9 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przekazania Wojewódzkim Związkom Piłki Nożnej kwoty po 20.000 PLN na pokrycie kosztów przygotowania reprezentacji ZPN do rozgrywek kadr wojewódzkich U-13 i U-16 dziewcząt w 2014 roku.
10. Uchwała nr I/10 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej dot. zmian w uchwale nr III/39 z dnia 14 lipca 2006 roku Zarządu PZPN w sprawie statusu zawodników, występujących w polskich klubach piłkarskich oraz zasad zmian przynależności klubowej.
11. Uchwała nr I/11 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w Uchwale nr XI/300 z dnia 22 listopada 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie określenia liczby zawodników cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej występujących w meczach Ekstraklasy i niższych klas rozgrywkowych.
12. Uchwała nr I/12 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zasad organizacji zgrupowań i konsultacji szkoleniowych reprezentacji narodowych.
13. Uchwała nr I/13 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zatwierdzenia „Podręcznika Licencyjnego PZPN dla klubów II ligi na sezon 2014/2015”.
14. Uchwała nr I/14 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w Uchwale nr XII/306 z dnia 13 grudnia 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zatwierdzenia „Podręcznika Licencyjnego PZPN na sezon 2014/2015”.
15. Uchwała nr I/15 z 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przyjęcia zmiany Postanowień Polskiego Związku Piłki Nożnej, do Przepisów Gry w Piłkę Nożną, wydanie 2013/2014.
16. Uchwała nr I/16 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie ustalenia terminu kolejnego posiedzenia Zarządu PZPN.
17. Uchwała nr I/17 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w składzie Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego PZPN.

18. Uchwała nr I/18 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie uzupełnienia składu Komisji Licencji Klubowych PZPN.

1

Uchwała nr I/1 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przyjęcia porządku obrad posiedzenia Zarządu w dniu 29.01.2014 roku

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Przyjmuje się porządek obrad posiedzenia Zarządu w dniu 29.01.2014 roku, stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

2

Uchwała nr I/2 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w Regulaminie działania Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych przyjętym Uchwałą nr I/3 z dnia 16 stycznia 2013 roku Zarządu PZPN

I. Na podstawie art. 36 § 1 pkt 8), w zw. z art. 46 § 10 i art. 45 § 1 pkt 5) Statutu PZPN, wprowadza się następujące zmiany w Regulaminie działania Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych, przyjętym Uchwałą nr I/3 z dnia 16 stycznia 2013 roku Zarządu PZPN:

1. W art. 1 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:

3. Właściwość Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych jest wyłączona jedynie w przypadku, w którym do PZPN wpłynie żądanie wydania ITC (International Transfer Certificate), a spór dotyczy tego wystąpienia.

2. W art. 3 dodaje się ust. 7 w następującym brzmieniu:

7. Izba ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych orzeka na sesjach. Sesje powinny się odbywać raz w tygodniu w okresie przerw między rozgrywkami, zaś w pozostałym okresie - w razie konieczności.

3. W art. 6 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się dalszą część zdania w następującym brzmieniu:

w szczególności poprzez sprawdzenie w systemie TMS (Transfer Matching System), czy w odniesieniu do strony postępowania będącej zawodnikiem lub zawodniczką uprawiającym/ą sport piłki nożnej wpłynęło żądanie wydania ITC.

4. W art. 7 po ust. 1 dodaje się ust. 1a:

1a. Przewodniczący zapewni obsadę sesji poprzez wyznaczenie składów orzekających z uwzględnieniem równomiernego obciążenia członków Izby.

5. W art. 10 dodaje się ust. 4 i 5 w następującym brzmieniu:

4. Strona może złożyć wniosek o wyłączenie jedynie dwóch członków Izby. Dalsze wnioski o wyłączenie tej samej strony Przewodniczący pozostawi bez rozpoznania.

5. Nie jest dopuszczalne złożenie wniosku o wyłączenie całej Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych.

6. W art. 21 dodaje się ust. 3-4 w następującym brzmieniu:

3. Zespół Orzekający może zarządzić przerwę w rozprawie wyłącznie w celu przeprowadzenia dowodów. Przerwa w rozpoznaniu sprawy nie może być dłuższa niż dwa tygodnie, chyba że obie strony postępowania wyrażą zgodę na odroczenie rozprawy na inny termin.

4. Rozprawę przerwana lub odroczoną prowadzi się w dalszym ciągu, chociażby skład orzekający uległ zmianie, chyba że po wysłuchaniu stron, z ważnych przyczyn Zespół Orzekający postanowi inaczej.

7. W art. 22 ust. 3 dodaje się zdanie drugie w następującym brzmieniu:

Strona zgłaszająca wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka jest zobowiązana zapewnić jej stawienie na wyznaczony termin rozprawy. Izba pominie dowód z przesłuchania świadka wnioskowanego przez strony, jeżeli nie stawi się on na wyznaczony termin posiedzenia, chyba że strona wykaże, iż nie mogła zapewnić jego stawienia z przyczyn niezależnych od niej, a zeznania tego świadka będą istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

II. Pozostałe postanowienia Regulaminu nie ulegają zmianie.

III. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

IV. W sprawach wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie Uchwały stosuje się przepisy nowe, za wyjątkiem art. 22 ust. 3 zdanie drugie Regulaminu, który stosuje się wyłącznie do spraw wszczętych po wejściu w życie Uchwały.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

t.j.U. nr I/3 z dnia 16.01.2013.r.

zm.U. nr I/2 z dnia 29.01.2014 r.

**Uchwała nr I/3 z dnia 16 stycznia 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej
w sprawie przyjęcia Regulaminu działania Izby ds. Rozwiązywania Sporów
Sportowych**

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 8), w zw. z art. 46 § 10 i art. 45 § 1 pkt 5) Statutu PZPN, przyjmuje się Regulamin działania Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych, w następującym brzmieniu:

Regulamin działania Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych

Art. 1 Kompetencja Izby

1. Izba ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych PZPN, zwana dalej w skrócie „Izbą” jest organem jurysdykcyjnym Polskiego Związku Piłki Nożnej powołanym do orzekania w przedmiocie istnienia, ważności lub rozwiązywania kontraktów piłkarskich (mających charakter umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej) oraz podejmowania innych decyzji w sprawie zapewnienia stabilności kontraktowej zawodników będących stronami takiej umowy, a także w sprawach dotyczących mechanizmu solidarności.

2. Postanowienia niniejszego Regulaminu dotyczą klubów będących członkami PZPN oraz zawodników podlegających jego jurysdykcji, bez względu na ich narodowość.

3. Właściwość Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych jest wyłączona jedynie w przypadku, w którym do PZPN wpłynie żądanie wydania ITC (International Transfer Certificate), a spór dotyczy tego wystąpienia.

Art. 2 Prawo właściwe

Dla realizacji swojej kompetencji jurysdykcyjnej Izba stosuje Statut i regulaminy Polskiego Związku Piłki Nożnej, w szczególności przyjęte na podstawie Statutu i właściwych regulaminów Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej. W sytuacji, gdy nie nastąpiła jeszcze implementacja tych ostatnich przepisów, Statut i regulaminy FIFA stosuje się w drodze analogii. Przy orzekaniu Izba uwzględnia również przepisy prawa powszechnego, w szczególności w zakresie prawa i postępowania cywilnego, w tym zabezpieczającego oraz prawa pracy, istniejące w sferze piłki nożnej krajowe układy zbiorowe, a także odpowiednie regulacje sportowe, w tym wskazujące na specyfikę sportu.

Art. 3 Skład Izby

1. Izba ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych składa się z wybranych na okres kadencji władz Związku:

a) przewodniczącego i 3 wiceprzewodniczących, wybranych zgodnie przez przedstawicieli piłkarzy i klubów, o których mowa w pkt b) i c) z listy przynajmniej 8 osób, wskazanych przez Zarząd PZPN,

b) sześciu przedstawicieli piłkarzy wybranych przez Zarząd PZPN na wniosek Polskiego Związku Piłkarzy,

c) sześciu przedstawicieli klubów, wybranych przez Zarząd PZPN na wspólny wniosek Spółki Ekstraklasa S.A. oraz Piłkarskiej Ligi Polskiej.

2. Członek Izby nie może być członkiem Zarządu, Komisji Rewizyjnej lub innego organu jurysdykcyjnego PZPN.

3. Zarząd PZPN może odwołać z ważnych powodów każdego członka Izby, o których mowa w ust.1, w uzgodnieniu z podmiotami, o których mowa w pkt b) i c).

4. W razie ustąpienia lub odwołania któregośkolwiek z członków Izby uzupełnienie jej składu następuje w drodze powołania nowego członka, przy uwzględnieniu zasad, o których mowa ust. 1 pkt a) – c).

5. Przewodniczącego, 3 wiceprzewodniczących oraz pozostałych członków Izby powołuje i odwołuje Zarząd PZPN.

6. Zmiany w składzie Izby mogą być dokonywane wyłącznie na podstawie Uchwały Zarządu PZPN na wniosek Przewodniczącego Izby, z uwzględnieniem zasad wskazanych w ust. 1 pkt a)-c).

7. Izba ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych orzeka na sesjach. Sesje powinny się odbywać raz w tygodniu w okresie przerw między rozgrywkami, zaś w pozostałym okresie - w razie konieczności.

Art. 4 Wymogi stawiane członkom Izby

1. Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Izby muszą posiadać wykształcenie prawnicze.

2. W skład Izby nie może wchodzić więcej niż jeden przedstawiciel tego samego klubu.

3. Członkami Izby mogą być wyłącznie osoby nie karane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne.

Art. 5 Dwuinstancyjne postępowanie przed Izbą

1. W pierwszej instancji Izba orzeka w składzie trzyosobowym, z udziałem Przewodniczącego lub Wiceprzewodniczącego Izby. W skład zespołu orzekającego – z wyłączeniem przewodniczącego – musi w każdym przypadku wchodzić równa liczba przedstawicieli piłkarzy i klubów.

2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji Izby z uzasadnieniem strona niezadowolona z jej rozstrzygnięcia może złożyć odwołanie do 5 – osobowego zespołu orzekającego Izby, w którego skład wchodzić powinna równa liczba przedstawicieli piłkarzy i klubów oraz Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący, którzy nie orzekali w I instancji.

3. Z zastrzeżeniem art. 36 orzeczenie 5-osobowego zespołu orzekającego jest ostateczne w toku instancji i wykonalne.

Art. 6 Badanie kompetencji Izby

1. Izba bada z urzędu swoją kompetencję do rozpoznania sprawy z zastrzeżeniem ust. 3, **w szczególności poprzez sprawdzenie w systemie TMS (Transfer Matching System), czy w odniesieniu do strony postępowania będącej zawodnikiem lub zawodniczką uprawiającym/ą sport piłki nożnej wpłynęło żądanie wydania ITC.**

2. W przypadku, gdy Izba stwierdzi swoją niewłaściwość do rozpoznania danej sprawy przekazuje ją niezwłocznie właściwemu organowi, informując o tym strony lub wnioskodawcę.

3. Przed wyznaczeniem zespołu orzekającego o niewłaściwości Izby do rozpoznania danej sprawy decyduje Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący Izby. Na wydane zarządzenie o przekazaniu sprawy lub pozostawieniu sprawy bez rozpoznania, stronie, w terminie 7 dni od daty otrzymania zarządzenia, przysługuje ponowny wniosek, który podlega badaniu przez Izbę.

Art. 7 Siedziba Izby – Działania Administratora Izby

1. Posiedzenia i narady Izby, odbywają się, co do zasady, w siedzibie PZPN.

1a. Przewodniczący zapewni obsadę sesji poprzez wyznaczenie składów orzekających z uwzględnieniem równomiernego obciążenia członków Izby.

2. Dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania Izby Sekretarz Generalny PZPN lub jego zastępca wyznacza Administratora spośród pracowników Biura PZPN. W razie czasowej nieobecności Administratora jego czynności realizuje inna osoba z Biura Związku. Administrator odpowiedzialny jest między innymi za sporządzanie protokołów z posiedzeń Izby, prowadzi dokumentację i akta Izby, kontroluje zwrot kosztów podróży dla członków Izby, upoważniony jest do składania – z wyłączeniem orzeczeń Izby – podpisów w zastępstwie Przewodniczącego lub Wiceprzewodniczącego Izby oraz wykonuje inne czynności zlecone przez Przewodniczącego lub Wiceprzewodniczącego Izby.

Art. 8 Język procedury

Postępowanie przed Izbą odbywa się w języku polskim.

Art. 9 Obowiązek zachowania tajemnicy

1. Członkowie Izby zobowiązani są zachować w tajemnicy wszystkie fakty uzyskane podczas i w związku z pełnieniem swojej funkcji, w szczególności przy rozpatrywaniu konkretnych spraw. Zobowiązani są również powstrzymać się od ujawnienia przebiegu narady nad końcową decyzją.
2. Przed przystąpieniem do wykonywania swoich funkcji członkowie Izby składają na piśmie oświadczenia o zachowaniu w tajemnicy okoliczności wskazanych w ust.1, które deponowane są w Sekretariacie Izby.

Art. 10 Wyłączenie członka Izby

1. Jeżeli istnieją wątpliwości co do niezależności i bezstronności członka Izby powinien on niezwłocznie wyłączyć się z udziału w danej sprawie. W szczególności powinno to nastąpić:

a) jeżeli dany członek jest zainteresowany w rozstrzygnięciu danej sprawy bezpośrednio lub pośrednio, osobiście lub jako organ osoby prawnej,

b) jeżeli stroną sporu jest klub, z którego pochodzi członek Izby lub gdy istnieje między nim a stroną lub jej przedstawicielem związek rodzinny (małżeński, rodzicielski, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej), stosunek zależności lub zażyłej przyjaźni względnie stosunek emocjonalny pomiędzy członkiem Izby a jedną ze stron postępowania lub jej przedstawicielem.

2. Członek Izby, który znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1, powinien powiadomić o tym natychmiast Przewodniczącego Izby, wyłączając się z udziału w sprawie.

3. Członek Izby może być wyłączony na wniosek strony w przypadku istnienia usprawiedliwionej wątpliwości co do jego bezstronności lub niezależności. Strona zgłaszająca takie zastrzeżenie powinna zgłosić wniosek o wyłączenie w formie pisemnej do Przewodniczącego Izby w terminie 5 dni od momentu powzięcia przedmiotowej wątpliwości, pod rygorem jego pominięcia. Wskazany wniosek powinien zawierać precyzyjne uzasadnienie faktów usprawiedliwiających wyłączenie członka Izby ze wskazaniem wiążących się z tym dowodów.

4.Strona może złożyć wniosek o wyłączenie jedynie dwóch członków Izby. Dalsze wnioski o wyłączenie tej samej strony Przewodniczący pozostawi bez rozpoznania.

5.Nie jest dopuszczalne złożenie wniosku o wyłączenie całej Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych.

Art. 11 Orzekanie o wyłączeniu członka Izby

1. Jeśli członek Izby kwestionuje zgłoszone w trybie art. 11 ust.3 żądanie wyłączenia w przedmiocie wniosku orzeka 3 - osobowy zespół orzekający Izby, pod nieobecność wskazanego członka.

2. W przypadku uwzględnienia żądania wyłączenia członka Izby w trakcie trwania postępowania, czynności dokonane z jego udziałem zostają anulowane.

3. Decyzja w sprawie wyłączenia członka Izby lub odmowa wyłączenia może być zaskarżona do poszerzonego składu Izby, którego decyzje są ważne w przypadku udziału w posiedzeniu przynajmniej Przewodniczącego Izby lub jednego z Wiceprzewodniczących oraz 6 członków Izby, z wyłączeniem członków Izby, którzy uczestniczyli w wydaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Art. 12 Strony postępowania

Stronami w postępowaniu przed Izbą mogą być zawodnicy i zawodniczki uprawiający sport piłki nożnej w Polsce oraz kluby będące członkami Polskiego Związku Piłki Nożnej.

Art.13 Podstawowe zasady postępowania przed Izbą

1. W postępowaniu przed Izbą strony mogą w nieskrępowany sposób korzystać z podstawowych praw procesowych, opartych na zasadach równego traktowania stron oraz prawa do obrony, w szczególności z prawa do składania wyjaśnień, przedstawiania środków dowodowych oraz zapoznania się z istniejącą w sprawie dokumentacją, a także uzyskania pisemnej decyzji wraz z uzasadnieniem.
2. Izbą powinna dokładać starań, aby merytoryczne decyzje w sprawie zapadały w sposób umożliwiający uprawnienie zawodników do gry w danym sezonie piłkarskim.

Art. 14 Reprezentacja stron

1. Strony mogą być reprezentowane przez profesjonalnych przedstawicieli (pełnomocników), których wybrali. Mogą nimi być adwokaci, radcowie prawni lub osoby pozostające w stałym stosunku zlecenia oraz licencjonowani menedżerowie d.s. piłkarzy. Ponadto zawodnik może być reprezentowany przez współmałżonka, rodziców lub rodzeństwo, a za zgodą drugiej strony – także przez kapitana lub innego zawodnika drużyny, w której ostatnio występował, zaś klub piłkarski przez upoważnionego pracownika klubu.
2. Izbą może wymagać od przedstawiciela strony okazania stosownego pełnomocnictwa.
3. W przypadku, gdy stroną postępowania jest zawodnik cudzoziemiec Izbą może dopuścić – na koszt strony – udział tłumacza, mogącego także brać udział w rozprawie.

Art. 15 Forma postępowania

1. Postępowanie przed Izbą odbywa się w formie ustnej i pisemnej, a za zgodą stron także przy wykorzystaniu Internetu i poczty elektronicznej.
2. Korespondencja w danej sprawie jest przekazywana stronom za pośrednictwem faksu, poczty lub poczty kurierskiej.
3. Korespondencja w sprawie może być także przekazywana za pośrednictwem poczty elektronicznej, jeśli przyczyni się to do usprawnienia toku postępowania, na adres podany przez stronę lub na oficjalny adres mailowy klubu.

Art. 16 Przesyłanie pism procesowych

1. Pisma procesowe są wysyłane na adres wskazany przez strony. Doręczenie jest również skutecznie jeśli dokonane jest na adres prawidłowo ustanowionego Pełnomocnika strony.
2. W każdym przypadku w aktach sprawy powinien znajdować się dowód doręczenia pisma oraz wezwania na rozprawę.

Art. 17 Przestrzeganie terminów

1. Strony podejmują czynności w terminach określonych w regulaminach lub oznaczonych przez Izbę. Termin uważa się za zachowany, jeśli pismo zostało złożone przed upływem jego ostatniego dnia w Kancelarii PZPN w godzinach jej urzędowania lub w urzędzie pocztowym przed północą danego dnia.

2. Ciężar przedstawienia dowodu zachowania terminu ciąży na nadawcy pisma.
3. Terminy oznaczone przez Izbę nie powinny być krótsze niż trzy, a nie dłuższe niż dwadzieścia dni. W nagłym przypadku, uzasadnionym każdorazowo pisemnie przez Przewodniczącego Izby, terminy mogą być skrócone do 24 godzin.
4. Jeśli niniejszy Regulamin nie określa konsekwencji nieprzestrzegania konkretnego terminu, są one określane przez Izbę.

Art. 18 Obliczanie terminów

1. Terminy, które powinny być przestrzegane przez strony zaczynają się od dnia następnego od otrzymania pisma. Dni wolne od pracy i świąteczne według kalendarza obowiązującego w Polsce są włączone do biegu powyższych terminów.
2. Każdy termin upływa danego dnia o północy. Jeśli ostatni dzień terminu upływa w dzień wolny od pracy lub świąteczny według kalendarza obowiązującego w Polsce termin jest zachowany, jeżeli dana czynność została dokonana dnia następnego.

Art. 19 Przedłużenie i przywrócenie terminów

1. Terminy oznaczone jako bezwzględnie obowiązujące w niniejszym regulaminie nie mogą być przedłużane.
2. Terminy pozostawione do oceny Izby przez niniejszy Regulamin mogą być przedłużone z ważnych powodów, jeżeli umotywowany wniosek został zgłoszony przed upływem terminu. Przedłużenie terminu może mieć miejsce tylko jeden raz.
3. Jeśli strona lub jej pełnomocnik nie mogli zachować terminu z przyczyny niezależnej od ich woli, termin ten może być przywrócony na uzasadniony wniosek złożony w terminie trzech dni od momentu ustania przeszkody.

Art. 20 Pisemne oświadczenia

1. Strony redagują swoje pisemne oświadczenia w języku polskim wskazując:
 - a) nazwisko, imię, funkcję oraz miejsce zamieszkania wnioskodawcy lub jego pełnomocnika, telefon kontaktowy i adres e-mail,
 - b) zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych sprawy,
 - c) ich wnioski (konkluzje),
 - d) uzasadnienie prawne,
 - e) wszystkie posiadane środki dowodowe (dokumenty oryginalne, względnie dokumenty poświadczające zgodność z oryginałem, mające związek ze sporem, nazwiska i adresy osób fizycznych oraz prawnych związanych z różnego tytułu ze sporem) oraz postawione tezy dowodowe,
2. Pisemne oświadczenia powinny być opatrzone datą, podpisane i złożone w dwóch egzemplarzach. Jednakże Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący Izby – w sytuacji złożenia pisemnego oświadczenia w jednym egzemplarzu – może wykonać kserokopię ww. oświadczenia i przesać je stronie przeciwnej w takiej formie, jeśli przyczyni się to do usprawnienia postępowania w sprawie.
3. Fakt złożenia przez wnioskodawcę do Izby wniosku o rozpoznanie (odwołania) jest potwierdzany po jego zarejestrowaniu w stosownym rejestrze pismem podpisanym przez Przewodniczącego lub Wiceprzewodniczącego Izby – w terminie 7 dni licząc od daty wpływu wniosku (odwołania) do Kancelarii PZPN.
4. Pisemne oświadczenia niekompletne, zredagowane w innym języku niż polski, nie podpisane lub podpisane przez nie upoważnionego pełnomocnika będą zwracane do ich nadawców. Przewodniczący Izby, Wiceprzewodniczący Izby lub przewodniczący zespołu

orzekającego może wyznaczyć 7 - dniowy termin do uzupełnienia braku w złożonym piśmie lub dokumentacji, pod rygorem nie rozpatrzenia złożonego wniosku.

5. W razie stwierdzenia dopuszczalności rozpatrzenia wniosku, Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący Izby przekazuje go stronie przeciwnej lub innym zainteresowanym osobom, zapraszając je do zajęcia stanowiska w sprawie lub udzielenia innej odpowiedzi w określonym terminie. W razie braku tego stanowiska lub nie otrzymania odpowiedzi we wskazanym terminie, decyzja co do złożonego wniosku zostanie podjęta na bazie dokumentów pozostających w dyspozycji zespołu orzekającego. Druga wymiana korespondencji jest możliwa tylko w przypadkach szczególnych, według oceny Izby.

Art. 21 Rozprawa mająca na celu rozpoznanie sprawy i wydanie orzeczenia, sporządzenie protokołu

1. Izba może wezwać strony do stawienia się na rozprawie wyznaczonej w celu rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia, o ile sprawa znajduje się w stanie nadającym się do rozstrzygnięcia.

2. Jeśli rozprawa została już wyznaczona, Przewodniczący Izby zobowiązuje Administratora do sporządzenia protokołu, który zostanie podpisany przez przewodniczącego zespołu orzekającego oraz Administratora, a w wyjątkowych przypadkach także przez strony, świadków, tłumaczy lub ekspertów.

3. Zespół Orzekający może zarządzić przerwę w rozprawie wyłącznie w celu przeprowadzenia dowodów. Przerwa w rozpoznaniu sprawy nie może być dłuższa niż dwa tygodnie, chyba że obie strony postępowania wyrażą zgodę na odroczenie rozprawy na inny termin.

4. Rozprawę przerwana lub odroczoną prowadzi się w dalszym ciągu, chociażby skład orzekający uległ zmianie, chyba że po wysłuchaniu stron, z ważnych przyczyn Zespół Orzekający postanowi inaczej.

Art. 22 Środki dowodowe

1. Izba prowadzi postępowanie dowodowe przy wykorzystaniu następujących środków dowodowych:

- a) dowód z przesłuchania stron
- b) dowód z zeznań świadków
- c) dowód z opinii biegłego (ekspertyza)
- d) przedstawianie dokumentów

e) każdy inny środek uznany za właściwy dla udowodnienia danej okoliczności.

2. Izba dokonuje swobodnej oceny dowodów. Członkowie Izby orzekają na podstawie własnego wewnętrznego przekonania.

3. Ciężar dowodu faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne. **Strona zgłaszająca wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka jest zobowiązana zapewnić jej stawiennictwo na wyznaczony termin rozprawy. Izba pominie dowód z przesłuchania świadka wnioskowanego przez strony, jeżeli nie stawi się on na wyznaczony termin posiedzenia, chyba że strona wykaże, iż nie mogła zapewnić jego stawiennictwa z przyczyn niezależnych od niej, a zeznania tego świadka będą istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.**

4. Izba może również dopuścić z urzędu inne środki dowodowe, niż zawnioskowane przez strony, które uważa za konieczne.

5. W przypadkach, w których przeprowadzenie dowodów pociąga za sobą koszty świadków lub ekspertów, obciążają one stronę wnoszącą o ich przeprowadzenie.

6. Izba może z urzędu, lub na żądanie jednej ze stron odmówić przeprowadzenia dowodów, które nie wydają się celowe dla wyjaśnienia sprawy, w szczególności takich, które nie pozostają w związku z podnoszonymi w sprawie faktami lub które niepotrzebnie opóźniają procedurę.

7. W przypadku gdy strona przy pierwszej czynności procesowej uzna żądanie strony przeciwnej Izba może zaniechać prowadzenia dalszego postępowania dowodowego w tym zakresie.

Art. 23 Obowiązek współpracy stron

1. Strony są zobowiązane współpracować aktywnie w ustalaniu faktów.

2. W przypadku stwierdzenia rażącego niedbalstwa stron, a w szczególności w razie nie wykonania poleceń Izby, Przewodniczący Izby może, po uprzednim przekazaniu ostrzeżenia, nałożyć na stronę grzywnę w maksymalnej wysokości do kwoty 10.000 złotych.

3. W przypadku braku współpracy stron, Izba orzeka na podstawie posiadanego materiału procesowego.

Art. 24 Obowiązek stawiennictwa na posiedzenie Izby

1. Wszystkie osoby zobowiązane do stosowania postanowień statutu i regulaminów PZPN zobowiązane są do stawiennictwa na wezwanie Izby, niezależnie od tytułu wezwania.

2. Z prawa odmowy stawiennictwa na wezwanie Izby mogą jedynie skorzystać:

- a) współmałżonek, rodzice, krewni lub powinowaci w linii prostej strony,
- b) osoby związane tajemnicą zawodową lub pełniące funkcje mające związek ze sprawą.

Art. 25 Przesłuchanie świadków

1. Przewodniczący zespołu orzekającego sprawdza, w pierwszej kolejności, tożsamość świadków. Następnie zwraca im uwagę na konsekwencje złożenia fałszywych zeznań.

2. Zespół orzekający przeprowadza bezpośrednio dowód z zeznań świadków. Stwarza jednak stronom możliwość zadawania pytań precyzujących lub uzupełniających złożone zeznania, po stwierdzeniu dopuszczalności postawienia tych dodatkowych kwestii.

Art. 26 Ekspertyza

1. Jeśli stwierdzenie lub ocena faktów wymaga szczególnych wiadomości, Izba może zwrócić się do eksperta. Sporządza on pisemne sprawozdanie w terminie ustalonym przez Izbę. Może on być również wysłuchany w trakcie rozprawy.

2. Izba może, z urzędu lub na żądanie strony:

- a) zażądać dodatkowych informacji od eksperta,
- b) zarządzić sporządzenie nowej opinii przez innego eksperta, jeśli pierwsza opinia jest niekompletna, niezrozumiała lub wewnętrznie sprzeczna.

3. Przepisy dotyczące wyłączenia członka Izby stosuje się odpowiednio do wyłączenia eksperta.

Art. 27 Przedstawienie dokumentów

1. Każda strona lub osoba trzecia podlegająca statutowi i regulaminom PZPN może być zobowiązana przez Izbę do przedstawienia dokumentów znajdujących się w jej posiadaniu, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu.
2. Strony mają prawo odmówić złożenia do akt sprawy określonych dokumentów z przyczyn, które uzasadniają obowiązek zachowania tajemnicy prawnie chronionej. Obiektywnie usprawiedliwiony brak możliwości przedstawienia dokumentu nie może być wykorzystywany przeciwko stronie, która nim dysponuje.
3. Okoliczności wynikające z dokumentów, o których mowa w ust. 2 mogą stanowić przedmiot ustaleń w sprawie, o ile Izba miała możliwość poznania podstawowej jego treści oraz stworzono stronom możliwość wypowiedzenia się w tym przedmiocie.

Art. 28 Zamknięcie postępowania dowodowego

Po wyczerpaniu procedury przedstawiania dowodów, Izba stwierdza zamknięcie postępowania dowodowego. Od tego momentu, żaden nowy fakt i środek dowodowy nie może być przedstawiony przez stronę.

Art. 29 Przedstawienie końcowych stanowisk stron

Strona, która stawiła się na posiedzenie, może przedstawić swoje końcowe stanowisko w sprawie, a następnie przewodniczący zespołu orzekającego zamyka rozprawę.

Art. 30 Narada i głosowanie

Izba podejmuje decyzję przy drzwiach zamkniętych zwykłą większością głosów. Przewodniczący zespołu orzekającego oraz jego członkowie dysponują jednym głosem. Wszystkie obecne osoby zobowiązane są oddać głos. W przypadku równości głosów przeważający jest głos przewodniczącego posiedzenia. Podjęcie decyzji może nastąpić w formie pisemnej.

Art. 31 Forma i treść decyzji z uzasadnieniem

Izba wydaje decyzję w formie pisemnej, która zawiera:

- a) datę, w której została podjęta,
- b) nazwiska członków zespołu orzekającego,
- c) nazwiska lub firmy stron,
- d) żądania stron wraz z ich uzasadnieniem,
- e) rozstrzygnięcie, w tym dotyczące ewentualnego podziału kosztów,
- f) uzasadnienie faktyczne i prawne rozstrzygnięcia,
- g) podpis przewodniczącego zespołu orzekającego,
- h) wskazanie środków prawnych pozostających do dyspozycji stron (forma, nazwa organu odwoławczego, termin złożenia odwołania).

Art. 32 Powiadomienie o treści decyzji

1. Po wydaniu decyzji, Izba przekazuje ją niezwłocznie w formie pisemnej – za pośrednictwem Kancelarii PZPN – stronom lub ich przedstawicielom.
2. W przypadkach nie cierpiących zwłoki, stronom może być przekazana tylko treść sentencji. Przekazanie sentencji może nastąpić za pośrednictwem: faksu, poczty, poczty

kurierskiej lub poczty elektronicznej. W takim przypadku motywy decyzji powinny być przekazane najpóźniej w terminie do 20 dni od dnia wydania decyzji.

3. Przyjmuje się, że strony otrzymały decyzję w momencie, w którym dotarł do nich faks, poczta lub poczta kurierska. Doręczenie jest także skuteczne jeśli zostanie dokonane na adres pełnomocnika strony.

Art. 33 Koszty postępowania przed Izłą

1. Postępowanie przed Izłą jest nieodpłatne. Strony nie są zobowiązane do zwrotu jakichkolwiek kosztów postępowania, z wyjątkiem należności na rzecz biegłych, świadków i tłumaczy przez nie zawnioskowanych.

2. Członkowie Izby otrzymują od PZPN zwrot kosztów podróży na posiedzenia na zasadach odrębnie ustalonych przez Zarząd PZPN.

Art. 34 Publikacja decyzji

Decyzje mające ogólny walor dla sportu piłki nożnej mogą być, na podstawie decyzji Izby, publikowane przez PZPN, w formie określonej przez Izbę, po utajnieniu nazw zainteresowanych stron.

Art. 35 Odwołanie

W terminie 21 dni od dnia otrzymania decyzji 5 - osobowego zespołu orzekającego Izby z uzasadnieniem – wydanej w trybie art. 5 ust. 2 nin. Regulaminu - strona niezadowolona z jej rozstrzygnięcia może złożyć odwołanie do niezależnego i należycie powołanego sądu arbitrażowego. W przypadku braku takiego sądu w Polsce, spory będą rozstrzygane przez Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu (CAS) w Lozannie, w Szwajcarii.

Art. 36 Wykluczenie odpowiedzialności

1. Członkowie Izby i jego Sekretariat nie ponoszą odpowiedzialności osobistej za swoje czynności lub zaniechania pozostające w związku z procedurą.

2. Postanowienie ust.1 nie ma zastosowania w przypadku rażącego niedbalstwa, skutkującego na niekorzyść strony, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem w drodze karnej lub dyscyplinarnej.

Art. 37 Przyjęcie i wejście w życie regulaminu

1. Traci moc Uchwała nr III/40 z dnia 4 marca 2010 roku Zarządu PZPN w sprawie Regulaminu działania Izby ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych.

2. Niniejszy Regulamin wchodzi w życie z dniem uchwalenia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

Uchwała nr I/3 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w składzie Kolegium Sędziów PZPN

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 14) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. W związku ze złożoną rezygnacją ze składu Kolegium Sędziów PZPN odwołuje się Pana Sławomira Stempniewskiego.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

4

Uchwała nr I/4 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie uzupełnienia składu Zespołu Medycznego działającego w ramach Komisji Technicznej PZPN

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 14) w zw. z art. 66 § 3 Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Na wniosek Przewodniczącego Komisji Technicznej powołuje się Pana Macieja Tabiszewskiego do składu Zespołu Medycznego działającego w ramach Komisji Technicznej PZPN.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

5

Uchwała nr I/5 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie ustalenia wysokości składki członkowskiej na rok 2014

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 5) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Ustala się kwotę 1 złotego jako wysokość miesięcznej składki członkowskiej płaconej przez członków PZPN na rzecz Związku w roku 2014.

II. Zobowiązuje się Prezesów Wojewódzkich Związków Piłki Nożnej do przesłania w terminie do dnia 28 lutego 2014 roku wykazu członków zrzeszonych w danym Wojewódzkim ZPN na dzień 1.01.2014 roku, celem naliczenia opłaty członkowskiej w prawidłowej wysokości.

III. Realizację uchwały powierza się Sekretarzowi Generalnemu PZPN i Departamentowi Finansowemu PZPN.

IV. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2014 roku.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

6

Uchwała nr I/6 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przekazania klubom I i II ligi wpływów z zakładów bukmacherskich w sezonie 2013/2014

Na podstawie art. 36 par. 1 pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Po wpłynięciu na konto Polskiego Związku Piłki Nożnej kwot z tytułu wykorzystywania przez firmy bukmacherskie wyników spotkań ligowych w sezonie 2013/2014 Związek przekaże 75% uzyskanej kwoty na rzecz klubów I ligi oraz 25% na rzecz klubów II ligi.

II. Realizację niniejszej Uchwały powierza się Sekretarzowi Generalnemu PZPN oraz Dyrektorowi Departamentu Finansowego PZPN.

III. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

7

**Uchwała nr I/7 z dnia 29 stycznia 2014 roku
Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej
w sprawie Menedżerów ds. Piłkarzy**

Na podstawie art. 36 § 1 pkt. 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Na wniosek Zespołu ds. Licencjonowania Menedżerów PZPN, postanawia się wpisać na listę Menedżerów ds. Piłkarzy następującą osobę:

- Artur Zubel – licencja nr 96/2013

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

8

Uchwała nr I/8 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie lokalizacji meczów reprezentacji narodowych

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Ustała się, iż mecz towarzyski reprezentacji U-21 Polska – Litwa, zaplanowany na 5.03.2014 roku odbędzie się w Białymstoku. Organizatorem ww. spotkania jest Polski Związek Piłki Nożnej.

II. Powierza się Łódzkiemu Związkowi Piłki Nożnej organizację dwumeczu towarzyskiego reprezentacji U-18 Polska – Finlandia, zaplanowanego na 1.04.(Piotrków Trybunalski) i 3.04.2014 roku (Radomsko).

III. Powierza się Mazowieckiemu Związkowi Piłki Nożnej organizację dwumeczu towarzyskiego reprezentacji U-21 w futsalu Polska – Rumunia zaplanowanego na 11.03. i 12.03.2014 roku.

IV. Realizację Uchwały powierza się Sekretarzowi Generalnemu PZPN.

V. W wyjątkowych sytuacjach Zarząd PZPN zastrzega sobie prawo do zmiany podjętej decyzji dot. lokalizacji poszczególnych meczów reprezentacji narodowych w przypadku niespełnienia przez organizatora warunków przeprowadzenia imprezy.

VI. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

9

Uchwała nr I/9 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przekazania Wojewódzkim Związkom Piłki Nożnej kwoty po 20.000 PLN na pokrycie kosztów przygotowania reprezentacji ZPN do rozgrywek kadr wojewódzkich U-13 i U-16 dziewcząt w 2014 roku.

Na podstawie art.36 par. 1 pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Przekazuje się Wojewódzkim Związkom Piłki Nożnej kwotę w wysokości po 20.000 PLN na pokrycie kosztów przygotowania reprezentacji ZPN do rozgrywek kadr wojewódzkich U-13 i U-16 dziewcząt w 2014 roku.

II. Środki, o których mowa w pkt I zostaną przekazane w następujących terminach i kwotach:

- pierwsza rata w wysokości 10.000 PLN na potrzeby związane z rundą wiosenną rozgrywek zostanie przekazana do dnia 31 stycznia 2014 roku,

- druga rata w wysokości 10.000 PLN z przeznaczeniem na rundę jesienną rozgrywek zostanie przekazana do dnia 30 czerwca 2014 roku.

III. Wojewódzkie Związki Piłki Nożnej zobowiązane są do wydatkowania otrzymanych środków w terminie do 31 grudnia 2014 roku.

IV. Niewykorzystane środki finansowe muszą zostać zwrócone do PZPN w terminie do dnia 31 grudnia 2014 roku.

V. W terminie do dnia 15 stycznia 2015 roku Wojewódzkie Związki Piłki Nożnej prześlą do Departamentu Finansowego PZPN rozliczenie wydatkowania środków finansowych z uwierzytelnionymi dokumentami źródłowymi poniesionych kosztów oraz faktury opiewające na kwotę rozliczaną.

VI. Szczegółowe zasady i sposób wykorzystania dofinansowania, o którym mowa w pkt I zostaną określone w umowach zawieranych przez poszczególne Wojewódzkie Związki Piłki Nożnej dot. przygotowania reprezentacji ZPN do rozgrywek kadr wojewódzkich U-13 i U-16 dziewcząt w 2014 roku.

VII. Realizację niniejszej Uchwały powierza się Sekretarzowi Generalnemu PZPN oraz Dyrektorowi Departamentu Finansowego PZPN.

VIII. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

10

Uchwała nr I/10 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej dot. zmian w uchwale nr III/39 z dnia 14 lipca 2006 roku Zarządu PZPN w sprawie statusu zawodników, występujących w polskich klubach piłkarskich oraz zasad zmian przynależności klubowej

Na podstawie art. 36 par.1 pkt 9) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. W Uchwale nr III/39 z dnia 14 lipca 2006 roku Zarządu PZPN w sprawie statusu zawodników, występujących w polskich klubach piłkarskich oraz zasad zmian przynależności klubowej wprowadza się następującą zmianę:

1. Par. 47 ust.6 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

6. Decyzja o ustaleniu ekwiwalentu nie jest ostateczna i podlega zaskarżeniu do Najwyższej Komisji Odwoławczej PZPN **lub komisji odwoławczej wojewódzkiego związku piłki nożnej** w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

2. Par. 53 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

Szczególne zasady uprawniania zawodników przez kluby Ekstraklasy, I i II ligi **określają odrębne Uchwały Zarządu PZPN.**

3. Par 55 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

Zawodnicy występujący w polskich klubach mogą być transferowani do zagranicznego klubu po uzyskaniu od Polskiego Związku Piłki Nożnej **międzynarodowego** certyfikatu transferowego.

4. Par 56 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

Z wnioskiem o wydanie **międzynarodowego** certyfikatu transferowego zwraca się do PZPN federacja zagraniczna nowego klubu zawodnika.

5. Par. 64 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

W celu potwierdzenia i uprawniania zawodników - cudzoziemców do gry niezbędne jest przedstawienie **międzynarodowego** certyfikatu transferowego macierzystej narodowej federacji.

6. Par 65 otrzymuje nowe następujące brzmienie

W przypadku, gdy umowa transferowa, stanowiąca załącznik do **międzynarodowego** certyfikatu transferowego, ma charakter czasowy, na dalszą grę w polskim klubie klub musi przedstawić odpowiednio aneks do umowy transferowej lub nową umowę.

7. Par 66 otrzymuje nowe następujące brzmienie:

W ramach obowiązujących w Polsce przepisów zawodnik może przejść do innego klubu polskiego, gdy umowa transferowa, stanowiąca załącznik do **międzynarodowego** certyfikatu transferowego, nie zawiera żadnych ograniczeń w tym zakresie .

II. Pozostałe postanowienia Uchwały nie ulegają zmianie.

III. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

zm. U. nr III/24 z 28.06.2004 r.
zm. U. nr IV/40 z 30.07. 2004 r.
zm. U. nr IV/72 z 1.07.2005 r.
zm. U. nr I/5 z 31.03.2006.r.
tj. U. nr III/39 z 14.07.2006 r.
zm. U. nr I/3 z 17.01.2008 r.
zm. U. nr VIII/110 z 3.06.2008 r.
zm. U. nr IX/135 z 3.07.2008 r.
zm. U nr XI/163 z 29.07.2008 r.
zm. U nr II/27 z 11.02.2010 r.
zm. U nr VI/86 z 20.05.2010 r.
zm. U nr VII/106 z 24.06.2010 r.
zm. U nr IX/186 z 31.08.2010 r.
zm. U nr VI/92 z 19.04.2011 r.
zm. U nr VII/106 z 12.05.2011 r.
zm. U nr VIII/124 z 16.06.2011 r.
zm. U nr IX/179 z 30.06.2011 r.
zm. U nr XI/227 z 27.09.2011 r.
zm. U nr V/92 z 15.05.2012 r.
zm. U nr VI/115 z 27.06.2012 r.
zm. U nr VIII/194 z 2.08.2012 r.
zm. U nr XII/307 z 13.12.2013 r.
zm.U. nr I/10 z 29.01.2014 r.

**Uchwała nr III/39 z dnia 14 lipca 2006 roku
Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej**

Na podstawie § 33 lit. n) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Wprowadza się zmiany i ustala następujące brzmienie uchwały Zarządu PZPN z dnia 29 czerwca 1992 roku w sprawie statusu polskich piłkarzy oraz zmian przynależności klubowej:

**UCHWAŁA ZARZĄDU PZPN Z DNIA 29 CZERWCA 1992 R.
W SPRAWIE STATUSU ZAWODNIKÓW, WYSTĘPUJĄCYCH W POLSKICH KLUBACH
PIŁKARSKICH ORAZ ZASAD ZMIAN PRZYNALEŻNOŚCI KLUBOWEJ**

I. ZASADY OGÓLNE

§ 1

1. Uchwała niniejsza reguluje:

1. zasady ogólne,
2. status zawodników, występujących w polskich klubach piłkarskich,
3. prawa i obowiązki zawodników,
4. zasady i tryb zgłaszania oraz potwierdzania zawodników,
5. zasady i tryb zmiany przynależności klubowej przez zawodników,
6. zasady i tryb uprawniania zawodników do gry
7. zasady przeprowadzania zagranicznych transferów zawodników występujących w polskich klubach
8. uprawnianie do gry zawodników - cudzoziemców,
9. sprawy finansowe
10. postanowienia końcowe

2. Ani klub, ani zawodnik, nie może czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny z zasadami słuszności, dobrej wiary, dobrych obyczajów, duchem sportu i zasadami współżycia społecznego oraz z celami i zasadami uprawiania sportu i podejmowania działalności w zakresie kultury fizycznej. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

3. W razie rozstrzygnięcia sporu, organ jurysdykcyjny powinien konkretnie wskazać, która z przyjętych w społeczeństwie i w sporcie zasad, doznałaby naruszenia w razie uwzględnienia roszczenia.

4. Zasady wskazane w ustępie drugim nie mogą stanowić samodzielnej podstawy jakiegokolwiek roszczenia.

§ 2

W rozumieniu niniejszych przepisów:

1. zawodnikiem jest osoba uprawiająca systematycznie dyscyplinę piłki nożnej i biorąca udział w zawodach organizowanych przez PZPN, ligę zawodową, związku piłki nożnej i kluby.

2. klub sportowy – oznacza podmiot, o którym mowa w par.1ust.2 Uchwały nr V/37 z dnia 29 września 2000 roku o członkostwie.

3. klub odstępujący – oznacza klub, z którego zawodnik zmienił lub zamierza zmienić przynależność klubową do klubu pozyskującego,

4. klub pozyskujący – oznacza klub, do którego zawodnik zmienił lub zamierza zmienić przynależność klubową z klubu odstępującego,

5. ekwiwalent – oznacza opłatę za wyszkolenie i rozwój zawodnika, jakie klub pozyskujący zobowiązany jest zapłacić klubowi odstępującemu,

6. sezon rozgrywkowy oznacza okres od 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego,

7. transfer – oznacza umowę pomiędzy klubem odstępującym, a klubem pozyskującym, na podstawie której zawodnik będący zawodnikiem klubu odstępującego, na podstawie obowiązującej umowy, bądź obowiązującej deklaracji gry amatora, w chwili zawierania umowy transferu, zmienia przynależność do klubu pozyskującego; niedopuszczalny jest transfer zawodnika wolnego.

8. Ekstraklasa – oznacza rozgrywki najwyższej klasy rozgrywkowej piłki nożnej mężczyzn, prowadzone i zarządzane przez odrębnie do tego celu powołaną spółkę, posiadającą umowę z PZPN, określającą podział kompetencji w zakresie prowadzenia rozgrywek najwyższej klasy rozgrywkowej

§ 3

1. Zawodnik piłki nożnej, zwany dalej "zawodnikiem", może reprezentować w zawodach piłki nożnej klub z którym ma zawartą umowę lub którego jest członkiem.

2. Jakikolwiek obowiązki i zobowiązania zawodnika związane z uprawianiem piłki nożnej, jak również jakiegokolwiek roszczenia wobec zawodnika oraz prawa i roszczenia związane z zawodnikiem w związku z uprawianiem przez niego piłki nożnej mogą istnieć i przysługiwać wyłącznie klubom i wobec klubów sportowych, pod rygorem nieważności.

§ 4

W zawodach piłki nożnej objętych systemem rozgrywek ustalonych przez PZPN, właściwy organ prowadzący i zarządzający rozgrywkami Ekstraklasy i związku piłki nożnej mogą brać udział jedynie zawodnicy zgłoszeni, potwierdzeni i uprawnieni do gry, zgodnie z niniejszymi przepisami.

§ 5

Za pisemną zgodą macierzystego klubu zawodnik może reprezentować inne organizacje sportowe w zawodach nie objętych systemem rozgrywek PZPN, ligi zawodowej lub związku piłki nożnej.

II. STATUS POLSKICH PIŁKARZY

§ 6

Zawodnicy uprawiający sport piłki nożnej w Polsce mogą posiadać status amatora lub zawodnika profesjonalnego.

§ 7

Za amatorów są uznani zawodnicy, którzy z tytułu uprawiania sportu piłki nożnej lub innej działalności z tym związanej nie otrzymali wynagrodzenia, względnie innego świadczenia pieniężnego lub rzeczowego, innego niż zwrot rzeczywistych wydatków poniesionych w trakcie ich udziału w oficjalnych rozgrywkach organizowanych przez PZPN i/lub ligę zawodową. Koszty podróży i zakwaterowania poniesione w związku z udziałem w meczu oraz wydatki na sprzęt piłkarski, ubezpieczenie i szkolenie mogą podlegać zwrotowi bez podważenia statusu amatora.

§ 8

1. Za zawodników profesjonalnych uznani będą zawodnicy, posiadający z klubem umowę zawartą wg wzoru PZPN (kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej) oraz zawodnicy, którzy

otrzymują z tytułu uprawiania piłki nożnej lub działalności z tym związanej wynagrodzenie, względnie inne świadczenie pieniężne lub rzeczowe, wyższe od określonego w § 7.

2. Status zawodnika profesjonalnego posiada również zawodnik, który po ukończeniu 15 roku życia podpisał, za zgodą przedstawicieli ustawowych, kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z klubem piłkarskim, na okres nie przekraczający 3 lat. Wszelkie postanowienia dotyczące dłuższego okresu obowiązywania umowy są nieważne.

§ 9

Zawodnik profesjonalny występujący w rozgrywkach Ekstraklasy, I i II ligi oraz Ekstraligi i I ligi kobiet podlega wszelkim przepisom niniejszej uchwały, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych.

§ 10

1. Wszyscy zawodnicy o statusie amatora, występujący w rozgrywkach Ekstraklasy, I, II lub III ligi oraz Ekstraligi oraz I ligi kobiet muszą posiadać deklaracje gry amatora.

2. Zawodnicy występujący w niższych niż III liga klasach rozgrywkowych, którzy nie są zawodnikami o statusie zawodnika profesjonalnego powinni posiadać deklarację gry amatora.

3. Związki piłki nożnej mogą wprowadzić obowiązek posiadania deklaracji gry amatora w klasach niższych niż III liga.

4. Szczegółowe zasady regulujące stosunki pomiędzy klubem sportowym a zawodnikiem o statusie amatora określa odrębna uchwała Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej.

5. W przypadku zgłoszenia do rozgrywek w niższej niż III liga klasie rozgrywkowej zawodnika, który:

1) nie posiada deklaracji gry amatora,

2) nie jest zawodnikiem o statusie zawodnika profesjonalnego,

3) rozegrał co najmniej jedno spotkanie w sezonie, w którym został zgłoszony, w stosunku do takiego zawodnika mają zastosowanie zasady określone w ust. 3 i 4 powyżej.

§ 11

1. Zawodnik profesjonalny powinien posiadać pisemną umowę z klubem zawartą na czas określony nie krótszy niż do zakończenia sezonu rozgrywkowego i nie dłuższy niż 5 lat. Jeden z trzech egzemplarzy umowy, o której mowa powyżej, musi być złożony we właściwym związku piłki nożnej, prowadzącym dane rozgrywki. Pomimo nawet nie zawarcia umowy, o której mowa powyżej, zawodnik jest uznawany za zawodnika profesjonalnego, jeżeli otrzymuje jakiegokolwiek świadczenie, oprócz świadczeń określonych § 7 niniejszej Uchwały. Do momentu przedstawienia przeciwnego dowodu przyjmuje się, że każdy zawodnik występujący w zespole III ligi lub wyższej, jest zawodnikiem profesjonalnym.

2. Kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej, o którym mowa w par. 8 ust.2, obowiązujący w dniu ukończenia przez zawodnika 18 roku życia, zachowuje w pełni ważność do upływu okresu jego obowiązywania, bez względu na osiągnięcie przez zawodnika pełnoletności.

3. Przed podpisaniem umowy z zawodnikiem profesjonalnym klub powinien przeprowadzić badania lekarskie zawodnika. W przypadku braku powyższych badań ważność umowy nie może być uzależniona od wyniku późniejszych badań lekarskich.

4. Skuteczność zawarcia umowy transferowej lub umowy między zawodnikiem a klubem nie może być uwarunkowana pozytywnymi wynikami badań medycznych lub uzyskaniem pozwolenia na pracę.

5. Klub pozyskujący zawodnika zobowiązany będzie do przeprowadzenia wszelkich niezbędnych badań, studiów, testów i/lub kontroli medycznych lub do podjęcia stosownych działań przed zawarciem kontraktu; w przeciwnym wypadku klub będzie zobowiązany do zapłaty pełnej uzgodnionej kwoty ekwiwalentu za wyszkolenie (i/lub kwoty należnej pensji).

6. Umowa przy sporządzaniu której skorzystano z usług licencjonowanego menedżera ds. piłkarzy powinna zawierać imię oraz nazwisko danego menedżera, któremu udzielono upoważnienia do reprezentowania interesów zawodnika oraz powinna być przez niego parafowana.

§ 12

1. Zawodnik profesjonalny występujący w klubach, uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy, I i II ligi musi posiadać z klubem umowę zawartą wg wzoru PZPN (kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej) podlegającą szczególnej ochronie prawnej PZPN.

2. Jeden z trzech egzemplarzy kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej zawodnika profesjonalnego musi zostać przekazany odpowiednio właściwemu organowi prowadzącemu i zarządzającemu rozgrywkami ligi zawodowej (Ekstraklasa) lub PZPN (I i II liga).

3. Szczegółowe zasady regulujące stosunki pomiędzy klubem sportowym a zawodnikiem profesjonalnym określa odrębna uchwała Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej.

§ 13

1. W rozgrywkach Ekstraklasy, I i II ligi mogą występować wyłącznie zawodnicy posiadający podpisany z klubem kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej lub amatorzy.

2. W pozostałych klasach rozgrywkowych mogą występować zawodnicy, określeni w ust. 1 oraz zawodnicy profesjonalni, którzy na podstawie odrębnie zawartej umowy, innej niż kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej, otrzymują z tytułu uprawiania piłki nożnej lub działalności z tym związanej wynagrodzenie, względnie inne świadczenie pieniężne lub rzeczowe, wyższe od określonego w § 7 niniejszej uchwały.

§ 14

1. Każdy zawodnik, który został potwierdzony jako zawodnik profesjonalny nie może nabyć statusu amatora przed upływem 30 dni, licząc od dnia w którym zawodnik brał udział w ostatnim meczu w oficjalnych rozgrywkach PZPN i/lub ligi zawodowej, w klubie, w którym był zarejestrowany jako zawodnik profesjonalny.

2. W przypadku odzyskania przez zawodnika statusu amatora klubowi, który taki zawodnik opuści, nie będzie wypłacane żadne odszkodowanie.

3. Jeżeli jednak zawodnik, który w przypadku odzyskania statusu amatora nie ukończył 23 roku życia, a w ciągu 30 miesięcy od przywrócenia statusu amatora ponownie uzyska status zawodnika profesjonalnego, klub pozyskujący wypłaci odszkodowanie na zasadach przewidzianych przepisami dotyczącymi ustalania ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika o statusie amatora.

§ 15

Jeśli istnieją wątpliwości, czy zawodnik, który ponownie nabył status amatora, rzeczywiście gra jako amator w klubie pozyskującym, klub, w którym zawodnik był zarejestrowany przed odzyskaniem statusu amatora, może zwrócić się do Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego, właściwego organu prowadzącego i zarządzającego rozgrywkami Ekstraklasy lub właściwego związku piłki nożnej o zbadanie sprawy i w razie potrzeby, jej rozstrzygnięcie.

§ 16

Przynależność klubowa zawodnika, który kończy karierę sportową i w związku z tym pisemnie poinformował klub o tym fakcie, nie wygasa wcześniej niż przed upływem 30 miesięcy, licząc od zakończenia sezonu, w którym zawodnik brał udział w ostatnim meczu w oficjalnych rozgrywkach PZPN i/lub ligi zawodowej, w klubie, w którym był zarejestrowany.

§ 17

1. Klub zawodnika profesjonalnego, który kończy karierę sportową po wygaśnięciu swojego kontraktu, nie będzie uprawniony do roszczenia o odszkodowanie ze strony zawodnika.

2. Jeśli zawodnik profesjonalny, który zakończył karierę przed ukończeniem 23 roku życia, zdecyduje się na kontynuowanie kariery, klub do którego przynależy będzie uprawniony do ekwiwalentu za jego wyszkolenie według zasad określonych w § 28. Po upływie okresu, o którym mowa w § 28 klubowi, w którym zawodnik był ostatnio zarejestrowany, nie będzie przysługiwał ekwiwalent.

III. PRAWA I OBOWIĄZKI ZAWODNIKÓW

§ 18

Zawodnik profesjonalny zobowiązuje się do poświęcania całej swojej energii i umiejętności sportowych bez ograniczeń, do przykładania najwyższej staranności do działania dla dobra klubu, i do powstrzymywania się od czynienia czegokolwiek, co mogłoby przynieść szkodę klubowi

§ 19

1. W związku z powyższymi zasadami, zawodnik profesjonalny zobowiązuje się, w szczególności:

1) uczestniczyć we wszystkich meczach i zajęciach klubu, w treningach, bez względu na to czy zostały one ustalone wcześniej, czy były specjalnie zaaranżowane, we wszystkich zebraniach i innych zajęciach mających na celu przygotowanie do meczów i zawodów.

2) w przypadku kontuzji lub choroby związanej z jego aktywnością jako piłkarza, zawodnik powinien niezwłocznie zawiadomić lekarza wyznaczonego przez klub.

3) wyczerpująco stosować atletyczne i terapeutyczne środki zarządzane przez osobę odpowiednio wyznaczoną przez klub, biorąc pod rozwagę indywidualne prawa zawodnika,

4) dbać przez cały okres obowiązywania kontraktu o wszelkie standardowe wyposażenie i sprzęt dostarczony przez klub oraz zwrócić ww. wyposażenie i sprzęt po zakończeniu obowiązywania kontraktu

5) zachowywać się publicznie i prywatnie tak aby nie szkodzić wizerunkowi klubu, PZPN, spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy i ogólnie futbolowi oraz powstrzymać się od udzielania informacji osobom trzecim o sprawach będących wewnętrzną sprawą klubu, przy czym zawodnik ma prawo do swobody wypowiedzi, o ile nie będzie to dyskredytować ani klubu, PZPN lub spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami ligi zawodowej ani dyscypliny piłki nożnej.

6) przygotowywać się sumiennie do wszystkich klubowych imprez sportowych, i dbając o zalecenia trenera dotyczące stylu życia, w takim stopniu jak odnosi się do występu zawodnika, zachowywać się w sposób sportowy w stosunku do kogokolwiek podczas meczu lub treningu

7) w szczególności, akceptować decyzje podejmowane przez sędziego, asystenta sędziego oraz sędziego technicznego podczas meczu bez protestu.

§ 20

1. W okresie obowiązywania przynależności klubowej dany klub zapewnia zawodnikowi co następuje:

- 1) wykwalifikowany personel do odpowiedniego treningu i gry,
- 2) obiekty do treningu i gry, zgodne z przepisami PZPN,
- 3) opiekę terapeutyczną i sportowo-medyczną,
- 4) sprzęt i ubiór sportowy,
- 5) program treningowy,
- 6) możliwość kontynuowania nauki, o ile zawodnik nie ukończył 21 lat.

2. Z wyłączeniem zawodników o statusie amatora klub zobowiązuje się płacić zawodnikowi wynagrodzenie określone na każdy sezon objęty umową.

§ 21

1. Klub uznaje indywidualne prawo zawodnika do ochrony swojej prywatności. Jednocześnie zawodnik upoważnia klub do korzystania z jego indywidualnych praw do wspólnego wykorzystania, w szczególności dotyczy to rozpowszechniania zdjęć zawodnika za pomocą wszystkich obecnych i przyszłych środków technicznych, grupowego marketingu itp.

2. Klub i zawodnik mogą być stroną indywidualnej umowy dotyczącej wykorzystania indywidualnych praw zawodnika.

3. Stosowne postanowienia PZPN i/lub spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy dotyczące wykorzystania indywidualnych praw zawodników przez PZPN i/lub spółkę prowadzącą i zarządzającą rozgrywkami Ekstraklasy lub kluby mają pierwszeństwo przed indywidualnymi umowami, chyba, że na podstawie odrębnych przepisów PZPN lub spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy postanowiono odmiennie.

§ 22

1. W przypadku naruszenia przez zawodnika obowiązków wynikających z kontraktu klub jest uprawniony do stosowania kar dyscyplinarnych, dozwolonych stosownymi przepisami związkowymi.

2. Klub zobowiązuje się do powstrzymania od działania na szkodę zawodnika, także w przypadku obniżenia przez niego formy sportowej. Powyższe nie wyklucza przeniesienia zawodnika do zespołu rezerw.

§ 23

1. Klub zobowiązuje się zwalniać zawodnika zgodnie z postanowieniami FIFA, UEFA i PZPN jeżeli zawodnik jest powoływany do reprezentacji.

2. Zwolnienie zawodnika występującego w Ekstraklasie na mecze reprezentacji, rozgrywane poza oficjalnymi terminami FIFA lub UEFA następuje na zasadach ustalonych przez PZPN oraz spółkę prowadzącą i zarządzającą Ekstraklasą.

§ 24

1. Wszelki doping polegający na użyciu substancji znajdujących się na liście zabronionych substancji i na używaniu zakazanych metod, określonych odpowiednimi przepisami jest zakazany.

2. Klub uprawniony jest do podejmowania wszelkich środków przeciwko zawodnikowi stosującemu doping.

§ 25

Zasady określone powyżej w niniejszym Rozdziale obowiązują odpowiednio zawodnika amatora, przy czym w jego wypadku bierze się pod uwagę amatorski charakter uprawiania piłki nożnej.

IV. ZASADY I TRYB ZGŁASZANIA ORAZ POTWIERDZANIA ZAWODNIKÓW

§ 26

1. Zgłaszanie i potwierdzanie zawodników do klubu może nastąpić jedynie w przypadku spełnienia przez zawodnika następujących warunków:

- 1) zostanie uznany przez lekarza sportowego za zdolnego do uprawiania piłki nożnej.
- 2) nie jest zgłoszony lub potwierdzony do innego klubu lub jest zwolniony z poprzedniego, z wyjątkiem sytuacji określonej w § 40.
- 3) uzyska pisemną zgodę rodziców lub prawnych opiekunów w przypadku, gdy nie ukończył 18 roku życia.
- 4) Zostanie wprowadzony do systemu Extranet na podstawie właściwie wypełnionego formularza zgłoszeniowego.

2. Warunkiem potwierdzenia zawodnika do klubu Ekstraklasy, I lub II ligi jest przedstawienie kopii potwierdzenia dokonania do PZPN opłaty w wysokości 3% sumy transferowej przeznaczonej na fundusz rozwoju piłkarstwa młodzieżowego. (§ 69 ust. 2).

§ 27

1. zamiar uprawiania piłki nożnej oraz reprezentowania barw danego klubu zawodnik deklaruje poprzez podpisanie karty zawodnika, wg wzoru karty zawodnika, ustalonego przez właściwy związek piłki nożnej

2. W przypadku zawodnika profesjonalnego, występującego w klubie, uczestniczącym w rozgrywkach Ekstraklasy oraz w I i II lidze o zamiarze uprawiania piłki nożnej w barwach danego klubu decyduje fakt zawarcia kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej wg wzoru PZPN.

§ 28

1. Przed uzyskaniem zwolnienia z dotychczasowego klubu, zawodnik nie ma prawa podpisania karty zawodnika do innego klubu, z wyjątkiem sytuacji określonej w § 40.

2. Klub nie ma prawa przyjąć od zawodnika podpisanej karty zawodnika dopóki nie otrzyma zwolnienia z poprzedniego klubu, z zastrzeżeniem wyjątków określonych stosownymi przepisami związkowymi.

3. Zawodnik, którego nie łączy żadna umowa z klubem i który w okresie ostatnich 12 miesięcy nie brał udziału w żadnych rozgrywkach piłkarskich w Polsce lub za granicą, może podpisać kartę zawodnika do innego klubu, załączając pisemne potwierdzenie tego faktu przez macierzysty związek piłki nożnej.

4. Klub pozyskujący, który podpisał umowę (w tym kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej) z zawodnikiem o którym mowa w ust. 3, który w dniu podpisania kontraktu nie ukończył 23 roku życia, zobowiązany jest do zapłacenia klubowi odstępującemu, ekwiwalentu, ustalonego na podstawie stosownych przepisów związkowych przy uwzględnieniu §§ 38-40 w następujących proporcjach:

~ 80% ekwiwalentu - przy zawarciu kontraktu w okresie między 1 a 12 miesiącem od podpisania karty zawodnika do innego klubu,

~ 60% ekwiwalentu - przy zawarciu kontraktu w okresie między 12 i 1 dzień a 24 miesiącem od podpisania karty zawodnika do innego klubu,

~ 40% ekwiwalentu - przy zawarciu kontraktu w okresie między 24 i 1 dzień a 36 miesiącem od podpisania karty zawodnika do innego klubu,

5. Postanowienie ust. 4 stosuje się odpowiednio, gdy zawodnik, o którym mowa w ust.3 rozpoczął grę w nowym klubie jako amator, a następnie podpisał z nim umowę (w tym kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej):

1) 80% ekwiwalentu - przy zawarciu kontraktu w okresie między 1 a 12 miesiącem od podpisania karty zawodnika do innego klubu,

2) 60% ekwiwalentu - przy zawarciu kontraktu w okresie między 12 i 1 dzień a 24 miesiącem od podpisania karty zawodnika do innego klubu,

3) 40% ekwiwalentu - przy zawarciu kontraktu w okresie między 24 i 1 dzień a 36 miesiącem od podpisania karty zawodnika do innego klubu,

6. Naruszenie postanowień ust. 1 i 2 spowoduje odpowiedzialność dyscyplinarną zawodnika i klubu na zasadach przewidzianych w przepisach związkowych.

§ 29

1. Podpisaną kartę zawodnika, a ponadto w przypadku zawodnika amatora - deklaracji gry amatora, klub przekazuje do właściwego związku piłki nożnej celem potwierdzenia. W przypadku zawodnika profesjonalnego klub zobowiązany jest również przekazać w zamkniętej, opieczętowanej kopercie egzemplarz umowy (kontraktu) z zawodnikiem, a w przypadku zawodnika profesjonalnego, występującego w Ekstraklasie, I lub II lidze oraz Ekstralidze i I lidze kobiet zobowiązany jest, w analogiczny sposób, przesłać jeden egzemplarz kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej odpowiednio właściwemu organowi prowadzącemu i zarządzającemu rozgrywkami Ekstraklasy lub PZPN.

2. Klub ponosi pełną odpowiedzialność za prawidłowość podanych w karcie zawodnika danych personalnych i sportowych zawodnika, deklaracji gry amatora, a także za prawidłowość umowy zawartej z zawodnikiem, w tym kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej oraz prawidłowość sporządzenia umowy transferowej.

3. Klub udzielający zawodnikowi zwolnienia definitywnego lub czasowego - powiadamia o tym macierzysty związek piłki nożnej, przedstawiając następujące dokumenty:

1) odcinek karty zwolnienia z pieczęcią i podpisami uprawnionych osób,

2) kopię umowy transferowej, ostateczną decyzję lub decyzję z rygorem natychmiastowej wykonalności Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego bądź właściwego związku piłki nożnej uprawniającą zawodnika w sytuacjach określonych w §§ 28 ust. 3, 40 ust. 1 i 47 lub oświadczenie klubu zwalniającego o wygaśnięciu umowy (kontraktu) z zawodnikiem.

3) dowód wpłaty regulaminowej opłaty na konto związku piłki nożnej.

4. W przypadku braku oświadczenia klubu o wygaśnięciu umowy (kontraktu) z zawodnikiem wyrejestrowanie zawodnika może także nastąpić na podstawie decyzji podjętej przez organ prowadzący dane rozgrywki, wydanej w oparciu o dokumenty posiadane przez ten organ.

5. Prawomocna decyzja właściwego organu związkowego stanowi podstawę dokonania potwierdzenia i uprawnienia zawodnika do klubu pozyskującego przez właściwy Związek, niezależnie od odmowy wydania wymaganych dokumentów przez klub odstępujący lub właściwy dla niego Związek, o ile pozyskujący klub dokona należnych opłat. Przepis ten stosuje się odpowiednio do zawodnika, który nie jest związany umową, w tym kontraktem o uprawianie piłki nożnej, oraz zawodnika amatora, który nie złożył deklaracji na nowy sezon.

§ 30

1. Kartę zawodnika do danego klubu, a ponadto w przypadku zawodnika amatora - deklaracji gry amatora, właściwy związek piłki nożnej potwierdza podpisami sekretarza i upoważnionego członka Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego oraz pieczęcią związku piłki nożnej. Pieczęć przykłada się ponadto na fotografii zawodnika.

2. Karty zawodników, a ponadto w przypadku zawodnika amatora - deklaracji gry amatora, otrzymują bieżącą numerację i muszą być wpisane do ewidencji. W przypadku zmiany przynależności klubowej w ramach tego samego związku piłki nożnej, numer ewidencyjny pozostaje bez zmian.

3. Zmiana przynależności klubowej zawodnika następuje z chwilą potwierdzenia go do nowego klubu przez właściwy związek piłki nożnej w systemie Extranet, przy czym wniosek o jego potwierdzenie musi być rozpatrzony najpóźniej w ciągu 7 (siedem) dni od jego złożenia.

4. Potwierdzenie karty zawodnika nie jest równoznaczne z uprawnieniem go do uczestnictwa w rozgrywkach prowadzonych przez PZPN, związek piłki nożnej lub w rozgrywkach Ekstraklasy.

§ 31

Klub przekazujący do właściwego związku piłki nożnej w celu potwierdzenia karty zawodnika, który zmienia przynależność klubową, a ponadto w przypadku zawodnika amatora - deklaracji gry amatora, obowiązany jest przedłożyć dokumenty stwierdzające:

1) zwolnienie definitywne lub czasowe z adnotacją związku piłki nożnej o nałożonych karach i wyrejestrowaniu zawodnika,

2) zawarcie umowy transferowej, lub ostateczną decyzję Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego bądź właściwego związku piłki nożnej uprawniającą zawodnika w sytuacjach określonych w §§ 28 ust. 3, 40 ust. 1 i 47 lub oświadczenie klubu o wygaśnięciu umowy (kontraktu) z zawodnikiem,

3) zgodę zawodnika, a gdy nie ukończył on 18 roku życia - zgodę rodziców lub opiekunów,

4) umowę (kontrakt) między klubem a zawodnikiem w przypadku zawodnika profesjonalnego.

5) W przypadku zawodników nieujętych w systemie Extranet – prawidłowo wypełniony formularz zgłoszeniowy Extranet.

§ 32

Dokumenty, o których mowa w paragrafie poprzedzającym, powinny być podpisane przez ujawnionych w rejestrze sądowym przedstawicieli klubu i opatrzone pieczęcią klubu. Również na piśmie powinna być wyrażona zgoda rodziców lub opiekunów na uprawianie sportu piłki nożnej przez osobę nie mającą zdolności do czynności prawnych.

§ 33

1. Potwierdzona przez związek piłki nożnej karta zawodnika zwracana jest do klubu i jest legitymacją, która musi być okazana sędziemu zawodów na każde jego żądanie.

2. Karta zawodnika oraz odcinek zwolnienia z klubu mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów dowodowych przewidzianych w ust. 1 oraz przy dokonywaniu w związku piłki nożnej, PZPN lub przed organem prowadzącym i zarządzającym rozgrywkami Ekstraklasy czynności potwierdzania i uprawniania zawodnika w razie jego transferu definitywnego lub czasowego.

3. Jakikolwiek porozumienia i umowy pomiędzy klubem oraz sponsorującą go osobą fizyczną lub prawną nie mogą utrudniać realizacji stosunku członkostwa i pochodnych do niego stosunków pracowniczych albo cywilnoprawnych zawodnika w klubie piłkarskim.

4. Kluby piłkarskie nie mogą zobowiązywać się wobec jakichkolwiek osób trzecich, albo zawierać z nimi umów w przedmiocie transferów definitywnych lub czasowych.

5. Każda czynność prawna lub faktyczna naruszająca postanowienia ust. 1-4 stanowi naruszenie dyscypliny związkowej.

V. ZASADY I TRYB ZMIANY PRZYNALEŻNOŚCI KLUBOWEJ PRZEZ ZAWODNIKÓW

§ 34

1. Transfer zawodnika piłki nożnej (zmiana przynależności klubowej) może mieć charakter definitywny lub czasowy.

2. Zmiana przynależności klubowej zawodnika, który nie jest związany umową (w tym kontraktem o profesjonalne uprawianie piłki nożnej) z klubem, nie może być uzależniona od zwolnienia z klubu odstępującego.

3. Klubowi odstępującemu przysługiwać będzie ekwiwalent za wyszkolenie i rozwój zawodnika:

1) który nie ukończył 23 roku życia, bez względu na jego status.

2) który zmienia barwy klubowe w trakcie obowiązywania umowy z klubem odstępującym

3) (skreślony)

4. Klubowi odstępującemu nie będzie przysługiwać ekwiwalent za wyszkolenie i rozwój zawodnika:

1) który zmienia barwy klubowe po ukończeniu 23 roku życia po wygaśnięciu kontraktu z upływem jego terminu,

2) którego kontrakt został rozwiązany z winy klubu przez właściwy organ PZPN lub ZPN.

5. W przypadku, gdy klub pozyskujący nie jest zobowiązany do zapłaty ekwiwalentu, określonego w ust. 3 klubowi odstępującemu zawodnika, który zmienia barwy klubowe po ukończeniu 23 roku życia ale przed ukończeniem 28 roku życia, przysługiwać będzie opłata ryczałtowa w wysokości, określonej odrębną Uchwałą Zarządu.

6. Opłata ryczałtowa nie przysługuje klubowi odstępującemu w przypadku zawodnika, którego kontrakt został rozwiązany z winy klubu bez względu na jego wiek.

§ 35

1. Zawodnik może być zarejestrowany jednocześnie tylko w jednym klubie.

2. Zawodnicy mogą być zarejestrowani przez maksymalnie trzy kluby w ciągu okresu od 1 lipca do 30 czerwca roku następnego. W takim okresie zawodnik jest uprawniony do gry w oficjalnych meczach jedynie w dwóch klubach.

3. Zawodnik może zmienić przynależność klubową wyłącznie w okresach transferowych.

§ 36

1. Zmiana przynależności klubowej zawodnika następuje na podstawie umowy zawartej między zainteresowanymi klubami, z zastrzeżeniem wynikającym z § 42., bądź na podstawie oświadczenia klubu o wygaśnięciu umowy (kontraktu) z zawodnikiem, wydanego w ciągu 7 dni od zgłoszenia wniosku o wydanie takiego oświadczenia. Postanowienia § 29 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1 nie może być zawarta bez zgody zawodnika, wyrażonej w formie podania o przyjęcie do klubu pozyskującego.

3. Zawodnik, który ukończył 19 rok życia może być transferowany definitywnie lub czasowo, jedynie do klubu posiadającego zespół uczestniczący w rozgrywkach piłkarskich seniorów.
4. Każdy podpisany aneks do umowy transferowej definitywnej lub czasowej musi być najpóźniej w ciągu 7 dni od daty jego podpisania przekazany do PZPN lub organu prowadzącego i zarządzającego rozgrywkami Ekstraklasy.
5. Za terminowe przekazanie aneksu do PZPN lub organu prowadzącego i zarządzającego rozgrywkami Ekstraklasy odpowiedzialny jest klub pozyskujący zawodnika.
6. Nie jest dozwolone zawarcie w treści umowy transferu definitywnego obowiązku powrotu zawodnika do odstępującego klubu w przypadku nie realizacji przez klub pozyskujący kolejnych rat płatności.

§ 37

1. Zmiana przynależności klubowej zawodników do klubów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy, I lub II ligi oraz Ekstraligi i I ligi kobiet może nastąpić w okresie jednego z dwóch okresów transferowych (tzw. okien transferowych) przypadających każdego roku w terminach:
 - 1) od 1 lipca do 31 sierpnia;
 - 2) od 1 lutego do 28 lutego.
2. Zmiana przynależności klubowej zawodników do klubów III ligi oraz niższych klas rozgrywkowych, a także II i III ligi kobiet może nastąpić w okresie jednego z dwóch okresów transferowych (tzw. okien transferowych) przypadających każdego roku w terminach:
 - 1) od 1 lipca do 31 sierpnia;
 - 2) od 1 lutego do dnia rozpoczęcia się rozgrywek w rundzie wiosennej klasie rozgrywkowej, w której występuje klub pozyskujący.
3. Zmiana przynależności klubowej zawodników do klubów, uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy, I lub II ligi może nastąpić wyłącznie w okresie od 1 lutego do 28 lutego. W związku z powyższym w sytuacji pozyskania zawodnika do rezerw klubów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy, I lub II ligi na podstawie § 37 ust 2) w okresie po 28 lutego nie jest dozwolone uprawnienie takiego zawodnika do zespołów, występujących w rozgrywkach Ekstraklasy lub w I i II lidze.
4. Zmiana przynależności klubowej zawodników do lat 16 może nastąpić w okresie jednego z dwóch okresów transferowych (tzw. okien transferowych) przypadających każdego roku w terminach:
 - 1) od 1 lipca do 30 września;
 - 2) od 1 lutego do dnia rozpoczęcia się rozgrywek w rundzie wiosennej w klasie rozgrywkowej w której występuje klub pozyskujący .
5. W przypadku złożenia przez klub pozyskujący kompletu dokumentów, o których mowa w § 31 w terminie przewidzianym w danym okresie transferowym, wówczas potwierdzenie i uprawnienie zawodnika do gry w klubie pozyskującym może nastąpić także po tym terminie.

§ 38

W przypadku, gdy klub odstępujący i klub pozyskujący nie mogą osiągnąć porozumienia co do wysokości ekwiwalentu, który należy się na podstawie niniejszych przepisów, każdy z tych klubów może zwrócić się do właściwego organu PZPN lub ZPN o ustalenie tego ekwiwalentu, z zastrzeżeniem § 40.

§ 39

Upoważnionymi organami do określenia wysokości ekwiwalentu, o którym mowa w § 38 są:

- 1) Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego jako organ I instancji gdy jedną ze stron jest klub uczestniczący w rozgrywkach Ekstraklasy, I lub II ligi oraz Ekstraligi i I ligi kobiet, bądź kluby przynależą do różnych związków wojewódzkich bądź zawodnik miał w klubie odstępującym status zawodnika profesjonalnego bądź zawodnik o statusie amatora otrzymał propozycję podpisania w klubie kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej.
- 2) Wydział Gier Związku Piłki Nożnej w pozostałych przypadkach.
- 3) Najwyższa Komisja Odwoławcza PZPN jako organ II instancji w przypadku określonym w § 40.

§ 40

1. W przypadku sporów pomiędzy zainteresowanymi klubami co do wysokości ekwiwalentu, zawodnik któremu wygasła dotychczasowa umowa z klubem, z którego odchodzi powinien być uprawniony do gry w klubie, do którego przechodzi na czas trwania negocjacji pomiędzy klubami lub do czasu ustalenia ekwiwalentu przez właściwy organ po negatywnym rezultacie negocjacji.

2. Termin na negocjacje, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 30 dni licząc od dnia złożenia podania o przyjęcie do nowego klubu, zaś na ustalenie ekwiwalentu - 15 dni od chwili otrzymania niezbędnych dokumentów od klubu, z którego zawodnik odchodzi.
3. O negatywnym wyniku negocjacji, o którym mowa w ust. 1 klub pozyskujący piłkarza obowiązany jest niezwłocznie powiadomić właściwy organ.
4. Brak przekazania dokumentów, o których mowa w ust. 2 w terminie 7 dni od dnia wystąpienia przez właściwy organ przez klub odstępujący zawodnika, powoduje ustalenie wysokości ekwiwalentu na podstawie własnej oceny właściwego organu.
5. W decyzji ustalającej wysokość ekwiwalentu właściwy organ określa termin jej zapłaty, nie dłuższy niż 14 dni od dnia kiedy decyzja stała się ostateczna.
6. Brak realizacji zapłaty ekwiwalentu w terminie określonym w ust. 5 powoduje po tym terminie automatyczne przyznanie walkowerów drużynom przeciwnym w meczach, w których wystąpił transferowany zawodnik na zasadach określonych w niniejszym paragrafie.
7. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, w przypadku powrotu zawodnika do klubu, z którego odchodzi, klub ten otrzymuje ekwiwalent za grę w klubie pozyskującym w wysokości ustalonej przez właściwy organ.
8. Decyzja o ustaleniu ekwiwalentu nie jest ostateczna i podlega zaskarżeniu do Najwyższej Komisji Odwoławczej PZPN.
9. W trakcie postępowania mediacyjnego właściwy organ powinien przy ustaleniu ekwiwalentu za wyszkolenie kierować się następującymi kryteriami:
 - 1) wiek zawodnika,
 - 2) aktualny poziom sportowy, z uwzględnieniem pozycji na boisku oraz ilości rozegranych meczów,
 - 3) wysokość zarobków osiągniętych w klubie lub reprezentacji.
10. Upoważnia się Zarząd PZPN do uaktualnienia zasad i tabel ekwiwalentów ustalanych przez PZPN lub ZPN, umożliwiających ich ustalenie w sytuacjach, o których wyżej mowa.
11. Zastosowanie przepisów określonych w niniejszym paragrafie możliwe jest w terminach, określonych dla przeprowadzania transferów.

§ 41

Spory majątkowe dotyczące transferów definitywnych oraz czasowych i wiążących się z nimi spraw dotyczących ekwiwalentów za wyszkolenie zawodnika powinny być poddawane pod rozstrzygnięcie Piłkarskiego Sądu Polubownego PZPN, działającego na zasadach przewidzianych w rozdziale VI Statutu PZPN.

§ 42

W okresie odbywania prawomocnej kary bezwzględnej dyskwalifikacji zawodnik nie może zmienić przynależności klubowej. Przepisu § 40 nie stosuje się.

§ 43

1. Zawodnicy mogą być transferowani czasowo do gry w innym klubie w okresach przewidzianych w § 37, na okres co najmniej do rozpoczęcia następnego okresu transferowego, z zastrzeżeniem § 44.
2. Niedopuszczalny jest kolejny, następujący po sobie transfer czasowy zawodnika do tego samego klubu.
3. Zawarcie aneksu do umowy transferu czasowego przesuwającego termin obowiązywania umowy przed upływem terminu określonego w pierwotnej umowie nie jest traktowane w rozumieniu niniejszej uchwały jako kolejny transfer czasowy.
4. Transferowany czasowo do innego klubu może być jedynie taki zawodnik, który posiada w klubie odstępującym umowę na okres co najmniej równy okresowi czasowego transferu.
5. Klub, w którym występuje zawodnik czasowo transferowany nie może go transferować czasowo do innego klubu.

§ 44

1. W czasie trwania całego sezonu rozgrywkowego – także poza okresami, o których mowa w § 37 – zmiana przynależności klubowej może nastąpić w następujących sytuacjach:
 - 1) oddelegowania do pełnienia kontraktowej służby wojskowej z uwzględnieniem postanowień ust. 3.
 - 2) rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej lub gimnazjum, z uwzględnieniem postanowień ust.4,
 - 3) gdy zmiana przynależności klubowej dotyczy zawodnika, o którym mowa w § 28 ust.3,

- 4) w razie rozwiązania umowy (kontraktu) z zawodnikiem za porozumieniem stron wskutek wycofania się I zespołu z rozgrywek piłkarskich na przykład w związku z likwidacją klubu lub sekcji piłki nożnej, zmianą zakresu działalności klubu lub ogłoszeniem upadłości klubu,
 - 5) prawomocnej decyzji lub decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego o rozwiązaniu kontraktu z winy klubu,
 - 6) skreślony
 - 7) ustalenia przez Izbę ds. Rozwiązywania Sporów Sportowych lub właściwy organ spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy nieważności (nieistnienia) kontraktu między klubem a zawodnikiem.
 - 8) przewlekłej kontuzji przynajmniej dwóch bramkarzy, zgłoszonych do rozgrywek w danej klasie rozgrywkowej.
2. Poza okresem jednego z dwóch okien transferowych, o których mowa w § 37 mogą być także potwierdzani do gry zawodnicy, którzy dotychczas nigdy nie byli zgłoszeni i potwierdzeni do żadnego z klubów.
 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 macierzysty klub, na podstawie wystąpienia zawodnika, każdorazowo zobowiązany jest udzielić zawodnikowi odpłatnie/nieodpłatnie zwolnienia na grę w klubach niższych klas niż Ekstraklasa, I i II liga mających siedzibę w miejscu oddelegowania zawodnika na okres pełnienia przez zawodnika kontraktowej służby wojskowej.
 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 macierzysty klub, na podstawie wystąpienia rodziców lub opiekunów ustawowych zawodnika, każdorazowo zobowiązany jest udzielić zawodnikowi nieodpłatnie czasowego zwolnienia na grę, jednak nie dłużej niż do ukończenia przez zawodnika 16 roku życia.
 5. Zawodnicy, którzy do czasu zakończenia tzw. letniego okresu transferowego t.j. do 31 sierpnia danego roku posiadali status zawodnika wolnego po wygaśnięciu bądź rozwiązaniu kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej, a następnie podpisali umowę (kontrakt) z innym klubem, mogą być uprawnieni do gry w tym klubie w czasie trwania sezonu rozgrywkowego, jednak nie później niż do 28 lutego roku następnego.
 6. Zawodnicy, którzy do czasu zakończenia tzw. zimowego okresu transferowego t.j. do 28 lutego danego roku posiadali status zawodnika wolnego po wygaśnięciu bądź rozwiązaniu kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej, a następnie podpisali umowę (kontrakt) z innym klubem, mogą być uprawnieni do gry w tym klubie w czasie trwania sezonu rozgrywkowego, jednak nie później niż do 31 marca danego roku.

§ 45

1. Czasowe transferowanie zawodnika na grę w innym klubie następuje zgodnie z umową i może być odpłatne. Czasowe transferowanie zawodnika o statusie amatora jest dozwolone na okres obejmujący co najmniej jedną rundę rozgrywkową, przy czym nie dłuższy niż do zakończenia danego sezonu rozgrywkowego.
2. Umowa między zainteresowanymi klubami nie może być zawarta bez zgody zawodnika, wyrażonej w formie podania o przyjęcie do klubu pozyskującego.
3. Zawodnik czasowo transferowany może powrócić przed upływem umowy do klubu odstępującego za zgodą stron i zawodnika, o ile taka możliwość przewidywana była w umowie i jest zgodna z §§ 35, 43 i 44.
4. W sytuacji przedstawionej w ust. 3 niezbędnie jest podpisanie stosownego aneksu do umowy.
5. Nie jest dozwolone wprowadzanie do treści umowy transferu czasowego warunku wcześniejszego powrotu zawodnika do klubu odstępującego w sytuacji braku płatności całości sumy lub kolejnych rat finansowych.

§ 46

1. Po upływie okresu czasowego transferowania zawodnik staje się automatycznie piłkarzem klubu odstępującego.
2. W przypadku powrotu zawodnika do klubu macierzystego po okresie transferu czasowego, klub macierzysty jest obowiązany przedłożyć dokumenty zawierające adnotację o nałożonych na zawodnika karach w związku, na terenie którego zawodnik uprawiał piłkę nożną na podstawie transferu czasowego.
3. Kolejny transfer czasowy zawodnika może nastąpić po upływie jednej rundy rozgrywkowej w okresie przewidzianym w § 37.

4. Ograniczenia określone w ust. 3 nie dotyczą zawodników posiadających kontrakty w macierzystych klubach, którzy w momencie zawarcia umowy transferu czasowego nie ukończyli 28 roku życia.

§ 47

1. Zawodnicy o statusie amatora mogą być transferowani definitywnie na zasadach przewidzianych dla zawodników profesjonalnych, przy czym powyższa zmiana następuje na podstawie umowy między zainteresowanymi klubami i może mieć charakter odpłatny.

2. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy klubami w sprawie transferu zawodnika - amatora, kiedy nie złożył on deklaracji gry amatora w klubie na kolejny sezon rozgrywkowy o zmianie jego przynależności klubowej rozstrzyga Wydział Gier związku piłki nożnej, w przypadku klubów z różnych związków piłki nożnej - Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego, zaś w przypadku klubów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy – właściwy organ spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy.

3. Z wnioskiem o rozstrzygnięcie kwestii przynależności klubowej, o której mowa w ust. 2 mogą wystąpić klub pozyskujący i zawodnik.

4. W sytuacji dokonania zmiany przynależności klubowej na zasadach określonych w ust. 2 wysokość ekwiwalentu określa Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego w przypadku, gdy kluby należą do różnych Związków Piłki Nożnej bądź Wydział Gier Związku Piłki Nożnej w pozostałych przypadkach.

5. Do ustalenia zasad określania wysokości ekwiwalentu i ich aktualizacji za wyszkolenie zawodników dokonujących zmiany barw klubowych na podstawie przepisów ust. 2 upoważniony jest Zarząd PZPN.

6. Decyzja o ustaleniu ekwiwalentu nie jest ostateczna i podlega zaskarżeniu do Najwyższej Komisji Odwoławczej PZPN lub komisji odwoławczej wojewódzkiego związku piłki nożnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

§ 48

W sytuacji rozwiązania umowy (kontraktu) pomiędzy klubem i zawodnikiem na mocy porozumienia z uzasadnionej przyczyny sportowej dotyczącej zawodnika, w szczególności jego stanu zdrowia, wieku, kontuzji itp. możliwe jest uprawnienie tego zawodnika do nowego klubu w najbliższym okresie transferowym, także w przypadku, gdy od dnia uprawnienia zawodnika do poprzedniego klubu nie upłynął okres 12 miesięcy.

§ 49

1. Przy rozpatrywaniu odwołań od decyzji w sprawach przynależności klubowej wykraczających poza treść §§ 38-40 obowiązuje zasada dwuinstancyjności.

2. Od decyzji podjętej w I instancji bezpośrednio zainteresowanym stronom przysługuje odwołanie do II instancji.

3. Organami właściwymi do podejmowania decyzji w I instancji są:

1) Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego w stosunku do zawodników I i II ligi, Ekstraligi i I ligi kobiet oraz w odniesieniu do zawodników klubów, których siedziby znajdują się na terenie różnych związków piłki nożnej

2) właściwy organ spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy – w stosunku do zawodników Ekstraklasy, z wyjątkiem spraw dotyczących rozwiązania kontraktu z winy klubu, zawodnika lub trenera, do rozpatrzenia których właściwy jest Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego

3) Wydział Gier związku piłki nożnej wiodącego w stosunku do zawodników III ligi,

4) Wydział Gier związku piłki nożnej w stosunku do zawodników uczestniczących w rozgrywkach prowadzonych przez związek piłki nożnej.

4. Organami właściwymi do podejmowania decyzji w II instancji są:

1) Najwyższa Komisja Odwoławcza PZPN w stosunku do decyzji podjętych w I instancji przez Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego i właściwy organ spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy,

2) Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego w stosunku do decyzji podjętych w I instancji przez Wydział Gier związku piłki nożnej wiodącego (III liga)

3) Związkowa komisja odwoławcza w stosunku do decyzji podjętych w I instancji przez Wydział Gier związku piłki nożnej.

5. Odwołanie od decyzji I instancji winno być wniesione w terminie 14 dni od daty jej otrzymania za pośrednictwem organu, który ją wydał.

6. Organ I instancji w ciągu 7 dni od daty otrzymania odwołania jest zobowiązany przekazać sprawę do organu II instancji wraz ze swoim stanowiskiem.

7. Organ II instancji podejmuje decyzje w terminie 21 dni od daty złożenia odwołania

8. Decyzje podjęte w II instancji są ostateczne.

9. Na nieterminowe przekazanie odwołania, o którym mowa w pkt. 6 służy stronie skarga składana bezpośrednio do organu II instancji.

VI. ZASADY I TRYB UPRAWNIANIA ZAWODNIKÓW DO GRY

§ 50

1. Klub występuje do organu prowadzącego dane rozgrywkę o uprawnienie zawodników do gry w kolejnym cyklu rozgrywek mistrzowskich, nie później niż 10 (dziesięć) dni przed ustalonym terminem ich rozpoczęcia.

2. Uprawnienie zawodników do gry może również nastąpić w okresie późniejszym w przypadkach przewidzianych w § 48 niniejszej Uchwały.

3. Niedotrzymanie terminu przewidzianego w ust. 1 może powodować odpowiedzialność dyscyplinarną, w tym kary finansowe.

4. Uprawnieni do gry mogą być wyłącznie piłkarze zarejestrowani w systemie Extranet.

§ 51

1. Wystąpienie klubu o uprawnienie do gry powinno być sporządzone na formularzu w porządku alfabetycznym, podpisane przez uprawnionych członków klubu i opatrzone pieczęcią klubu wraz z dołączonymi deklaracjami gry na dany sezon przez zawodników amatorów. Wystąpienie sporządza się odrębnie do każdej z poszczególnych klas rozgrywkowych, w których uczestniczy klub.

2. Klub ponosi pełną odpowiedzialność za prawdziwość danych personalnych i sportowych zawartych w wystąpieniu o uprawnienia.

3. Zezwala się na warunkowe uprawnienie zawodnika nieujętego w systemie ewidencji zawodników Extranet na okres do 30 dni od momentu potwierdzenia zawodnika do klubu. Klub zobowiązany jest do dostarczenia organowi prowadzącemu rozgrywkę we wskazanym powyżej okresie dokumentów potwierdzających rejestrację w systemie Extranet. Warunkowe uprawnienie następuje bez prawa do uczestnictwa zawodnika w meczach klubu, do którego został warunkowo uprawniony do czasu przedłożenia dokumentów potwierdzających rejestrację w systemie Extranet.

§ 52

Wystąpienie klubu o uprawnienie do gry zawodników klas niższych niż Ekstraklasa, I i II liga kluby przesyłają do Wydziału Gier związku piłki nożnej, zaś w przypadku uczestnictwa w rozgrywkach III ligi - do związku piłki nożnej prowadzącego rozgrywkę.

§ 53

Szczególne zasady uprawniania zawodników przez kluby Ekstraklasy, I i II ligi **określają odrębne Uchwały Zarządu PZPN.**

§ 54

1. Organ prowadzący dane rozgrywkę obowiązany jest uprawnnić zawodnika w możliwie najkrótszym czasie (bez zbędnej zwłoki), nie później jednak niż w okresie 10 dni od daty otrzymania wystąpienia klubu. Uprawnienie stwierdza się na wszystkich egzemplarzach podpisami przewodniczącego Wydziału i osoby prowadzącej daną grupę rozgrywek, pieczęcią związku piłki nożnej, właściwego organu spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy lub PZPN oraz w systemie Extranet.

2. Odmowę uprawnienia do gry należy uzasadnić na piśmie w terminie 10 dni od daty otrzymania wystąpienia klubu.

3. Zawodnik, który nie otrzymał uprawnienia do gry, nie może reprezentować klubu w zawodach mistrzowskich i pucharowych, pod rygorem zweryfikowania zawodów walkowerem oraz zastosowania sankcji przewidzianych regulaminem dyscyplinarnym PZPN.

4. Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego lub Wydział Gier związku piłki nożnej lub właściwy organ spółki prowadzącej i zarządzającej rozgrywkami Ekstraklasy podejmuje decyzję o zawieszeniu lub cofnięciu uprawnienia zawodnika do gry, za którego transfer definitywny lub czasowy nie została uregulowana suma transferowa, do czasu jej uregulowania lub upływu terminu transferu czasowego. Do czasu jej przekazania zawodnik nie może być transferowany czasowo lub definitywnie do innego klubu krajowego względnie zagranicznego.

5. Organ prowadzący dane rozgrywki lub Komisja ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego odmawiają uprawnienia do gry pozyskanych przez klub piłkarski zawodników krajowych lub zagranicznych do momentu uregulowania ostatniej zaległej kwoty wynikającej z wiążących ten klub umów pomiędzy członkami PZPN.

VII. ZASADY PRZEPROWADZANIA ZAGRANICZNYCH TRANSFERÓW ZAWODNIKÓW WYSTĘPUJĄCYCH W POLSKICH KLUBACH

§ 55

Zawodnicy występujący w polskich klubach mogą być transferowani do zagranicznego klubu po uzyskaniu od Polskiego Związku Piłki Nożnej **międzynarodowego** certyfikatu transferowego.

§ 56

Z wnioskiem o wydanie **międzynarodowego** certyfikatu transferowego zwraca się do PZPN federacja zagraniczna nowego klubu zawodnika.

§ 57

Umowę transferową z klubem zagranicznym zawiera bezpośrednio klub polski.

§ 58

W sprawach zwalniania zawodników na zgrupowania i mecze międzypaństwowe mają zastosowanie odpowiednie przepisy Rozdziału XIII Przepisów FIFA w zakresie Statusu oraz Transferów Zawodników, chyba, że zainteresowane strony zawarły stosowną umowę, na podstawie której przedłuża się okres obowiązkowego zwalniania zawodnika.

§ 59

W przypadku transferu do klubu zagranicznego zawodnika występującego w polskim klubie, klub polski może żądać od klubu zagranicznego ekwiwalentu za wykszolenie, zgodnie z właściwymi przepisami FIFA.

§ 60 (skreślony)

§ 61

Zawodnik, który był czasowo transferowany do zagranicznego klubu, staje się po powrocie do kraju automatycznie zawodnikiem odstępującego klubu.

VIII. UPRAWNIANIE DO GRY ZAWODNIKÓW - CUDZOZIEMCÓW

§ 62

1. Na zasadach określonych w niniejszym rozdziale zawodnicy - cudzoziemcy mogą być potwierdzani i uprawniani do gry w okresie, o którym mowa w § 37.

2. Dopuszcza się do udziału zawodników - cudzoziemców w zespołach drużyn rezerwowych, występujących w niższych klasach rozgrywkowych, w przypadkach gdy są oni uprawnieni do gry w pierwszym zespole.

3. (skreślony).

§ 63

1. Do każdego klubu może być potwierdzonych i uprawnionych dowolna liczba zawodników – cudzoziemców, z zastrzeżeniem, o którym mowa w pkt 2. Ponadto w każdym meczu mistrzowskim lub pucharowym może występować równocześnie na boisku dowolna liczba zawodników – cudzoziemców z zastrzeżeniem, o którym mowa w pkt 2 i 3.

2. Do każdego klubu bez względu na klasę rozgrywkową może być potwierdzonych i uprawnionych dowolna liczba zawodników – cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej, przy czym bezwarunkowe uprawnienie może nastąpić zgodnie z obowiązującymi przepisami państwowymi dotyczącymi zatrudnienia oraz legalizacji pobytu w Polsce po przedstawieniu przez klub dokumentów zaświadczających legalizację pobytu zawodnika – cudzoziemca w Polsce oraz otrzymanie przez zawodnika zezwolenia na pracę.

3. Zezwala się na warunkowe uprawnienie zawodnika – cudzoziemca spoza obszaru Unii Europejskiej na okres do 90 dni od momentu podpisania kontraktu przez zawodnika z klubem. Klub zobowiązany jest do dostarczenia organowi prowadzącemu rozgrywki we wskazanym powyżej okresie dokumentacji potwierdzającej legalizację pobytu zawodnika w Polsce oraz przedstawić zezwolenie o pracę. Warunkowe uprawnienie zawodnika – cudzoziemca spoza obszaru Unii Europejskiej następuje bez prawa uczestniczenia zawodnika w meczach klubu do którego został on warunkowo uprawniony do czasu uzyskania zezwolenia na pracę.

4. W przypadku nie dostarczenia w ciągu 90 dni od momentu podpisania kontraktu przez zawodnika z klubem organowi prowadzącemu rozgrywki dokumentacji potwierdzającej legalizację pobytu zawodnika w Polsce oraz nie przedstawienia zezwolenia o pracę organ prowadzący rozgrywki cofa uprawnienie do czasu przedłożenia takiej dokumentacji oraz zezwolenia na pracę.

5. Zawodnicy – cudzoziemcy spoza obszaru Unii Europejskiej mogą być bezwarunkowo uprawnieni do gry jedynie na okres, na jaki mają prawo przebywania na terytorium Polski oraz na jaki otrzymali zezwolenie na pracę.

6. Klub jest odpowiedzialny za należyte poinformowanie organów prowadzących rozgrywkę o jakichkolwiek zmianach dotyczących legalizacji pobytu zawodnika oraz zmianach w okresie uzyskanego zezwolenia na pracę.

7. Zawodnik – cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej może być potwierdzony i uprawniony do gry wyłącznie jako zawodnik profesjonalny, bez względu na klasę rozgrywkową, w której występuje klub pozyskujący takiego zawodnika. Dopuszcza się uprawnienie do klubu IV ligi i niższych klas rozgrywkowych dodatkowo jednego zawodnika – cudzoziemca o statusie amatora pod warunkiem posiadania przez takiego zawodnika dokumentów zaświadcujących legalizację pobytu zawodnika – cudzoziemca w Polsce.

8. Ustala się, iż w każdym zespole każdego klubu musi być potwierdzonych i uprawnionych do gry co najmniej ośmiu zawodników posiadających obywatelstwo polskie

§ 64

W celu potwierdzenia i uprawnienia zawodników - cudzoziemców do gry niezbędne jest przedstawienie **międzynarodowego** certyfikatu transferowego macierzystej narodowej federacji.

§ 65

W przypadku, gdy umowa transferowa, stanowiąca załącznik do **międzynarodowego** certyfikatu transferowego, ma charakter czasowy, na dalszą grę w polskim klubie klub musi przedstawić odpowiednio aneks do umowy transferowej lub nową umowę.

§ 66

W ramach obowiązujących w Polsce przepisów zawodnik może przejść do innego klubu polskiego, gdy umowa transferowa, stanowiąca załącznik do **międzynarodowego** certyfikatu transferowego, nie zawiera żadnych ograniczeń w tym zakresie.

IX. SPRAWY FINANSOWE

§ 67

Opłaty za potwierdzanie i uprawnianie zawodników do gry w rozgrywkach wszystkich klas ustalają we własnym zakresie związku piłki nożnej.

§ 68

1. Klub odstępujący zawodnika (definitywnie lub czasowo), może żądać od klubu, do którego zawodnik przechodzi, ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika, bez względu na jego status chyba, że niniejsze przepisy stanowią inaczej.

2. Wysokość ekwiwalentu za wyszkolenie ustalają zainteresowane kluby.

3. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia między klubami co do wysokości ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika stosuje się §§ 38-40 niniejszej Uchwały.

§ 69

1. Klub otrzymujący ekwiwalent za wyszkolenie transferowanego zawodnika dokonuje wpłaty na konto macierzystego związku piłki nożnej w wysokości 3% od ustalonego między klubami ekwiwalentu za transfer krajowy lub w wysokości 2% od ustalonego między klubami ekwiwalentu za transfer zagraniczny, przy czym w tym drugim przypadku wpłata może być ewentualnie liczona od składki transferowej i nie może być mniejsza niż równowartość 100 dolarów USA. W przypadku, gdy ekwiwalent za transfer zagraniczny przekazywany jest w ratach, wówczas wpłata całości składki transferowej nastąpi w ciągu 14 dni od dokonania zapłaty I raty.

2. Klub pozyskujący zawodnika do zespołu Ekstraklasy, I i II ligi jest zobowiązany wpłacić do PZPN, na fundusz rozwoju piłkarstwa młodzieżowego 3% sumy transferowej.

3. Klub pozyskujący zawodnika jest zobowiązany dokonać wpłaty 2% ustalonego między stronami ekwiwalentu na konto związku piłki nożnej, którego jest członkiem.

4. Postanowienia ust. 1-3 stosuje się odpowiednio w razie ustalenia wysokości ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika w trybie przewidzianym w §§ 38-40 Uchwały.

§ 70

1. W przypadku, gdy – odpowiednio - kwota 3% lub 2% od ustalonego między klubami ekwiwalentu, o którym mowa w § 69, jest niższa od ryczałtu podanego poniżej, kluby: pozyskujący i odstępujący zawodnika wpłacają przy uprawnieniu do gry ryczałt dla określonej klasy rozgrywkowej w wysokości określonej w ust. 2-4.

2. W razie uprawnienia zawodnika na mocy transferu definitywnego odpłatnego lub nieodpłatnego:

1) Klub pozyskujący zawodnika wpłaca:

a) na rzecz PZPN ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 2.500 zł
- dla zespołów I ligi : 2.000 zł
- dla zespołów II ligi: 1.500 zł
- dla zespołów III ligi (cudzoziemcy) 1.000 zł

b) na rzecz własnego związku piłki nożnej ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 2.000 zł
- dla zespołów I ligi: 1.500 zł
- dla zespołów II ligi: 1.000 zł
- dla zespołów Ekstraligi i I ligi kobiet – 200 zł.
- dla zespołów II ligi kobiet – 150 zł.

2) Klub odstępujący zawodnika wpłaca na rzecz własnego związku piłki nożnej ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 2.000 zł
- dla zespołów I ligi 1.500 zł
- dla zespołów II ligi: 1.000 zł
- dla zespołów Ekstraligi i I ligi kobiet – 200 zł
- dla zespołów II ligi kobiet – 150 zł

3. W razie uprawnienia zawodnika, który nie jest związany kontraktem (umową) z klubem lub na podstawie decyzji Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego, o której mowa w art. 14 Uchwały nr II/12 z dnia 19 maja 2002 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej:

1) Klub pozyskujący zawodnika wpłaca:

a) na rzecz PZPN ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 2.500 zł
- dla zespołów I ligi: 2.000 zł
- dla zespołów II ligi: 1.500 zł
- dla zespołów III ligi (cudzoziemcy): 1.000 zł

b) na rzecz własnego związku piłki nożnej ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 4000 zł
- dla zespołów I ligi: 3000 zł
- dla zespołów II ligi: 2000 zł
- dla zespołów Ekstraligi i I ligi kobiet: 400 zł
- dla zespołów II ligi kobiet: 300 zł

4. W razie uprawnienia zawodnika na mocy transferu czasowego:

1) Klub pozyskujący zawodnika wpłaca:

a) na rzecz PZPN ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 2.000 zł
- I liga: 1.500 zł
- II liga: 1.000 zł
- III liga (cudzoziemcy): 1.000 zł

b) na rzecz własnego związku piłki nożnej ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 1.000 zł
- I liga: 750 zł
- II liga: 750 zł
- dla zespołów Ekstraligi i I ligi kobiet: 150 zł
- dla zespołów II ligi kobiet: 100 zł

2) Klub zwalnający zawodnika wpłaca na rzecz własnego związku piłki nożnej ryczałt w wysokości:

- dla zespołów uczestniczących w rozgrywkach Ekstraklasy: 1.000 zł

- I liga: 750 zł
- II liga: 750 zł
- dla zespołów Ekstraligi i I ligi kobiet: 150 zł
- dla zespołów II ligi kobiet: 100 zł

5. W przypadku zawodników polskich występujących w III lidze i klasach niższych ryczałty ustalają organy prowadzące rozgrywki, przy uwzględnieniu zasad określonych w ust. 1-4, przy czym powyższe kwoty nie mogą przekraczać wysokości 75% ryczałtów ustalonych dla zawodników II ligi.

6. Niezależnie od opłat, o których wyżej mowa, klub pozyskujący zawodnika, w tym również zawodnika, który nie jest związany kontraktem (umową) z klubem, zobowiązany jest dokonać wpłaty na konto związku piłki nożnej, za uzyskanie danych o karalności i wyrejestrowanie zawodnika, w następującej wysokości:

- w przypadku zawodników z klubów Ekstraklasy – 750 złotych
- w przypadku zawodników I i II ligi - 500 złotych,
- w przypadku zawodników z klubów III ligi - 300 złotych,
- w przypadku zawodnika z klas niższych - 150 złotych.
- bez opłat w przypadku klubów Ekstraligi, I i II ligi kobiet

7. W przypadku powrotu zawodnika do klubu macierzystego po upływie okresu czasowego transferowania opłata w skazana w ust. 6 nie jest pobierana. W tym przypadku związek na terenie którego zawodnik uprawiał piłkę nożną na zasadzie transferu czasowego jest zobowiązany sporządzić na wyrejestrowaniu adnotację o nałożonych karach.

8. Na wniosek klubu lub zawodnika właściwy związek piłki nożnej może obniżyć wysokość opłaty lub odstąpić od jej uiszczenia.

9. W przypadku ponownego uprawnienia zawodnika w tym samym oknie transferowym do wyższej klasy, niż klasa, do której ten sam klub w tym samym oknie transferowym już dokonał uprawnienia tego zawodnika, jest on zobowiązany do uiszczenia opłaty z tego tytułu w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy wysokością już uiszczoną opłaty, a opłaty należnej z tytułu uprawnienia zawodnika do klasy, do której zostaje on uprawniony. Różnica jest płatna na rzecz właściwego związku piłki nożnej.

§ 71

Opłaty, o których mowa w §§ 69-70 należy uiścić pod rygorem nieuprawnienia zawodnika do gry, chyba że spór dotyczący wysokości ekwiwalentu za wyszkolenie zawodnika poddany jest pod rozstrzygnięcie właściwych organów PZPN.

§ 72

1. Transfer zawodnika występującego w polskim klubie do klubu zagranicznego następuje po:

1) realizacji warunków finansowych umowy przez klub zagraniczny, bądź złożeniu przez niego dokumentów bankowych, gwarantujących ich wykonanie.

2) odprowadzeniu przez klub polski na konto PZPN, na cele rozwoju piłkarstwa młodzieżowego, składki w wysokości 3 % od ustalonego między stronami ekwiwalentu w przypadku reprezentantów kraju oraz 2 % w przypadku pozostałych piłkarzy, lecz nie mniej niż:

a) równowartość 5 tysięcy dolarów USA w przypadku transferu zagranicznego aktualnego reprezentanta Polski w piłce nożnej. Za aktualnego reprezentanta Polski uważa się zawodnika, który w ciągu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających transfer wystąpił przynajmniej raz w reprezentacji Polski dowolnej kategorii wiekowej.

b) równowartość 2 tysięcy dolarów USA w przypadku transferu zagranicznego zawodnika, występującego w ciągu ostatnich 12 miesięcy w klubie Ekstraklasy, I i II ligi, który nie ukończył 28 roku życia,

c) równowartość 1 tysiąca dolarów USA w przypadku transferu zagranicznego zawodnika, występującego w ciągu ostatnich 12 miesięcy w klubie Ekstraklasy, I i II ligi, który ukończył 28 rok życia,

d) równowartość 500 dolarów USA w przypadku transferu zagranicznego każdego innego piłkarza, który nie ukończył 28 roku życia,

e) równowartość 250 dolarów USA w przypadku transferu zagranicznego każdego piłkarza, nie wymienionego w pkt. a-c, który ukończył 28 rok życia

f) równowartość 500 dolarów USA w przypadku transferu zagranicznego aktualnej reprezentantki Polski w piłce nożnej kobiet

g) równowartość 300 dolarów USA w przypadku transferu zagranicznego zawodniczki, występującej w ciągu ostatnich 12 miesięcy w klubie Ekstraligi, I lub II ligi.

2. Transfer zawodnika występującego w polskim klubie do klubu zagranicznego może nastąpić jedynie po ukończeniu przez zawodnika 18 roku życia, chyba, że właściwe przepisy FIFA stanowią inaczej.

3. W przypadku zawodników nie związanych umową z klubem, którzy zmieniają barwy klubowe przed ukończeniem 23 roku życia oraz zasad wyliczania wkładu solidarnego, w tym przysługującego PZPN mają zastosowanie odpowiednie przepisy FIFA w sprawie ekwiwalentów za wykształcenie zawodników oraz statusu piłkarzy. 4. Dla zawodników transferowanych wewnątrz kraju obowiązują dotychczasowe zasady określone w § 55 i nast. nin. Uchwały.

5. Jeśli zawodnik profesjonalny, z wyłączeniem zawodników określonych w ust. 4, przechodzi w trakcie okresu obowiązywania umowy z klubem do klubu zagranicznego, wówczas 5 % z całej sumy transferowej otrzymywanej przez klub odstępujący, z wyjątkiem rekompensaty za wykształcenie, podlega potrąceniu i przekazaniu przez nowy klub jako solidarny wkład na rzecz klubów zaangażowanych w szkolenie i kształcenie zawodnika przez poprzednie lata. Taki solidarny wkład odzwierciedla liczbę lat

(obliczoną proporcjonalnie w przypadku okresów krótszych niż jeden rok) , w ciągu których zawodnik był zarejestrowany w poszczególnych klubach pomiędzy sezonem, w trakcie którego ukończył 12 rok życia z sezonem, w trakcie którego obchodził 23 urodziny, w sposób następujący:

- Sezon, w ciągu którego ukończył 12 rok życia: 5 % (tzn. 0,25 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 13 rok życia: 5 % (tzn. 0,25 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 14 rok życia: 5 % (tzn. 0,25 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 15 rok życia: 5 % (tzn. 0,25 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 16 rok życia: 10 % (tzn. 0,5 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 17 rok życia: 10 % (tzn. 0,5% odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 18 rok życia: 10 % (tzn. 0,5 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 19 rok życia: 10 % (tzn. 0,5 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 20 rok życia: 10 % (tzn. 0,5 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 21 rok życia: 10 % (tzn. 0,5 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 22 rok życia: 10 % (tzn. 0,5 % odszkod. ogółem)
- Sezon, w ciągu którego ukończył 23 rok życia: 10 % (tzn. 0,5 % odszkod. ogółem)

6. Klub pozyskujący, z wyłączeniem sytuacji określonej w ust. 4, wypłaci solidarny wkład szkolącemu (-cym) klubowi (-om) zgodnie z zasadami określonymi w ust. 5 nie później niż 30 dni po rejestracji zawodnika lub w przypadku płatności warunkowych, 30 dni od daty realizacji takich płatności.

7. Obowiązkiem klubu pozyskującego zawodnika jest naliczenie kwoty solidarnego wkładu oraz przekazanie go zgodnie z historią kariery zawodnika zawartą w paszporcie zawodnika. Zawodnik jest zobowiązany wspomagać klub pozyskujący w procesie realizacji zobowiązania określonego w ust. 5.

8. Paszport zawodnika wystawia macierzysta federacja zawodnika. W przypadku braku paszportu zawodnika solidarny wkład podlega wpłacie na rzecz federacji, w których zawodnik był szkolony. Taki solidarny wkład zostaje przeznaczony na programy rozwoju młodzieżowej piłki nożnej prowadzone w danej federacji.

9. (skreślony)

§ 73

1. W przypadku transferu czasowego za granicę zawodnika składka transferowa wynosi 50% odpowiedniej kwoty podanej w § 72 ust. 1 pkt.2.

2. W przypadku, gdy do klubu zagranicznego transferowany jest zawodnik, który ukończył 32 rok życia, klub polski może zwrócić się do PZPN o wyrażenie zgody na nieodpłatne wydanie międzynarodowego certyfikatu transferowego.

3. W przypadku, gdy do klubu zagranicznego transferowany jest zawodnik, który ukończył 35 rok życia, składki wymienionej w § 72 ust. 2 nie odprowadza się.

§ 74

1. Rozpatrzenie odwołania składanego przez kluby do PZPN uzależnione jest od wpłacenia kaucji w wysokości przewidzianej odpowiednimi przepisami dotyczącymi Komisji Odwoławczej.

2. W przypadku uwzględnienia odwołania kaucja podlega zwrotowi.

3. Odwołania składane po terminie oraz bez uiszczenia kaucji nie będą rozpatrywane.

X. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 75

W przypadku dokonywania płatności transferowych w walutach obcych, opłaty liczone od nich zgodnie z przepisami niniejszej uchwały, będą rozliczane wg kursu NBP obowiązującego w dniu wystawienia Międzynarodowego Certyfikatu Transferowego.

§ 76

Prawo interpretacji niniejszej Uchwały przysługuje Zarządowi PZPN.

§ 77

PZPN może na podstawie odrębnej Uchwały Zarządu PZPN przekazać część swoich uprawnień związkowi piłki nożnej z zastrzeżeniem niniejszych przepisów.

§ 78

W przypadku braku regulacji krajowej postanowienia, Regulaminu FIFA w sprawie statusu i transferu zawodników, obowiązujące wszystkie federacje, stosuje się odpowiednio.

§ 79

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN

11

Uchwała nr I/11 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w Uchwale nr XI/300 z dnia 22 listopada 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie określenia liczby zawodników cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej występujących w meczach Ekstraklasy i niższych klas rozgrywkowych

Na podstawie art. 36 par. 1 pkt. 9) i pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I.W Uchwale nr XI/300 z dnia 22 listopada 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie określenia liczby zawodników cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej występujących w meczach Ekstraklasy i niższych klas rozgrywkowych wprowadza się następujące zmiany:

1.W pkt I dodaje się nowe ppkt 5)-8) w następującym brzmieniu:

5)W rozgrywkach Ekstraklasy Futsalu i Pucharu Polski na szczeblu centralnym - 2 zawodników-cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej,

6)W rozgrywkach I i II Polskiej Ligi Futsalu i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski na szczeblu ZPN - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,

7)W rozgrywkach Polskiej Ekstraligi Futsalu Kobiet i Pucharu Polski Kobiet na szczeblu centralnym - 2 zawodniczki-cudzoziemki spoza obszaru Unii Europejskiej,

8)W rozgrywkach I Polskiej Ligi Futsalu kobiet i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski Kobiet na szczeblu ZPN - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej.

2. w pkt II dodaje się nowe pkt 5)-8) w następującym brzmieniu:

5)W rozgrywkach Ekstraklasy Futsalu i Pucharu Polski na szczeblu centralnym - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,

6)W rozgrywkach I i II Polskiej Ligi Futsal i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski na szczeblu ZPN - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,

7)W rozgrywkach Polskie Ekstraligi Futsal Kobiet i Pucharu Polski Kobiet na szczeblu centralnym - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej,

8)W rozgrywkach I Polskiej Ligi Futsal kobiet i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski kobiet na szczeblu ZPN - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej.

II.Pozostałe postanowienia Uchwały nie ulegają zmianie.

III.Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

t.j.U nr XI/300 z 22.11.2013 r.

zm.U nr I/11 z 29.01.2014 r.

Uchwała nr XI/300 z dnia 22 listopada 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie określenia liczby zawodników cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej występujących w meczach Ekstraklasy i niższych klas rozgrywkowych

Na podstawie art. 36 par. 1 pkt. 9) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. W sezonie 2015/2016 do każdego klubu, bez względu na klasę rozgrywkową może być potwierdzonych i uprawnionych dowolna liczba zawodników - cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej, przy czym w każdym meczu mistrzowskim lub pucharowym może występować równocześnie na boisku:

- 1) W rozgrywkach Ekstraklasy i Pucharu Polski na szczeblu centralnym - 3 zawodników-cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 2) W rozgrywkach I, II, III ligi i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski na szczeblu ZPN - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 3) W rozgrywkach Ekstraligi kobiet i Pucharu Polski kobiet na szczeblu centralnym - 3 zawodniczki-cudzoziemki spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 4) W rozgrywkach I ligi kobiet i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski kobiet na szczeblu ZPN - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 5) **W rozgrywkach Ekstraklasy Futsal i Pucharu Polski na szczeblu centralnym - 2 zawodników-cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej,**
- 6) **W rozgrywkach I i II Polskiej Ligi Futsal i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski na szczeblu ZPN - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,**

- 7) W rozgrywkach Polskiej Ekstraligi Futsalu Kobiet i Pucharu Polski Kobiet na szczeblu centralnym - 2 zawodniczki-cudzoziemki spoza obszaru Unii Europejskiej,**
- 8) W rozgrywkach I Polskiej Ligi Futsalu kobiet i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski Kobiet na szczeblu ZPN - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej.**

II. Od sezonu 2016/2017 do każdego klubu bez względu na klasę rozgrywkową może być potwierdzonych i uprawnionych dowolna liczba zawodników - cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej, przy czym w każdym meczu mistrzowskim lub pucharowym może występować równocześnie na boisku:

- 1) W rozgrywkach Ekstraklasy i Pucharu Polski na szczeblu centralnym - 2 zawodników-cudzoziemców spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 2) W rozgrywkach I, II, III ligi i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski na szczeblu ZPN - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 3) W rozgrywkach Ekstraligi kobiet i Pucharu Polski kobiet na szczeblu centralnym - 2 zawodniczki-cudzoziemki spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 4) W rozgrywkach I ligi kobiet i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski kobiet na szczeblu ZPN - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej,
- 5) W rozgrywkach Ekstraklasy Futsalu i Pucharu Polski na szczeblu centralnym - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,**
- 6) W rozgrywkach I i II Polskiej Ligi Futsalu i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski na szczeblu ZPN - 1 zawodnik-cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej,**
- 7) W rozgrywkach Polskiej Ekstraligi Futsalu Kobiet i Pucharu Polski Kobiet na szczeblu centralnym - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej,**
- 8) W rozgrywkach I Polskiej Ligi Futsalu kobiet i niższych klas rozgrywkowych oraz Pucharu Polski kobiet na szczeblu ZPN - 1 zawodniczka-cudzoziemka spoza obszaru Unii Europejskiej.**

III. Zawodnik - cudzoziemiec spoza obszaru Unii Europejskiej może być potwierdzony i uprawniony do gry wyłącznie jako zawodnik profesjonalny, bez względu na klasę rozgrywkową, w której występuje klub pozyskujący takiego zawodnika. Dopuszcza się uprawnienie do klubu IV ligi i niższych klas rozgrywkowych jednego zawodnika - cudzoziemca spoza obszaru Unii Europejskiej o statusie amatora pod warunkiem posiadania przez takiego zawodnika dokumentów zaświadczających legalizację pobytu zawodnika- cudzoziemca w Polsce.

IV. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

12

Uchwała nr I/12 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zasad organizacji zgrupowań i konsultacji szkoleniowych reprezentacji narodowych

I. Na podstawie art. 36 par.1 pkt 9) i 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

§1

1. Zgrupowania reprezentacji narodowych i rozgrywane w tym czasie mecze międzypaństwowe z ich udziałem mogą być organizowane wyłącznie w oficjalnych terminach FIFA.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, Zarząd PZPN może wyrazić zgodę na organizację zgrupowania reprezentacji narodowej i rozegranie meczu międzypaństwowego z jej udziałem poza oficjalnym terminem FIFA.

§ 2

1. Niezależnie od postanowień § 1 selekcjonerzy poszczególnych reprezentacji narodowych mogą zorganizować trzy konsultacje szkoleniowe rocznie w terminach przypadających poza oficjalnymi terminami FIFA
2. Konsultacje o których mowa powyżej mogą być organizowane w miesiącach: kwiecień, maj, sierpień.
3. Konsultacje mogą się odbywać wyłącznie poza terminami rozgrywek ligowych i pucharowych.
4. Konsultacje mogą być organizowane w terminach wtorek-środa.

§3

1. Zobowiązuje się kluby biorące udział w rozgrywkach krajowych do udzielania zwolnień zawodnikom na konsultacje szkoleniowe reprezentacji narodowych, organizowane zgodnie z założeniami określonymi w § 2.
2. W zakresie zasad udzielania zwolnień zawodników na konsultacje szkoleniowe reprezentacji narodowych mają zastosowanie postanowienia § 20 ust. 2-6 Uchwały nr IX/140 z dnia 3 i 7 lipca 2008 roku Zarządu PZPN w sprawie organizacji rozgrywek w piłkę nożną.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

13

Uchwała nr I/13 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zatwierdzenia „Podręcznika Licencyjnego PZPN dla klubów II ligi na sezon 2014/2015”

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Niniejszym zatwierdza się „Podręcznik Licencyjny PZPN dla klubów II ligi na sezon 2014/2015”, którego treść stanowi załącznik do niniejszej Uchwały.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

14

Uchwała nr I/14 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zmian w Uchwale nr XII/306 z dnia 13 grudnia 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie zatwierdzenia „Podręcznika Licencyjnego PZPN na sezon 2014/2015”

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I.W treści „Podręcznika Licencyjnego PZPN na sezon 2014/2015”, przyjętego Uchwałą nr XII/306 z dnia 13 grudnia 2013 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej wprowadza się następującą zmianę:

1.W punkcie 7.3. 142 zmienia się kategorię kryterium licencyjnego z kategorii C (dobra praktyka) na kategorię B (obowiązkowe z możliwością sankcjonowania, nie skutkujące nie przyznaniem licencji).

II.Pozostałe postanowienia „Podręcznika Licencyjnego” nie ulegają zmianie.

III.Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

15

Uchwała nr I/15 z 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie przyjęcia zmiany Postanowień Polskiego Związku Piłki Nożnej, do Przepisów Gry w Piłkę Nożną, wydanie 2013/2014

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 9) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I.W Postanowieniach Polskiego Związku Piłki Nożnej do Przepisów Gry w Piłkę Nożną, wydanie 2013/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1)W Artykule 1 pkt 1 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

1.Zawody mistrzowskie Ekstraklasy **są rozgrywane na polach gry o długości 105 m i szerokości 68 m. Wszelkie odstępstwa od tego przepisu są możliwe jedynie za zgodą Komisji ds. Licencji Klubowych PZPN.** Pozostałe zawody mistrzowskie szczebla centralnego mogą być rozgrywane jedynie na polach gry, których długość jest nie mniejsza niż 100 m, a szerokość nie mniejsza niż 64 m.

2) W Artykule 1 pkt 18 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

18.Przeszkody stałe znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu pola gry, mogące stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa zawodników, muszą być usunięte albo odpowiednio zabezpieczone przed rozpoczęciem zawodów, o ile znajdują się bliżej niż 3 m od linii bocznej lub 5 m od linii bramkowej.

3) W Artykule 2 pkt 2 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

2. Na zawodach szczebla centralnego obowiązuje system wielopiłkowy.

4) W Artykule 2 pkt 2 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

4. W systemie wielopiętkowym do gry używa się wszystkich piłek (**minimum siedmiu**), z których jedna używana jest bezpośrednio do gry, a pozostałe rozmieszczone są równomiernie wokół pola gry i znajdują się w posiadaniu przeszkolonych chłopców do podawania piłek. W każdej chwili, gdy piłka wyjdzie z gry, chłopiec, który jest najbliższym zawodnikowi oczekującego na powrót piłki, winien podać swoją piłkę do tego zawodnika – gra jest kontynuowana tą piłką.

5) W Artykule 3 pkt 19 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

19. Na przedmeczowym spotkaniu z kierownikami drużyn sędzia wyznacza strefę rozgrzewki zawodników rezerwowych. Bierze pod uwagę to, aby rezerwowi nie wpływali na przebieg gry i komfort pracy sędziów. Podczas rozgrzewki zawodnicy rezerwowi noszą ubiór, odróżniający ich ubioru zawodników obu drużyn.

6) W Artykule 3 pkt 20 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

20. Na zawodach szczebla centralnego strefa rozgrzewki zawodników rezerwowych musi być wyznaczona (np. plastikowymi znacznikami).

7) W Artykule 5 pkt 36 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

36. W trakcie ekstremalnych upałów sędzia może zarządzić dodatkową przerwę na uzupełnienie płynów – nie więcej niż jeden raz w połowie danej części gry (ok. 22.-23. minuty), trwającą nie dłużej niż jedna minuta. Informacja na ten temat musi być przekazana kierownikom drużyn na przedmeczowej odprawie.

8) W Artykule 5 pkt 38 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

38. Sędziowie zobowiązani są do poddania się przed zawodami, lub po ich zakończeniu, badaniom na obecność alkoholu we krwi, gdy zarzut nietrzeźwości:

- stawia im kierownik jednej z drużyn, **obserwator lub delegat PZPN lub ZPN,**
- zostanie sformułowany wyłącznie na piśmie, zaś stawiający go musi legitymować się dowodem osobistym i zobowiązany jest własnoręcznie ów zarzut podpisać.

Po spełnieniu tych warunków, odmowa sędziego poddania się badaniu jest równoznaczna z przyznaniem się do stanu nietrzeźwości.

9) W Artykule 11 pkt 3 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

3. Zawodnik, który w momencie dotknięcia bądź zagrania piłki przez współpartnera znajduje się na pozycji spalonej, może być uznany za spalonego wtedy, gdy przed kolejnym dotknięciem lub zagraniem piłki przez współpartnera, bierze udział w grze lub przeszkadza przeciwnikowi.

Jeżeli natomiast piłka po zagraniu lub dotknięciu jej przez współpartnera zawodnika znajdującego się na pozycji spalonej:

- odbije się od słupka, poprzeczki bądź przeciwnika lub,
- odbije się rykoszetem od przeciwnika lub,
- zagrana zostanie w wyniku rozmyślnej parady obronnej przeciwnika,

to ten zawodnik może być uznany za spalonego jedynie wtedy, kiedy odnosi korzyść z przebywania na tej pozycji.

10) W Aneksie pt.: STREFA TECHNICZNA pkt 2 otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

2. W strefie technicznej obowiązuje zakaz palenia tytoniu. **Wszelkie próby obejścia tego przepisu (np. palenie tzw. e-papierosów) będą traktowane przez sędziów tak samo, jak palenie tytoniu.**

11) Na zakończeniu Aneksu pt.: SĘDZIA TECHNICZNY ORAZ REZERWOWY SĘDZIA ASYSTENT dodaje się sformułowanie: „**Niezależnie od powyższych zapisów, priorytetem w pracy sędziego technicznego pozostaje pomoc sędziemu w ocenie wydarzeń boiskowych**”/.

II. Pozostałe Postanowienia Polskiego Związku Piłki Nożnej, do Przepisów Gry w Piłkę Nożną, wydanie 2013/2014 nie ulegają zmianie.

III. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

Postanowienia Polskiego Związku Piłki Nożnej, do Przepisów Gry w Piłkę Nożną, wydanie 2013/2014

ARTYKUŁ 1 – Pole gry

Wymiary pola gry

1. Zawody mistrzowskie Ekstraklasy są rozgrywane na polach gry o długości 105 m i szerokości 68 m. Wszelkie odstępstwa od tego przepisu są możliwe jedynie za zgodą Komisji ds. Licencji Klubowych PZPN.

Pozostałe zawody mistrzowskie szczebla centralnego mogą być rozgrywane jedynie na polach gry, których długość jest nie mniejsza niż 100 m, a szerokość nie mniejsza niż 64 m.

2. Wszystkie inne pola gry należy wyznaczać w wymiarach określonych warunkami lokalnymi, jednak zgodnie z Przepisami Gry, zachowując proporcje między ich długością i szerokością.

Oznaczenie pola gry

3. Prowadzenie zawodów bez wyraźnie oznaczonych linii mających zasadnicze znaczenie dla prawidłowego przebiegu gry jest niedozwolone. Linie te na polecenie sędziego muszą być poprawione.

4. Linia środkowa jest linią neutralną – należy jednocześnie do jednej i drugiej połowy pola gry. Zawodnik znajdujący się na linii środkowej uważany jest za zawodnika przebywającego na swojej połowie pola gry.

5. Na zawodach szczebla centralnego organizator powinien:

- określić maksymalną liczbę fotografów wokół pola gry,
- wyznaczyć linię fotografa poza liniami bramkowymi w odległości co najmniej 2 metrów od chorągiewki różnej przez punkty będące co najmniej 6 metrów za słupkami bramkowymi (chyba że regulamin danych rozgrywek stanowi inaczej),
- zakazać fotografom przekraczania tych linii,
- zabronić używania lamp błyskowych,
- jednolicie oznakować uprawnionych fotoreporterów.

Chorągiewki

6. Chorągiewki różne i środkowe o wymiarach 30 cm x 40 cm powinny być koloru jasnego.

7. Drzewce chorągiewek muszą być umocowane w podłożu tak, aby poddawały się naporowi zawodników.

8. Sędziemu nie wolno prowadzić zawodów bez chorągiewek różnych, a zawodnikom nie wolno ich usuwać lub odchyłać. Uszkodzona chorągiewka różna musi zostać zastąpiona inną chorągiewką.

Bramki

9. Słupki bramkowe i poprzeczki mają szerokość i głębokość 10-12 cm.

10. Siatki bramkowe muszą być sporządzone z materiałów nie zagrażających bezpieczeństwu zawodników.

Weryfikacja pola gry

11. Każde pole gry i jego najbliższe otoczenie przeznaczone do rozgrywania zawodów musi być zweryfikowane.
Komisja sporządza protokół weryfikacji w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje gospodarz obiektu i ma obowiązek umieścić go w szatni sędziowskiej na widocznym miejscu.
12. Organizator zawodów jest zobowiązany do przygotowania pola gry zgodnie z Przepisami Gry.
13. O przydatności pola gry do zawodów rozstrzyga sędzia w dniu zawodów. Oceniając przydatność pola gry, sędzia bierze pod uwagę stan nawierzchni pola gry, jego niezbędne wyposażenie oraz oznakowanie. Ocenia również, czy stan przygotowanego do zawodów pola gry nie zagraża bezpieczeństwu uczestników. Decyzja podjęta przez sędziego jest ostateczna.
14. Jeżeli usterki, które zdaniem sędziego rzutowały na negatywną ocenę przydatności pola gry do zawodów nie zostaną usunięte, to zawody zarówno mistrzowskie, jak i towarzyskie nie mogą się odbyć.
15. Jeżeli stan pola gry, na skutek warunków atmosferycznych, uniemożliwia prawidłowe przeprowadzenie zawodów głównych, sędzia wyznaczony do prowadzenia przedmecz winien zgłosić swoje zastrzeżenia organizatorowi zawodów. W tym przypadku organizator musi przenieść przedmecz na inne pole gry lub odwołać go.
16. Jeżeli w czasie zawodów zostanie uszkodzona bramka, chorągiewka różna lub linie mające zasadnicze znaczenie dla prawidłowego przebiegu gry staną się niewidoczne, wówczas sędzia nie kończy zawodów przed upływem ustalonego czasu gry, lecz poleca organizatorowi zawodów usunięcie usterek. Jeżeli organizator zawodów nie jest w stanie usunąć usterek w ustalonym realnym czasie, zawody należy zakończyć. Sędzia winien wyczerpać wszystkie środki i możliwości pozwalające na doprowadzenie zawodów do końca.
17. Na zawodach drużyn młodzieżowych, gdzie odrębne regulaminy rozgrywek przewidują grę na małe, przenośne bramki, sędzia ma obowiązek dokładnie sprawdzić, czy stan tych bramek nie zagraża bezpieczeństwu zawodników oraz czy są one dobrze przymocowane do podłoża i zabezpieczone przed przewróceniem się.
18. Przeszkody stałe znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu pola gry, mogące stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa zawodników, muszą być usunięte albo odpowiednio zabezpieczone przed rozpoczęciem zawodów, o ile znajdują się bliżej niż 3 m od linii bocznej lub 5 m od linii bramkowej.
19. Bezpośrednie otoczenie pola gry wyznaczone jest wewnątrz jego ogrodzenia; w jego skład wchodzi też tunel prowadzący do szatni.

Zastrzeżenia dotyczące stanu pola gry

20. Zastrzeżenia dotyczące stanu pola gry mogą być wnoszone do sędziego przed rozpoczęciem, jak też w trakcie zawodów. Zastrzeżenia muszą być przez sędziego zbadane, a w przypadkach uzasadnionych sędzia musi – poprzez kapitana drużyny gospodarzy – wyznaczyć organizatorom zawodów czas na usunięcie ewentualnych usterek.
21. Sędzia musi umieścić w sprawozdaniu z zawodów treść zastrzeżeń dotyczącego stanu pola gry, jak również wydane zarządzenia.

Organizacja widowisk piłkarskich

22. Organizator zawodów odpowiedzialny jest za utrzymanie porządku i spokoju publicznego na widowni i obiekcie, na którym rozgrywane są zawody przed ich rozpoczęciem, w czasie ich trwania, jak i po ich zakończeniu. Organizator zawodów musi zabezpieczyć niezbędną ilość służb porządkowych, odpowiednio oznakowanych.
23. Organizator zawodów musi przygotować dla uczestników zawodów oraz sędziów oddzielne, odpowiednio wyposażone szatnie znajdujące się w pobliżu pola gry. Przez okres ich użytkowania muszą one pozostawać pod stałym nadzorem organizatora zawodów.
24. Przejścia dla uczestników zawodów pomiędzy szatnią a polem gry powinny być odpowiednio zabezpieczone lub wyodrębnione od miejsc przeznaczonych dla publiczności.
25. Organizator zawodów musi zapewnić uczestnikom rozgrywanych zawodów pomoc medyczną w zakresie określonym przez regulamin danych rozgrywek przez cały czas ich trwania.
26. Organizator zawodów ma obowiązek zakazać wstępu na obiekt, na którym rozgrywane są zawody, osobom nietrzeźwym. Osoby zakłócające porządek, prowokujące do agresji,

wznoszące ordynarne okrzyki muszą być bezzwłocznie usunięte poza obiekt sportowy. Odpowiednie zarządzenia informujące publiczność muszą być zawarte w regulaminach umieszczonych w miejscach łatwo dostępnych i widocznych.

27. Zawody piłki nożnej nie mogą odbywać się w żadnym przypadku na polach gry zamkniętych na mocy decyzji związkowego organu dyscyplinarnego lub państwowej władzy administracyjnej. Przed każdymi zawodami sędziowie oraz delegaci/obserwatorzy PZPN mają obowiązek sprawdzenia dokumentów zezwalających na przeprowadzenie zawodów piłki nożnej na danym polu gry.

ARTYKUŁ 2 – Piłka

Systemy używania piłek

1. Mecz może być rozgrywany systemem tradycyjnym lub wielopiłkowym.
2. Na zawodach szczebla centralnego obowiązuje system wielopiłkowy.
3. W systemie tradycyjnym do gry używa się tej samej piłki meczowej, a piłki zapasowe użyte są tylko wtedy, gdy piłka meczowa pęknie, stanie się niezdatna do gry lub zostanie wykopnięta tak daleko od pola gry, że zdaniem sędziego użycie piłki zapasowej znacząco przyspieszy wznowienie gry.
4. W systemie wielopiłkowym do gry używa się wszystkich piłek (**minimum siedmiu**), z których jedna używana jest bezpośrednio do gry, a pozostałe rozmieszczone są równomiernie wokół pola gry i znajdują się w posiadaniu przeszkolonych chłopców do podawania piłek. W każdej chwili, gdy piłka wyjdzie z gry, chłopiec, który jest najbliższym zawodnikowi oczekującego na powrót piłki, winien podać swoją piłkę do tego zawodnika – gra jest kontynuowana tą piłką.
5. Chłopcy do podawania piłek winni nosić stroje sportowe tego samego koloru, lecz różnego od kolorów noszonych przez obie drużyny na polu gry oraz sędziów.

Ocena przydatności i wybór piłek do gry

6. O przydatności piłek do gry rozstrzyga wyłącznie sędzia.
7. Przed rozpoczęciem zawodów sędzia zobowiązany jest dokonać wyboru piłek oraz sprawdzić ich cechy fizyczne: wagę, obwód i ciśnienie zgodnie z Art. 2.
8. Wybrane do gry piłki pozostają pod kontrolą sędziów do końca zawodów.
9. Sędzia powinien w każdym przypadku zarządzić wymianę piłek w czasie trwania zawodów, jeżeli jego zdaniem wymiana ta ułatwi zawodnikom grę, a widzom jej obserwację.

Wymiana piłki niezdatnej do gry

10. Jeżeli podczas zawodów piłka oraz piłki zapasowe staną się niezdatne do gry, względnie zabraknie piłki do kontynuowania gry – sędzia nie kończy zawodów przed upływem ustalonego czasu, lecz wyznacza realny czas na dostarczenie piłki zdatnej do gry. Niedostarczenie przez organizatora zawodów zdatnej do gry piłki w wyznaczonym czasie zobowiązuje sędziego do zakończenia zawodów (z zastrzeżeniem pkt 11).
11. Jeżeli organizatorzy dostarczą piłkę po zakończeniu zawodów z powodu jej braku, a obie drużyny znajdują się ciągle na boisku bądź w drodze do szatni, to zawody te – o ile pozwolą na to warunki atmosferyczne (zapadające ciemności) – powinny być kontynuowane.

Obowiązki organizatora zawodów

12. Podczas zawodów szczebla centralnego, organizator zobowiązany jest – zgodnie z regulaminem tych rozgrywek – do zapewnienia odpowiedniej liczby chłopców do podawania piłek. Musi on pouczyć ich o konieczności szybkiego dostarczania piłki zawodnikom. Niewywiązywanie się chłopców do podawania piłek z tych obowiązków musi być odnotowane przez sędziego w sprawozdaniu z zawodów. Związki Piłki Nożnej określają w swych regulaminach, w których klasach rozgrywkowych istnieje obowiązek zapewnienia chłopców do podawania piłek.

Zagrywanie piłką w pobliżu pola gry

13. Zabrania się zawodnikom rezerwowym i chłopcom do podawania piłek zagrywania przez nich piłką poza liniami bramkowymi lub bocznymi w czasie trwania zawodów. Obowiązkiem sędziego jest niedopuszczenie do tego rodzaju postępowania.

ARTYKUŁ 3 – Liczba zawodników

Zawodnicy

1. Zawody nie mogą być kontynuowane, jeżeli w jednej z drużyn jest mniej niż siedmiu zawodników.
2. Do sprawozdania z zawodów dopuszcza się wpisanie maksimum siedmiu zawodników rezerwowych.
3. Zawodnik nie posiadający aktualnie ważnej karty zdrowia nie może zostać dopuszczony do wzięcia udziału w zawodach.

Kapitan drużyny

4. Każda drużyna musi mieć kapitana. Prawo zwracania się do sędziego w sposób taktowny, w sprawach dotyczących zawodów, przysługuje wyłącznie kapitanowi drużyny i tylko w czasie przerwy w grze. Na ewentualne pytanie kapitana drużyny, sędzia udziela zwięzłej i jednoznacznej odpowiedzi, nie dopuszczając do polemiki. Kapitanowi nie wolno okazywać dezaprobaty dla decyzji sędziego.

Jeżeli z jakichkolwiek powodów kapitan opuszcza boisko przed końcem zawodów, winien przed zejściem przekazać swojemu zastępcy wyróżniającą go opaskę.

Składy drużyn

5. Przed rozpoczęciem każdego zawodów kierownicy drużyn wpisują czytelnie do sprawozdania z zawodów imiona i nazwiska zawodników oraz zawodników rezerwowych. Kapitan i kierownik każdej drużyny, czytelnie podpisują wypełnione w sprawozdaniu składy drużyn, poświadczając w ten sposób uprawnienia do udziału w zawodach zgłoszonych przez nich zawodników i zawodników rezerwowych. Nazwiska kapitanów drużyn muszą być podkreślone i oznaczone skrótem „kpt”. Do wzięcia udziału w zawodach uprawnieni są jedynie zawodnicy i zawodnicy rezerwowi wpisani do protokołu z zawodów przed rozpoczęciem meczu.
6. Oba zespoły muszą dostarczyć wypełnione sprawozdanie do sędziego najpóźniej:
 - na zawodach szczebla centralnego –75 minut przed rozpoczęciem zawodów,
 - na pozostałych zawodach – 30 minut przed rozpoczęciem zawodów.

Pierwszych 11 zawodników rozpoczyna zawody, pozostali są zawodnikami rezerwowymi.

7. Po tym jak sprawozdanie zostało wypełnione, podpisane przez obie drużyny i zwrócone do sędziego i jeżeli zawody nie zostały jeszcze rozpoczęte, mają zastosowanie następujące instrukcje:
 - a) Jeżeli jakikolwiek z pierwszych 11 zawodników nie jest zdolny do rozpoczęcia zawodów z jakiegokolwiek przyczyny, może być zastąpiony przez jednego z zawodników rezerwowych. Takie zastąpienie pomniejsza liczbę zawodników rezerwowych. Zawodnik ten ma prawo być na ławce rezerwowych i wejść na boisko w późniejszej fazie gry. Podczas zawodów nadal można wymienić liczbę zawodników wynikającą z regulaminu rozgrywek.
 - b) Jeżeli jakikolwiek z zawodników rezerwowych nie może wyjść na boisko z jakiegokolwiek przyczyny, nie może być zastąpiony, co oznacza, że ilość zawodników rezerwowych zostanie pomniejszona, z zastrzeżeniem pkt. c.
 - c) Jeżeli bramkarz wpisany do sprawozdania nie może wziąć udziału w zawodach z jakiegokolwiek przyczyny, następny bramkarz nie wpisany uprzednio do sprawozdania może go zastąpić.

Niekompletny skład drużyny

8. Drużyna rozpoczynająca zawody w niekompletnym składzie – licząca mniej niż jedenastu zawodników – może w ciągu całego okresu trwania zawodów uzupełnić swój podstawowy skład zawodnikami wpisanymi do sprawozdania. O uzupełnianiu podstawowego składu drużyny sędzia musi zostać powiadomiony przez jej kapitana bądź kierownika drużyny.

Wejście i opuszczenie pola gry przez zawodnika

9. Drużyny zobowiązane są do stawienia się na polu gry w takim czasie, aby sędzia mógł (po sprawdzeniu ubioru i przeprowadzeniu losowania) punktualnie o wyznaczonej godzinie rozpocząć zawody. Taki sam obowiązek musi być przestrzegany przez drużyny po zakończeniu przerwy między pierwszą i drugą połową zawodów, a także ewentualnych dogrywek.
10. Zawodnik od momentu otrzymania od sędziego zgody na opuszczenie pola gry, do czasu jego opuszczenia, nie może brać udziału w grze.
Jeżeli zawodnik, zanim opuści pole gry, bierze udział w grze, zostanie napomniany za niesportowe zachowanie. Przerwana gra zostanie wznowiona rzutem wolnym pośrednim z miejsca przewinienia.
11. Zawodnik, którego wejście na pole gry wymaga zgody sędziego, powinien na nią czekać do czasu otrzymania od sędziego przyzwalającego znaku.
Prawo zezwolenia zawodnikowi wejścia na pole gry nie może być scedowane na innego członka zespołu sędziowskiego.

Wymiana zawodnika

12. Regulamin każdych rozgrywek określa maksymalną liczbę wymian zawodników, do której uprawniona jest drużyna podczas trwania zawodów.
13. Wymiana zawodników musi być przeprowadzona, wyłącznie w czasie przerwy w grze, z zachowaniem porządku i mieć następujący przebieg:
 - osoba funkcyjna wpisana do sprawozdania, względnie sam zawodnik wchodzący, wręcza wyznaczonemu sędziemu technicznemu, względnie sędziemu asystentowi nr 1 kartkę wymiany zawodnika, która zawiera; imię, nazwisko i numer zawodnika wprowadzanego do gry oraz te same dane zawodnika opuszczającego pole gry, minutę dokonanej wymiany i nazwę drużyny, której ta wymiana dotyczy,
 - zawodnik rezerwowy – wchodzący do gry – oczekuje przy linii środkowej na pozwolenie sędziego na wejście na pole gry, po uprzednim opuszczeniu go przez schodzącego współpartnera,
 - do oczekującego zawodnika rezerwowego może podejść jedynie jedna osoba funkcyjna wpisana do sprawozdania z zawodów,
 - sędziowie powinni przyspieszać procedurę wymiany zawodników tak, aby nie tracić niepotrzebnie czasu trwania zawodów.
14. W zawodach prowadzonych z udziałem klubowych sędziów asystentów wymiana zawodnika na zawodnika rezerwowego następuje na wniosek kapitana drużyny. Obowiązki sędziego asystenta w zakresie wymiany zawodnika przejmuje sędzia.
15. Jeżeli po opuszczeniu boiska przez zawodnika przeznaczanego do wymiany, zanim zawodnik rezerwowy wejdzie na pole gry, zrezygnowano z wymiany, to zawodnik, który opuścił już boisko może powrócić na nie za zgodą sędziego.

Zawodnicy rezerwowi

16. Na ławce dla zawodników rezerwowych, poza zawodnikami rezerwowymi wpisanymi do sprawozdania z zawodów, mogą przebywać osoby funkcyjne. Liczbę i funkcje tych osób określają regulaminy rozgrywek. Ich nazwiska i funkcje winny być wpisane w załączniku do sprawozdania z zawodów – przed zawodami.
17. Zawodnicy rezerwowi nie są upoważnieni do udzielania jakichkolwiek wskazówek zawodnikom.
18. Sędzia nie ma prawa udzielania kar indywidualnych osobom towarzyszącym drużynom, uprawnionym do zajmowania miejsc na ławce dla zawodników rezerwowych, może jednak usunąć te osoby z ławki rezerwowych, poza bezpośrednie otoczenie pola gry.
19. **Na przedmeczowym spotkaniu z kierownikami drużyn sędzia wyznacza strefę rozgrzewki zawodników rezerwowych. Bierze pod uwagę to, aby rezerwowi nie wpływali na przebieg gry i komfort pracy sędziów.** Podczas rozgrzewki zawodnicy rezerwowi noszą ubiór, odróżniający ich ubioru zawodników obu drużyn.
20. **Na zawodach szczebla centralnego strefa rozgrzewki zawodników rezerwowych musi być wyznaczona (np. plastikowymi znacznikami).**

21. Jeżeli drużyna w trakcie meczu wykorzysta swój limit zmian, dalsza rozgrzewka pozostałych zawodników rezerwowych jest nieuprawniona.
22. Zawodnikom rezerwowym w trakcie rozgrzewki może towarzyszyć jeden z trenerów uprawnionych do przebywania na ławce rezerwowych.

Zawodnicy i zawodnicy rezerwowi wykluczeni z gry

23. Zawodnik, zawodnik rezerwowy, względnie zawodnik wymieniony wykluczeni z gry nie mają prawa zajmować miejsca na ławce dla zawodników rezerwowych i w bezpośrednim otoczeniu pola gry. Winni być usunięci poza ogrodzenie boiska i nie mogą przebywać w tunelu prowadzącym do szatni, niezależnie od tego, w jakim ubiorze się znajdują.
24. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu bramkarz zostanie przez sędziego wykluczony z gry, zastąpi go zawodnik z pola, względnie (po zachowaniu procedur) bramkarz rezerwowy. Sędzia zezwala na krótką rozgrzewkę bramkarza rezerwowego. O czasie trwania tej rozgrzewki – biorąc pod uwagę panujące warunki pogodowe – decyduje wyłącznie sędzia.

ARTYKUŁ 4 – Ubiór zawodników

1. Zawodnicy powinni mieć koszulki z numerami na plecach. Numery muszą być wykonane w kolorze kontrastującym z kolorem koszulek tak, by mogły być z daleka widoczne.
2. Wpisanie imion oraz nazwisk zawodników i zawodników rezerwowych do sprawozdania z zawodów winno być dokonane zgodnie z numeracją koszulek zawodników. Prawidłowość tego stwierdzają podpisami kapitan i kierownik drużyny.

Kolory kostiumów zawodników

3. Zasady doboru strojów drużyn określają regulaminy rozgrywek.

Kontrola ubioru zawodników

4. Sędzia musi sprawdzić, czy zawodnicy posiadają zgodny z Przepisami Gry ubiór – w szczególności obuwie – przed rozpoczęciem zawodów, przed drugą połową zawodów, dogrywką i w innym czasie, kiedy taka potrzeba zachodzi. Kontrola ubioru przed rozpoczęciem zawodów, jak i przed ich drugą połową, winna odbywać się w miejscu do tego przeznaczonym, możliwie najmniej widocznym dla publiczności, tuż przed wejściem na pole gry.

Niedopuszczenie zawodnika do gry

5. Jeżeli zawodnik zamierza grać z opatrunkiem chroniącym go przed kontuzją (nawet za zgodą lekarza), sędzia ma prawo nie dopuścić go do gry, jeśli stwierdzi, że opatrunek stanowi zagrożenie dla innych zawodników.

ARTYKUŁ 5 - Sędzia

Uprawnienia i zadania sędziów

1. Do prowadzenia zawodów uprawniony jest sędzia wyznaczony przez Kolegium Sędziów.
2. Każdy sędzia zobowiązany jest do prowadzenia zawodów sumiennie, obiektywnie, na najwyższym poziomie fachowym, zgodnie z duchem Przepisów Gry w Piłkę Nożną i bezwzględnym przestrzeganiem zasad etyki sportowej.
3. Sędzia po zakończeniu meczu ma prawo złożyć publiczne oświadczenie wyjaśniające podjęte przez niego na boisku decyzje.

Władza sędziego

4. Władza sędziego nadana mu przez Przepisy Gry rozpoczyna się z chwilą przystąpienia do pełnienia swoich obowiązków w miejscu rozgrywania zawodów, do czasu zakończenia wszystkich czynności związanych z prowadzeniem zawodów w miejscu rozgrywania zawodów.
5. Wszelkie incydenty zaistniałe po zakończeniu wszystkich czynności związanych z prowadzeniem zawodów przez sędziego, muszą zostać opisane w sprawozdaniu z zawodów.

Sędzia na polu gry

6. Kontakt piłki z sędzią w czasie trwania gry nie powoduje przerwania gry. Piłka jest nadal w grze, a zawodnicy winni ją kontynuować.
7. Sędzia ma obowiązek w sposób widoczny sygnalizować zawodnikom i publiczności tuż przed zakończeniem każdej połowy zawodów (względnie dogrywki) ilość minimalnego czasu (minut) doliczonego na skutek nienormalnych przerw w grze.

Korzyść

8. Jeżeli sędzia nie przerywa gry kiedy drużyna, przeciwko której popełniono przewinienie, odnosi korzyść z takiego rozstrzygnięcia, musi on zasignalizować odpowiednim gestem zastosowaną korzyść. Zaleca się użycie w tym przypadku również głosu.
9. Sygnalizacja „korzyść” może mieć miejsce tylko wtedy, gdy zaistniało przewinienie, a poszkodowany zawodnik lub jego współpartner pozostaje przy piłce. Wszelka wizualna sygnalizacja sędziego musi być zgodna z ustaleniami FIFA w tym zakresie.

Obowiązki sędziego przed zawodami

10. Zespół sędziowski wyznaczony do prowadzenia zawodów przez Kolegium Sędziów, zobowiązany jest do przybycia na miejsce rozgrywania zawodów, co najmniej 45 minut (na zawodach Ekstraklasy co najmniej 2 godziny; I i II liga co najmniej 1,5 godziny) przed ich rozpoczęciem w celu:
 - sprawdzenia protokołu weryfikacji boiska.
 - sprawdzenia, czy pole gry nadaje się do przeprowadzenia zawodów,
 - ustalenia strefy rozgrzewki zawodników rezerwowych
 - odebrania sprawozdania z zawodów z wypełnionymi składami drużyn,
 - sprawdzenia kart zdrowia zawodników,
 - dokonania oceny przydatności i wyboru piłek do gry,
 - przyjęcia ewentualnych zastrzeżeń od kapitanów drużyn,
 - omówienia zasad prowadzenia zawodów z sędziami asystentami oraz sędzią technicznym,
 - kontroli ubioru zawodników.
11. Kontrola pola gry pod względem jego przydatności do gry – w danych zawodach – polega na sprawdzeniu, czy:
 - wyposażenie i zabezpieczenie pola gry odpowiada wymogom Przepisów Gry i regulaminów rozgrywek,
 - siatki bramkowe są dokładnie przymocowane do bramek i podłoża,
 - wszystkie linie oznakowania pola gry są prawidłowo wyznaczone i wyraźne.

Pomoc sędziów asystentów

12. Sędziowie asystenci są pomocnikami sędziego. Sędzia nie może uwzględnić sygnalizacji sędziego asystenta, jeżeli zaistniałe zdarzenie z zajmowanego przez siebie miejsca na polu gry sam mógł lepiej ocenić.
13. Obowiązkiem sędziego asystenta jest respektowanie wskazań i oświadczeń wyznaczonego związkowego sędziego asystenta dotyczących zdarzeń, których sam nie mógł zobaczyć.
14. Sędzia nie uwzględni sygnalizacji sędziego asystenta, jeżeli jest przekonany, że sygnalizowane przewinienie nie wymaga przerwania gry lub jej przerwania przyniosłoby korzyść drużynie, która zawiniła. Fakt nieprzyjęcia sygnalizacji powinien być znakiem umownym – gestem – przekazany sędziemu asystentowi.

Sprawozdanie z zawodów

15. Po każdym zawodach sędzia jest zobowiązany do wypełnienia sprawozdania z zawodów ściśle według wymogów organizatora rozgrywek i Kolegium Sędziów. W szczególności musi podać:
 - imiona i nazwiska sędziów,
 - rodzaj zawodów,
 - datę, godzinę i miejsce rozegrania zawodów,
 - nazwy drużyn uczestniczących w zawodach,
 - wynik końcowy zawodów – cyframi i słownie – oraz wynik do przerwy,

- nazwę drużyny, która została zwycięzcą lub określenie „remis”,
- stan atmosferyczny, stan pola gry, porządek przed, podczas i po zawodach,
- dokonane wymiany zawodników, wpisując nazwiska i imiona oraz numery zawodników, nazwę drużyny i minutę, w której dokonano każdej wymiany,
- kary indywidualne – napomnienia i wykluczenia z gry – nałożone na zawodników i zawodników rezerwowych, podając minutę nałożenia kary, numer, imię i nazwisko ukaranego zawodnika oraz szczegółowy opis przebiegu zdarzenia lub zdarzeń, które stanowiły podstawę do podjęcia przez sędziego decyzji o udzieleniu zawodnikowi kary indywidualnej,
- stwierdzenie faktu sprawdzenia kart zdrowia i prawidłowości ubioru zawodników do gry,
- ocenę zachowania się publiczności i osób towarzyszących drużynom,
- czas przedłużenia każdej połowy zawodów z powodu nienormalnych przerw w grze.

Sprawozdanie powinno być wypełnione w sposób czytelny, rzeczowy i zwięzły. Opis powinien dotyczyć przypadków, które miały negatywny wpływ na zachowanie dyscypliny i porządku oraz nieszczęśliwych wypadków, kontuzji.

Sprawozdanie musi być wysłane listem poleconym w ciągu 48 godzin po zakończeniu zawodów lub w tym terminie osobiście złożone we właściwym Kolegium Sędziów – chyba, że regulaminy rozgrywek stanowią inaczej.

16. Po zakończonych zawodach sędzia sporządza informację o karach indywidualnych i innych zdarzeniach dyscyplinarnych mających związek z meczem. Informacja ta musi być podpisana przez kierowników drużyn. Tryb sporządzania informacji (sprawozdanie lub załącznik) precyzują regulaminy rozgrywek.

Zastrzeżenia i protesty

17. Kapitanom drużyn przysługuje prawo zgłoszenia sędziemu zastrzeżeń dotyczących niewłaściwego stanu, oznaczenia i wyposażenia pola gry. Zastrzeżenia muszą być zbadane przez sędziego, a w przypadkach uzasadnionych, sędzia musi wyznaczyć kapitanowi drużyny gospodarzy czas na usunięcie usterek.

18. Kapitanowie mają prawo, najpóźniej do zakończenia zawodów, zgłaszać protesty dotyczące tożsamości zawodników.

19. Sprawdzenia tożsamości zawodników sędzia może dokonać przed zawodami, w czasie przerwy między częściami gry lub po zawodach, zawsze jednak w obecności kapitanów obu drużyn. Konieczność sprawdzenia tożsamości zawodników po zakończeniu zawodów zobowiązuje kapitanów i kierowników drużyn do zatrzymania wszystkich zawodników, którzy uczestniczyli w grze do pełnej dyspozycji sędziego we wskazanym przez niego miejscu.

20. Jeżeli przyczyna, dla której złożono protest nie wygasła lub zaproponowane działania dla rozwiązania sporu nie satysfakcjonują strony wnoszącej protest, sędzia musi umieścić w sprawozdaniu z zawodów treść protestu, jak również wydane zarządzenia. Wpisany do sprawozdania z zawodów protest musi być podpisany przez zgłaszającego kapitana oraz kierownika drużyny.

21. Okoliczność składania zastrzeżeń i protestów usprawiedliwia ewentualne opóźnienie rozpoczęcia gry każdej części zawodów.

Nieprzybycie sędziów na zawody, niedyspozycja sędziego

22. Jeżeli z wyznaczonej przez Kolegium Sędziów zespołu sędziowskiego nie stawi się sędzia, jego funkcję przejmuje wyznaczony przez Kolegium Sędziów sędzia asystent nr 1 albo sędzia techniczny, jeżeli został wyznaczony.

23. Jeżeli wyznaczeni do prowadzenia zawodów sędziowie z jakichkolwiek powodów będą nieobecni, kapitan drużyny gospodarzy musi co najmniej 5 minut przed wyznaczoną godziną rozpoczęcia zawodów zawiadomić o tym kapitana drużyny gości, wzywając go do przedstawienia kandydata do prowadzenia zawodów. Kapitanowie obu drużyn uzgadniają między sobą wybór jednego z kandydatów na sędziego. Jeżeli jeden z kandydatów jest sędzią związkowym, przysługuje mu prawo prowadzenia zawodów. Jeżeli zaproponowani kandydaci nie są sędziami związkowymi, o wyborze sędziego decyduje losowanie, przeprowadzone w obecności kapitanów obu drużyn.

Za dostarczenie prawidłowo sporządzonego sprawozdania z takich zawodów odpowiedzialny jest organizator zawodów.

24. Sędzia, który rozpoczął zawody, powinien je doprowadzić do końca. Wyjątek stanowi jedynie przypadek nagłej niedyspozycji sędziego, uniemożliwiającej mu dalsze prowadzenie zawodów. Funkcję sędziego przejmie wówczas sędzia techniczny, jeżeli jest wyznaczony, lub jeden z wyznaczonych sędziów asystentów. Nieobecność wyznaczonych sędziów asystentów zobowiązuje kapitanów drużyn do przedstawienia sędziemu kandydata, który poprowadzi zawody. Pierwszeństwo przysługuje kandydatom posiadającym uprawnienia sędziowskie.
25. Prowadzenie zawodów z jednym sędzią asystentem lub bez asystentów jest niedozwolone.

Przerwanie gry

26. W razie przerwania gry z powodu przejściowych zaburzeń atmosferycznych, sędzia zarządza zejście drużyn z pola gry do szatni. Powrót na pole gry nastąpi z chwilą zaistnienia dogodnych warunków atmosferycznych – na sygnał gwizdkiem sędziego.
27. Jeżeli zawody rozgrywane są przy świetle elektrycznym i nastąpi awaria oświetlenia lub zdaniem sędziego oświetlenie jest niewystarczające, sędzia, przerwaną z tego powodu grę, wznowi po usunięciu awarii. W przypadku braku możliwości zlikwidowania awarii, w czasie określonym przez sędziego na podstawie informacji uzyskanej od organizatora zawodów, sędzia kończy zawody, opisując szczegółowo ten fakt w sprawozdaniu z zawodów. Decyzję o terminie dokończenia meczu podejmą odpowiednie władze piłkarskie.

Zakończenie zawodów przed upływem ustalonego czasu gry

28. Sędzia zobowiązany jest do zakończenia zawodów przed upływem ustalonego czasu gry, w szczególności jeżeli:

- jedna z drużyn zostanie zdekompletowana,
- jedna z drużyn samowolnie zejdzie z boiska,
- jeden z sędziów zostanie czynnie znieważony przez osobę niepożądaną lub jednego z uczestników meczu, a dalsze prowadzenie zawodów zagraża bezpieczeństwu któregokolwiek z sędziów,
- zawodnik wykluczony z gry odmówi opuszczenia pola gry i nie opuści go w ciągu 2 minut od wydania decyzji,
- wymiana niezdatnej do gry piłki nie nastąpi w ustalonym realnym czasie,
- wyczerpane zostaną wszystkie możliwości zastąpienia uszkodzonego elementu obowiązkowego wyposażenia pola gry (bramka, chorągiewka różna),
- podczas zawodów publiczność wtargnie na pole gry i nie zostanie usunięta w ciągu 5 minut,
- publiczność ponownie wtargnie na pole gry,
- zachowanie publiczności zagraża bezpieczeństwu publicznemu, a brak jest dostatecznej ilości służb porządkowych,
- pole gry stanie się niezdatne do gry,
- zapadną ciemności uniemożliwiające kontynuowanie gry,
- nastąpi awaria oświetlenia i nie będzie możliwości jej likwidacji w ustalonym realnym czasie.

Niezależnie od powyższych zapisów, zanim sędzia zarządzi przedwczesne zakończenie zawodów, winien wyczerpać wszystkie środki i możliwości, pozwalające doprowadzić zawody do końca.

29. Wznowienie i kontynuowanie zawodów zakończonych przed upływem ustalonego czasu gry z wyżej wymienionych powodów (z zastrzeżeniem Art. 2 ust. 11 Post. PZPN) jest niedopuszczalne.

W takiej sytuacji zawodnicy obu drużyn zobowiązani są do bezzwłocznego opuszczenia pola gry jednocześnie z sędziami, na wyraźne zarządzenie sędziego. Przyczynę oraz minutę przedwczesnego zakończenia zawodów sędzia szczegółowo opisuje w sprawozdaniu z zawodów.

30. Jeżeli zawody zostały zakończone przed upływem ustalonego czasu gry, nie upoważnia to sędziego do rozstrzygnięcia, czy jedna lub druga drużyna ma być uznana za przegrywającą zawody. Sędzia musi przesłać wyczerpujące sprawozdanie z zawodów do odpowiednich władz, które są jedynie uprawnione do podjęcia decyzji w tej sprawie.

31. Jeżeli w trakcie meczu sędzia stwierdzi, że jedna z drużyn świadomie dąży do przegrania

meczu, to gry nie przerywa i nie interweniuje. Winien natomiast złożyć w tej sprawie stosowną informację do odpowiednich władz. Fakt ten należy odnotować w sprawozdaniu.

Bezpieczeństwo sędziów

32. Jeżeli jakiegokolwiek niebezpieczeństwo zagraża sędziom i drużynie gości, drużyna gospodarzy oraz organizator zawodów zobowiązani są zapewnić im wystarczającą ochronę. Jeżeli niebezpieczeństwo zagraża tylko sędziom, obowiązek udzielenia ochrony i pomocy spoczywa na obu drużynach i organizatorze zawodów.
33. Organizator zawodów odpowiedzialny jest za bezpieczeństwo sędziów zarówno przed, podczas ich trwania i po zawodach, jak i podczas opuszczania miejsca rozgrywania zawodów.

Kontuzja zawodnika

34. Na zawodach szczebla centralnego wprowadza się obowiązek stosowania noszy dla znoszenia kontuzjowanych zawodników poza linie ograniczające pole gry w celu udzielenia im pomocy lekarskiej. Zakazuje się dokonywania zabiegów medycznych kontuzjowanym zawodnikom na polu gry, jeżeli stosownej pomocy można udzielić poza polem gry.

Stosowanie noszy wymaga przestrzegania następujących zasad:

- za posiadanie w czasie zawodów sprawnych noszy wraz z obsługą odpowiedzialny jest organizator zawodów. Organizator w miarę możliwości winien zapewnić dwóch pary noszy dla umożliwienia szybkiego zniesienia dwóch, jednocześnie kontuzjowanych zawodników,
- osoby do obsługi noszy muszą odznaczać się ubiorem – stosownie do pełnionej funkcji,
- obsługa noszy wraz z noszami winna znajdować się w czasie zawodów w oznakowanym miejscu, w pobliżu zadaszeń dla zawodników rezerwowych,
- jeżeli kontuzjowany zawodnik jest w stanie opuścić pole gry o własnych siłach, winien być do tego zachęcony przez sędziego, szczególnie gdy znajduje się w pobliżu linii ograniczającej pole gry (nie występuje w takich okolicznościach potrzeba zniesienia go z pola gry na noszach),
- sędziowie mają obowiązek opisywać w sprawozdaniu z zawodów wszelkie niedociągnięcia ze strony organizatora zawodów w tym zakresie.

Spożywanie płynów przez zawodników

35. Zawodnicy i sędziowie mogą przyjmować płyny orzeźwiające podczas trwania zawodów, z zachowaniem następujących zasad:

- Podczas przerwy w grze zawodnicy mogą spożywać płyny z podanych im butelek plastikowych wyłącznie znajdując się na polu gry.
- Zabrania się wrzucania na pole gry jakichkolwiek opakowań zawierających płyny.
- Bramkarz może umieścić plastikową butelkę z płynem w rogu swojej bramki.
- Plastikowe butelki mogą być umieszczane, w odległości 1 m od linii bocznych, ale jedynie wtedy, gdy nie stanowią przeszkody dla sędziów asystentów w trakcie pełnienia przez nich swoich obowiązków.

36. **W trakcie ekstremalnych upałów sędzia może zarządzić dodatkową przerwę na uzupełnienie płynów – nie więcej niż jeden raz w połowie danej części gry (ok. 22.-23.minuty), trwającą nie dłużej niż jedna minuta. Informacja na ten temat musi być przekazana kierownikom drużyn na przedmeczowej odprawie.**

Zakończenie zawodów z powodu nie przybycia drużyny

37. Jeżeli sędzia odgwizdał zakończenie zawodów na skutek nie stawienia się w regulaminowym czasie na polu gry jednej lub obu drużyn, a po tym fakcie stawiają się one jednak w komplecie do rozegrania zawodów, sędzia zobowiązany jest prowadzić te zawody. Fakt opóźnienia drużyn sędzia opisuje w sprawozdaniu z zawodów.

Podejmując decyzję o prowadzeniu zawodów w opóźnionym czasie, sędzia winien uwzględnić porę dnia, to jest czy zaistniałe opóźnienie pozwoli zakończyć zawody w ustalonym czasie gry, przed zapadnięciem ciemności. Ponadto sędzia winien także mieć na uwadze konieczność ewentualnego rozegrania w danym dniu, na tym samym polu gry, innych zawodów przewidzianych terminarzem.

Zarzuty nietrzeźwości sędziego

38. Sędziowie zobowiązani są do poddania się przed zawodami, lub po ich zakończeniu, badaniom na obecność alkoholu we krwi, gdy zarzut nietrzeźwości:

- stawia im kierownik jednej z drużyn, **obserwator lub delegat PZPN lub ZPN**,
- zostanie sformułowany wyłącznie na piśmie, zaś stawiający go musi legitymować się dowodem osobistym i zobowiązany jest własnoręcznie ów zarzut podpisać.

Po spełnieniu tych warunków, odmowa sędziego poddania się badaniu jest równoznaczna z przyznaniem się do stanu nietrzeźwości.

39. Badanie stwierdzające lub wykluczające stan nietrzeźwości musi spełniać następujące warunki:

- musi je przeprowadzić umundurowany, legitymujący się odpowiednim dokumentem służbowym, funkcjonariusz policji,
- z badania musi zostać sporządzony urzędowy protokół.

Jeżeli badanie stwierdza stan nietrzeźwości, sędzia ma prawo domagania się pobrania krwi w placówce służby zdrowia do dodatkowego badania, a stawiający zarzut mają obowiązek mu to umożliwić.

Wykluczenie nietrzeźwości sędziego powoduje obligatoryjne wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przez właściwy organ PZPN lub ZPN w stosunku do stawiającego oszczerczy zarzut.

Postępowanie dyscyplinarne nie wyklucza cywilnych roszczeń ze strony pomówionego.

Korzystanie z zapisu wideo

40. Decyzje podejmowane przez sędziego dotyczące oceny faktów związanych z grą są ostateczne i nie mogą być zmienione. Zapis audiowizualny stanowi jedynie dodatkowy dowód w sprawach dyscyplinarnych.

41. W związku z coraz częstszą obecnością monitorów telewizyjnych wokół linii ograniczających pole gry, zakazuje się osobom przebywającym w strefie technicznej dostępu lub pozostawiania w miejscu, z którego można oglądać obraz z monitorów, usytuowanych wokół boiska.

Ubiór i wyposażenie sędziów

42. Ubiór sędziów składa się z koszuli, spodenek, skarpet i butów piłkarskich. Sędzia i sędziowie asystenci powinni nosić koszule tego samego koloru i tej samej długości rękawów.

43. Do kompletnego wyposażenia sędziego – poza jego ubiorem – należy: gwizdek, gwizdek zapasowy, zegarek, stoper, notatnik z ołówkiem, moneta, względnie inny przedmiot do losowania oraz kartki: żółta i czerwona.

44. Sędziom nie zezwala się na noszenie niedozwolonej biżuterii.

45. Sędziowie mają obowiązek nosić emblematy odpowiadające ich kwalifikacjom, w połączeniu z pełnioną funkcją, to znaczy:

- sędzia piłki halowej nie może nosić emblematu FIFA – FUTSAL, poza zawodami piłki halowej,
- sędziowie międzynarodowi mogą nosić emblematy FIFA na wszystkich zawodach, które prowadzą, także krajowych,
- sędziowie asystenci międzynarodowi nie mogą nosić emblematu FIFA – ASSISTANT, jeżeli prowadzą zawody jako sędziowie w zawodach niższych klas.

Regulaminy rozgrywek

46. Zobowiązuje się sędziów do znajomości i przestrzegania regulaminów wszystkich rozgrywek, na które są delegowani.

Inne sytuacje

47. Przepisy Gry w piłkę nożną oraz regulaminy rozgrywek zobowiązują sędziów, trenerów, kierowników drużyn, zawodników i działaczy sportowych do sportowej postawy, zarówno przed, w trakcie jak i po zakończonych zawodach.

48. Wszelkie przejawy wyrażania posądzeń o charakterze korupcyjnym w stosunku do uczestników zawodów będą surowo karane przez PZPN.

Zobowiązuje się sędziów do kwalifikowania takich sytuacji jako wybitnie niesportowych i stosowania odpowiednich kar zgodnie z postanowieniami Artykułu 12 Przepisów Gry.

W przypadku niewłaściwego zachowania w tym zakresie przez zawodników i zawodników rezerwowych, sędziowie zobowiązani są zastosować karę wykluczenia (czerwona kartka), natomiast w przypadku pozostałych osób przebywających w strefie technicznej usunąć je na trybuny. Wyżej wymienione okoliczności, jak również inne zdarzenia – sędziowie, obserwatorzy i delegaci zobowiązani są do szczegółowego opisanego w swoim sprawozdaniu z zawodów.

49. W przypadku złożenia sędziemu przed meczem propozycji o charakterze korupcyjnym przez osobę wpisaną do protokołu meczowego, osoba taka nie ma prawa w danym meczu zasiadać na ławce rezerwowych i winna być usunięta poza bezpośrednie otoczenie pola gry, bez prawa zastąpienia jej.

ARTYKUŁ 6 – Sędziowie asystenci

1. Sędziowie asystenci nie są uprawnieni do wydawania werdyktów. Ich wskazania są jedynie informacją dla sędziego i nie stanowią o przerwaniu gry przez sędziego. Prawo przerwania gry posiada wyłącznie sędzia.
2. Wszyscy uczestnicy zawodów, a przede wszystkim zawodnicy, trenerzy i działacze są zobowiązani traktować sędziów asystentów tak jak sędziego prowadzącego zawody.

Współpraca sędziów asystentów z sędzią

3. Sędzia asystent nr 1 zajmuje miejsce podczas zawodów na połowie pola gry, po stronie ławek dla zawodników rezerwowych. Odstępstwa od tego są dopuszczalne tylko w uzasadnionych przypadkach, gdy według oceny sędziego zmiana miejsca sędziów asystentów przyniesie korzyść współpracy całej trójki sędziowskiej.
4. Sędziowie asystenci zobowiązani są utrzymywać kontakt wzrokowy z pozostałymi członkami zespołu sędziowskiego.
5. Sędziowie asystenci mają obowiązek sygnalizowania sędziemu wszelkich zauważonych przez siebie naruszeń Przepisów Gry, a po przerwaniu gry przez sędziego, wskazania kierunku rzutu, jeżeli są przekonani, że sędzia mógł tego nie zauważyć. Ostateczna decyzja należy jednak zawsze do sędziego.
6. Sędziowie asystenci mogą wkraczać na pole gry dla zapobieżenia awanturom lub dla wyegzekwowania odległości 9,15 m zawodników od piłki, jeżeli rzut wolny wykonywany jest w ich pobliżu.
Egzekwowanie odległości powinni zawsze czynić z pozycji piłki.
7. Sędziom asystentom nie wolno pod żadnym pozorem wdawać się w dyskusje z zawodnikami, działaczami lub widzami.
8. Sędzia asystent jest zobowiązany do wyrażania w sposób jednoznaczny swojej opinii w każdej sprawie, w jakiej zwróci się do niego sędzia.
9. Sędziowie asystenci powinni poruszać się wzdłuż linii bocznej, po jej zewnętrznej stronie, nie przeszkadzając w grze i w taki sposób, aby piłka po odbiciu się od jednego z nich, nie mogła pozostać w grze.

Rola klubowych sędziów asystentów

10. Nieprzybycie na zawody wyznaczonego sędziego asystenta zobowiązuje kapitanów drużyn do przedstawienia sędziemu odpowiednich kandydatów na sędziego asystenta. Jeżeli kapitan drużyny gości nie przedstawi swojego kandydata, obowiązek przedstawienia kandydata na sędziego asystenta spoczywa na kapitanie drużyny gospodarzy.
11. Przed rozpoczęciem zawodów sędzia ma obowiązek zapoznać klubowych sędziów asystentów z ich podstawowymi zadaniami, jakimi są:
 - sygnalizowanie chorągiewką każdorazowego wyjścia piłki poza linie ograniczające pole gry,
 - wskazanie miejsca wrzutu i drużyny uprawnionej do wznowienia gry wrzutem.Klubowi sędziowie asystenci muszą być pouczeni, że wszystkie rozstrzygnięcia będą wydawane przez sędziego, dla którego ich wskazania są jedynie pomocną informacją, bez względu na ich poglądy i wskazania.
12. Klubowy sędzia asystent może być zastąpiony przez sędziego asystenta związkowego, wyłącznie za zgodą sędziego.

Chorągiewki sędziów asystentów

13. Przed rozpoczęciem zawodów organizator jest obowiązany dostarczyć sędziom asystentom dwie chorągiewki o wymiarach 30 cm x 40 cm, w dobrze widocznych kolorach.

ARTYKUŁ 7 – Czas trwania zawodów

1. Czas trwania gry określany jest przez regulaminy rozgrywek.
2. Mierzenie czasu gry przez sędziego rozpoczyna się z chwilą prawidłowego wprowadzenia piłki do gry przy rozpoczęciu każdej z części zawodów.

Przerwa między częściami gry

1. Zawodnicy mają prawo do minimum 5 minut przerwy między obiema częściami gry. Sędzia nie ma prawa do jej skrócenia w przypadku gdy choćby jeden zawodnik nie wyraża na to zgody.

Doliczanie straconego czasu gry

4. O tym, czy przerwa jest normalna, czy też wymaga doliczenia straconego czasu, decyduje tylko sędzia zawodów. Liczba doliczonych minut leży jedynie w gestii sędziego.
5. Wskazanie przez sędziego liczby minut, o które przedłuża każdą część zawodów jest jedynie wskazaniem minimalnej ilości doliczonego czasu. Jednak sędzia czas ten może powiększyć, jeśli uzna to za uzasadnione, biorąc pod uwagę ewentualne przerwy, które nastąpiły już w doliczonym czasie gry. Sygnalizacja o doliczonym czasie gry powinna mieć miejsce na końcu ostatniej minuty każdej części gry.
Uwagę o doliczeniu straconego czasu gry do czasu trwania każdej części zawodów, sędzia musi zamieścić w sprawozdaniu z zawodów.
6. Jeżeli nienormalna przerwa w grze związana jest z koniecznością zejścia zawodników i sędziów do szatni, z chwilą zejścia sędziego wstrzymuje mierzenie czasu gry i ponownie rozpoczyna je z chwilą wznowienia gry. W momencie mijania 45. minuty sędzia sygnalizuje ilość doliczonego czasu gry bez uwzględnienia tej przerwy.

Omyłkowe, przedwczesne zakończenie części zawodów

7. Przedwczesne, omyłkowe zakończenie części zawodów i spostrzeżenie przez sędziego popełnionego błędu, kiedy drużyny nie opuściły jeszcze pola gry, zobowiązuje sędziego do poinformowania kapitanów drużyn o popełnionej pomyłce i kontynuowania gry.
8. Jeżeli sędzia omyłkowo, przedwcześnie zakończył pierwszą połowę zawodów i spostrzegł swój błąd po zejściu drużyn z pola gry, czas gry drugiej połowy nie może być powiększony o czas niedograny w pierwszej części zawodów.
9. Omyłkowe przedwczesne zakończenie zawodów i spostrzeżenie przez sędziego popełnionego błędu, kiedy drużyny opuściły już pole gry – powoduje odstąpienie sędziego od zamiaru dogrania uzupełniającego czasu gry, uważając zawody za zakończone. Fakt ten musi zostać szczegółowo opisany w sprawozdaniu z zawodów.
10. Jeżeli część zawodów została omyłkowo zakończona przed upływem ustalonego czasu gry w chwili, kiedy piłka była w grze, sędzia wznowi grę rzutem sędziowskim w miejscu, gdzie znajdowała się piłka w momencie przerwania gry. Jeżeli gra została przerwana, gdy piłka znajdowała się w polu bramkowym, rzut sędziowski sędzia winien wykonać z linii pola bramkowego, równoległej do linii bramkowej – z miejsca najbliższego temu, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.
Zakończenie części zawodów w innej sytuacji powoduje wznowienie gry stosowne do przyczyny jej przerwania.

Omyłkowe przedłużenie czasu gry

11. Wszystkie decyzje podjęte przez sędziego w omyłkowo przedłużonym czasie gry są ważne. Fakt omyłkowego przedłużenia czasu gry części zawodów, sędzia musi opisać w sprawozdaniu z zawodów.

Dogrywka

12. Dogrywka trwa dwa równe okresy 15-minutowe, jeżeli regulamin danych rozgrywek nie przewiduje inaczej.
13. Zawodnikom przysługuje prawo do przerwy przed dogrywką. Czas trwania przerwy przed dogrywką wynosi 5 minut. W czasie tej przerwy zawodnicy muszą pozostać na polu gry.
14. Przed dogrywką sędzia przeprowadza losowanie stron pola gry, na analogicznych zasadach, jak przed rozpoczęciem zawodów.
15. Po zakończeniu pierwszej części dogrywki zawodnikom nie przysługuje prawo do przerwy. Po zmianie stron niezwłocznie następuje rozpoczęcie drugiej części dogrywki.
16. Jeżeli wynik zawodów po dogrywce jest nierozstrzygnięty sędzia, zgodnie z regulaminem rozgrywek, zarządza wykonywanie rzutów z punktu karnego.

Zawody zakończone przed upływem ustalonego czasu gry

17. Jeżeli sędzia zakończył zawody przed upływem ustalonego czasu gry, obowiązany jest opisać w sprawozdaniu z zawodów:
 - przyczynę przedwczesnego zakończenia zawodów,
 - czas gry, w którym przedwcześnie zakończył zawody,
 - strony pola gry, które zajmowały drużyny w chwili zakończenia zawodów
 - nałożone kary indywidualne i wszystkie inne fakty związane z zawodami

ARTYKUŁ 8 – Rozpoczęcie i wznowienie gry

Stawienie się drużyn na polu gry

1. Drużyny zobowiązane są do stawienia się na polu gry w takim czasie, aby sędzia mógł punktualnie, o wyznaczonej godzinie, dać sygnał gwizdkiem na rozpoczęcie zawodów.
2. Po wejściu na pole gry sędzia daje sygnał gwizdkiem do procedury związanej z rozpoczęciem zawodów. Jeżeli jedna lub dwie drużyny nie stawiają się na polu gry w składach, które umożliwiają rozegranie zawodów lub ich części, to po upływie 10 minut od gwizdka sędziego na rozpoczęcie zawodów lub ich części, sędzia powtórzy sygnał gwizdkiem i po dalszym 5-minutowym bezskutecznym oczekiwaniu zakończy zawody.
3. Jeżeli po sygnale gwizdkiem o nieodbyciu się zawodów nieobecna drużyna pojawi się na obiekcie i będzie to miało miejsce w czasie, gdy druga drużyna nie opuściła jeszcze obiektu, sędzia ma obowiązek te zawody rozpocząć – z zastrzeżeniem, że opóźnione rozpoczęcie zawodów pozwoli na ich dokończenie, względnie nie naruszy harmonogramu innych zawodów rozgrywanych w danym dniu na tym obiekcie.

Rzut sędziowski

4. Rzut sędziowski wykonuje się bez sygnału gwizdka. Przy wykonywaniu rzutu sędziowskiego zawodnicy zajmują takie miejsca, aby sędzia mógł swobodnie wykonać rzut.
5. Nie istnieje obowiązek uczestnictwa zawodników obu drużyn – czy jakiegokolwiek zawodnika – przy wykonywaniu rzutu sędziowskiego.
6. Przy rzucie sędziowskim piłka musi zostać opuszczona, nie zaś rzucona ku dołowi. Sędzia powinien trzymać piłkę w swojej dłoni, na wysokości wyciągniętej ręki.
7. Jeżeli podczas wykonywania rzutu sędziowskiego zanim piłka dotknie podłoża, nastąpi naruszenie Przepisów Gry, to po ewentualnym zastosowaniu kar indywidualnych, sędzia powtarza wykonanie rzutu sędziowskiego, gdyż piłka nie była w grze.

Opóźnianie wykonania wznowienia gry

8. Zawodnik, który nie stosuje się do polecenia sędziego i nie odsunie się na wymaganą odległość od piłki przy wykonywaniu wznowienia gry lub odmawia wykonania tego polecenia, zachowuje się niewłaściwie – zostanie ukarany napomnieniem.

Szczególne sytuacje

9. Jeżeli piłka opuszczając pole gry przewróci lub złamie chorągiewkę różną, i nie ma możliwości jednoznacznej oceny przez którą linię (bramkową czy boczną) piłka opuściła pole gry, sędzia nakaże wznowić grę:
 - rzutem od bramki, jeżeli piłkę ostatnio zagrał zawodnik drużyny atakującej,

- wrzutom, jeżeli piłkę ostatnio zagrał zawodnik drużyny broniącej.
10. Symboliczne rozpoczęcie gry przez osobę postronną może mieć miejsce jedynie na zawodach o specjalnym charakterze (mecze pokazowe, dobroczynne itp.). Jednakże po dokonaniu rozpoczęcia przez osobę postronną piłka powinna być cofnięta w punkt środkowy i grę winien rozpocząć zawodnik zgodnie z Przepisami Gry.

ARTYKUŁ 9 – Piłka w grze i poza grą

Piłka w grze i poza grą

1. Jeżeli sędzia omyłkowo przerwał grę gwizdkiem, nie może ona być kontynuowana zawołaniem lub gestem sędziego. Wznowienie gry nastąpi rzutem sędziowskim w miejscu, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.
2. Przewinienie (nawet ewidentne), na które sędzia nie zareagował sygnałem gwizdka, nie stanowi o przerwaniu gry, a zawodnicy winni ją kontynuować.

ARTYKUŁ 10 – Jak zdobywa się bramkę

Zdobycie bramki

1. Bramka może być zdobyta z:
 - rozpoczęcia gry,
 - akcji,
 - rzutu od bramki,
 - rzutu karnego,
 - rzutu wolnego bezpośredniego,
 - rzutu z rogu.
2. Bramka nie może być zdobyta bezpośrednio z:
 - rzutu sędziowskiego,
 - rzutu wolnego bezpośredniego, jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy rzutu,
 - rzutu wolnego pośredniego,
 - wrzutu,Rzutu z rogu, jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy rzutu.

Uznanie bramki

3. Sędzia uznaje bramkę będąc całkowicie przekonany, że została zdobyta w sposób prawidłowy.
Fakt przekroczenia przez piłkę całym obwodem linii bramkowej między słupkami bramkowymi i pod poprzeczką sędzia winien stwierdzić osobiście. W okolicznościach, które uniemożliwiają sędziemu stwierdzenie tego faktu, uznaje on bramkę jedynie na podstawie informacji związkowego sędziego asystenta.
4. Sędzia uznaje zdobytą bramkę poprzez wyciągnięcie ramienia w kierunku punktu środkowego pola gry.
5. Przed uznaniem bramki i wskazaniem ręką na punkt środkowy pola gry, sędzia powinien wzrokowo skontaktować się z sędzią asystentem, celem uzyskania potwierdzenia prawidłowości zdobytej bramki.
6. Jeżeli piłka uderzyła sędziego na polu gry i po odbiciu się od niego wpadła do bramki, to bramka tak zdobyta winna być uznana, zakładając że wcześniej nie naruszono Przepisów Gry.
7. Jeżeli piłka przekroczyła całym obwodem linię bramkową między słupkami bramkowymi i pod poprzeczką, mimo niezgodnej z Przepisami Gry interwencji zawodników drużyny broniącej, to sędzia musi uznać bramkę. Próba niezgodnej z przepisami interwencji zawodników drużyny broniącej musi być ukarana indywidualnie.

Nieuznanie bramki

8. Sędzia, mimo podjętej decyzji o uznaniu bramki i wskazaniu ręką na punkt środkowy, może zmienić swoją decyzję, ale jedynie przed wznowieniem gry.

9. Jeżeli w czasie gry, z niewiadomej przyczyny, poprzeczka nie znajduje się na właściwym miejscu, a piłka przeszła w świetle bramki linię bramkową poniżej miejsca, w którym powinna znajdować się poprzeczka, sędzia bramki takiej uznać nie może. Ustala z organizatorem czas realny do dokonania naprawy bramki i po jej dokonaniu grę wznowi rzutem sędziowskim z miejsca, w którym znajdowała się piłka w momencie stwierdzenia uszkodzenia. W wypadku braku możliwości dokonania naprawy bramki, sędzia zakończy zawody.
11. Bramka jest zdobyta, gdy piłka całym swoim obwodem przekracza linię bramkową pomiędzy słupkami bramkowymi i pod poprzeczką. Jeżeli jednak po wskazaniu ręką na punkt środkowy, a przed wznowieniem gry sędzia zauważy sygnalizację sędziego asystenta, który stwierdzi, że przed zdobyciem bramki drużyna atakująca naruszyła Przepisy Gry i sędzia uzna zasadność tej sygnalizacji, to bramka taka nie może być uznana. Gra zostanie wznowiona rzutem wynikającym z naruszenia Przepisów Gry.

ARTYKUŁ 11 – Spalony

Sędzia asystent, który ma wątpliwości czy zawodnik jest spalony czy nie, musi powstrzymać się od sygnalizacji. Sytuacje wątpliwe należy zawsze rozstrzygać na korzyść drużyny atakującej. Również sędzia musi być przekonany, że zawodnik jest aktywny w grze, zanim podejmie decyzję o spalonym.

Spalony

1. Zawodnik podczas zawodów może wielokrotnie być uznanym za spalonego i nie podlega karze indywidualnej z tytułu uporczywego naruszania Przepisów Gry.
2. Zawodnik będący na pozycji spalonej może być uznany za spalonego przed zagranie lub dotknięciem piłki, jeżeli zdaniem sędziego żaden inny jego współpartner nie będący na pozycji spalonej, nie ma możliwości zagrania piłki. Jednak sędzia podejmując decyzję o spalonym musi być pewnym, że zawodnik ten dotknie lub zagra piłkę.
3. **Zawodnik, który w momencie dotknięcia bądź zagrania piłki przez współpartnera znajduje się na pozycji spalonej, może być uznany za spalonego wtedy, gdy przed kolejnym dotknięciem lub zagranie piłki przez współpartnera, bierze udział w grze lub przeszkadza przeciwnikowi.**

Jeżeli natomiast piłka po zagranie lub dotknięciu jej przez współpartnera zawodnika znajdującego się na pozycji spalonej:

- odbije się od słupka, poprzeczki bądź przeciwnika lub,
- odbije się rykoszetem od przeciwnika lub,
- zagrana zostanie w wyniku rozmyślnej parady obronnej przeciwnika,

to ten zawodnik może być uznany za spalonego jedynie wtedy, kiedy odnosi korzyść z przebywania na tej pozycji.

Przewinienia na zawodniku, który jest spalony

4. Jeżeli zawodnik naruszył przepisy Artykułu 12 w odniesieniu do przeciwnika, który jest spalony, to zawodnik ten może jedynie zostać ukarany stosowną karą indywidualną. Gra musi być wznowiona rzutem wolnym pośrednim za spalonego.

Opuszczenie pola gry dla uniknięcia spalonego

5. Zawodnik, który opuścił pole gry dla uniknięcia spalonego, musi powrócić na nie najpóźniej po zakończeniu akcji, z której się wyłączył. Powrót tego zawodnika na boisko musi mieć charakter neutralny, to znaczy zawodnik ten nie może włączyć się ponownie do tej akcji, ani też nie może on odnieść żadnej korzyści z powrotu na pole gry. Powrót tego zawodnika na pole gry nie wymaga zgody sędziego.

Korzyść przy spalonym

6. Sędzia może stosować korzyść przy spalonym tak jak w przypadku innych przewinień.

ARTYKUŁ 12 – Gra niedozwolona i niewłaściwe postępowanie

Piłka nożna jest sportem walki i fizyczny kontakt pomiędzy zawodnikami jest normalnym i dopuszczalnym elementem gry, jednak zawodnicy muszą grać, respektując postanowienia Przepisów Gry w Piłkę Nożną oraz zasady fair play.

Poważne, rażące faule oraz gwałtowne agresywne zachowania są dwoma kategoriami przewinień, zdecydowanie przekraczającymi dopuszczalny poziom fizycznej agresji i karanymi, zgodnie z postanowieniami Artykułu 12, wykluczeniem z gry.

Obecne Przepisy Gry pomijają pojęcie rozmyślności w ocenie postępowania zawodnika w walce o piłkę (poza przypadkiem zagrania piłki ręką), zastępując pojęcie rozmyślności pojęciami: nieostrożność, nierozważność i użycie nieproporcjonalnej siły. Sędziowie zaś winni oceniać skutek postępków zawodnika, a nie przyczynę jego postępowania. Zawodnik nie może tłumaczyć swego ataku dobrymi intencjami (np. atak na piłkę), jeżeli atak ten wykonał z użyciem nieproporcjonalnej siły, rażąco poza granicami normalnej gry, narażając tym samym przeciwnika na niebezpieczeństwo lub powodując jego kontuzję.

Atakowanie ciałem

1. Przepisy Gry nie zabraniają atakowania ciałem przeciwnika przez dwóch zawodników jednocześnie, zakładając, że każdy z nich swój atak wykona w sposób prawidłowy.
2. Przypadkowe zetknięcie się ciał atakującego piłkę zawodnika i bramkarza nie stanowi naruszenia Przepisów Gry.

Atakowanie nogami

3. Atak wślizgiem jest dozwolonym sposobem walki o piłkę, o ile nie jest wykonany w sposób nieostrożny, nierozważny bądź z użyciem nieproporcjonalnej siły.

Uderzenie

4. Uderzenie może zawierać użycie jakiegokolwiek przedmiotu (włączając piłkę), jak również i część ciała, np. dłoń, ramię, głowę.
5. Usiłowanie uderzenia lub kopnięcia przeciwnika podlega takiej samej karze, jak czyn faktycznie dokonany. Określenie „usiłowanie uderzenia” lub „usiłowanie kopnięcia” należy rozumieć w ten sposób, że zawodnik nie uderzył (kopnął) przeciwnika tylko dlatego, że przeciwnik uchylił się przed uderzeniem lub kopnięciem.
6. Zawodnik, który uderza, kopie lub usiłuje uderzyć/kopnąć przeciwnika, współpartnera bądź każdą inną osobę, czyniąc to w sposób, który jest poważnym rażącym faulem bądź gwałtownym agresywnym zachowaniem, musi być wykluczony z gry. Jeżeli natomiast kopnięcie lub uderzenie zostało dokonane w walce o piłkę nierozważnie bądź poza grą w sposób uznany przez sędziego za niesportowy, winny zawodnik powinien zostać ukarany napomnieniem.
7. Jeżeli zawodnik wymachuje łokciami i ramionami w walce o piłkę, będąc zbyt blisko przeciwnika i czyni to bez należytej ostrożności aż do zaistnienia kontaktu z ciałem przeciwnika, sędzia winien zastosować sankcje karne w zależności od oceny stopnia dynamiki zachowania.
Ataki przy użyciu łokci, względnie ramion, wykonane z nieproporcjonalną siłą i gwałtownością, muszą być bezwzględnie karane wykluczeniem winnego zawodnika z gry.
8. Jeżeli tuż po zdobyciu bramki (ale przed wznowieniem gry) sędzia dostrzegł sygnalizację sędziego asystenta, który stwierdził, że kilka sekund wcześniej (przed zdobyciem bramki) bramkarz drużyny, która zdobyła bramkę uderzył w twarz przeciwnika we własnym polu karnym, to bramka taka uznana być nie może. Sędzia wykluczy z gry bramkarza, a grę wznowi rzutem karnym przeciwko drużynie bramkarza.

Udzielanie kar indywidualnych

9. Jeżeli sędzia ma udzielić zawodnikowi kary indywidualnej, winien wezwać go do siebie, zapisać imię, nazwisko, numer karanego zawodnika oraz rodzaj przewinienia i okazać mu właściwy kolor kartki w wyprostowanej i uniesionej ręce. Z postępowania sędziego musi jednoznacznie wynikać, który zawodnik został ukarany. Sędzia może wskazać drugą ręką na osobę ukaranego zawodnika – jednoznacznie go ustalając. W przypadku, gdy znajduje się

- on w grupie zawodników, sędzia winien odejść kilka kroków od tej grupy, wezwać zawodnika i dopiero wtedy pokazać mu stosowną kartkę, w zależności od rodzaju przewinienia. W szczególnych sytuacjach sędzia może postępować przy udzielaniu kary indywidualnej w sposób umożliwiający mu skuteczne zarządzanie sytuacją.
10. Obowiązek identyfikacji i odnotowania ukaranego zawodnika spoczywa również na sędziach asystentach oraz na arbitrze technicznym.
 11. Zawodnik, który został wykluczony z gry, musi bezzwłocznie opuścić pole gry, jego bezpośrednie otoczenie i strefę techniczną. W przypadku, gdy zawodnik ten ociąga się lub odmawia opuszczenia pola gry, sędzia informuje kapitana jego drużyny, że zawody zostaną zakończone przed upływem ustalonego czasu gry, jeżeli zawodnik ten w ciągu dwóch minut nie opuści boiska i jego bezpośredniego otoczenia. Wykluczony zawodnik nie może zajmować miejsca na ławce dla zawodników rezerwowych, niezależnie od ubioru, w jakim się znajduje.
 12. Jeżeli sędzia ma udzielić zawodnikowi napomnienia, lecz zanim zdąży to uczynić, zawodnik ten popełnia następne wykroczenie karane indywidualnie napomnieniem, to zawodnik ten zostanie wykluczony z gry (czerwona kartka), ale przedtem trzeba mu pokazać żółtą kartkę.
 13. Jeżeli zawodnik już wcześniej ukarany napomnieniem, ma zostać wykluczony z gry w następstwie ukarania go drugim napomnieniem, sędzia musi pokazać mu najpierw żółtą kartkę i bezpośrednio po tym czerwoną kartkę tak, aby było oczywiste, że zawodnik został wykluczony za drugie przewinienie podlegające napomnieniu, a nie za przewinienie karane bezpośrednim wykluczeniem z gry.
 14. Po wykluczeniu zawodnika z gry, wznowienie gry następuje po opuszczeniu pola gry i jego bezpośredniego otoczenia przez ukaranego zawodnika.
 15. Zawodnikowi, który w czasie przerwy w grze popełnia przewinienie podlegające karze indywidualnej, sędzia – jeżeli zauważył przewinienie – musi udzielić stosowną karę przed wznowieniem gry.
 16. Jeżeli sędzia przerwał grę i przystąpił do czynności związanych z ukaraniem zawodnika karą napomnienia, względnie wykluczenia, grę można wznowić jedynie po zakończeniu tych czynności.
 17. Po zakończeniu czynności związanych z nałożeniem kary indywidualnej, gra musi być wznowiona sygnałem gwizdka.
 18. Sędzia ma prawo do udzielania napomnień i wykluczeń od momentu wejścia na pole gry do chwili opuszczenia go po końcowym gwizdku. Jeżeli sędzia zakończył sygnałem gwizdka jedną z części zawodów, względnie całe zawody, i po tym fakcie zawodnik dopuścił się naruszenia Przepisów Gry podlegających karze napomnienia lub wykluczenia, a sędzia znajduje się jeszcze na polu gry lub w jego bezpośrednim otoczeniu, udzielenie kary sygnalizuje pokazaniem zawodnikowi stosownej kartki.
W pozostałych przypadkach sędzia swoje działanie ograniczy do poinformowania kapitana jego drużyny o nałożonej karze.

Kary indywidualne na zawodach drużyn młodzieżowych

19. Na zawodach juniorów starszych i młodszych obowiązują kary indywidualne przewidziane w Przepisach Gry w Piłkę Nożną (kartki żółte i czerwone).
20. Na pozostałych zawodach drużyn młodzieżowych (o ile regulamin rozgrywek ZPN nie określa inaczej) nie przewiduje się udzielania zawodnikom kary napomnienia. Zawodnik, który popełnia przewinienie karane napomnieniem, na zawodach drużyn młodzieżowych otrzymuje karę wychowawczą w postaci czasowego wykluczenia z gry na 3, 5 lub 10 minut, w zależności od ciężaru przewinienia.
21. Zawodnik, który został ukarany czasowym wykluczeniem z gry, nie może być w czasie odbywania kary wymieniony na innego zawodnika,
22. Podczas odbywania kary czasowego wykluczenia z gry zawodnik ma obowiązek oczekiwania w pozycji stojącej poza polem gry na wysokości linii środkowej w odległości minimum 1 metra od linii bocznej.

ARTYKUŁ 13 – Rzuty wolne

Sygnalizacje sędziego

1. Przyznanie rzutu wolnego sędzia sygnalizuje wyprostowanym ramieniem w kierunku linii bramkowej drużyny, przeciwko której zarządził jego wykonanie.

Sposób wykonania

2. Zawodnicy drużyny, której przyznano wykonanie rzutu wolnego mogą wykonać go pomimo niezachowania przepisowej odległości od piłki przez zawodników drużyny przeciwnej.
3. Jeżeli po ustawieniu piłki w miejscu przewinienia drużyna wykonująca rzut wolny, z jakiegokolwiek powodu (np. nieprawidłowej odległości zawodników drużyny przeciwnej od piłki) nie wykona go natychmiast, sędzia z własnej inicjatywy wstrzymuje wykonanie rzutu wolnego, informuje wykonawcę, że rzut będzie wykonany na jego polecenie i dopiero po przesunięciu zawodników drużyny przeciwnej na odległość 9,15 m od piłki, daje sygnał gwizdkiem na wykonanie rzutu wolnego.

Zachowanie zawodników drużyny wykonującej rzut wolny

4. Jeżeli wykonawca rzutu wolnego reklamuje nieprawidłową odległość przeciwnika od piłki, sędzia powinien wstrzymać wykonanie rzutu, polecić zawodnikom drużyny przeciwnej odsunąć się na przepisową odległość i dopiero po wykonaniu tego polecenia, dać sygnał gwizdkiem na wykonanie rzutu.
5. Jeżeli sędzia zarządzi, że rzut wolny wykonywany będzie na sygnał gwizdkiem, a wykonawca nie czekając na sygnał, wykona ten rzut, to bez względu na okoliczności sędzia musi ukarać napomnieniem winnego zawodnika, a rzut wolny musi być powtórzony.
Nie ma znaczenia w tej sytuacji, czy z wykonanego rzutu wolnego została zdobyta bramka, czy np. piłka została wybita przez bramkarza na rzut z rogu lub opuściła pole gry obok bramki.

ARTYKUŁ 14 – Rzut karny

Zawodnik wykonujący rzut karny

1. Jeżeli wykonawca rzutu karnego wykona go przed sygnałem gwizdka na jego wykonanie, to bez względu na wynik rzutu karnego, sędzia zarządzi jego powtórzenie.
2. Jeżeli sędzia zarządził powtórne wykonanie rzutu karnego, nie jest konieczne, aby wykonał go ten sam zawodnik.
3. Wykonanie rzutu karnego przez dwóch zawodników tej samej drużyny jest dozwolone, o ile sposób tego wykonania nie koliduje z zasadami określonymi w Przepisach Gry.

Obrona rzutu karnego

4. Bramkarz może poruszać się na linii bramkowej, ale nie może opuszczać jej do czasu zagrania piłki.
5. Dla obrony rzutu karnego bramkarz może zamienić się funkcją z zawodnikiem z pola za zgodą sędziego. Jeżeli po wykonaniu rzutu karnego gra nie będzie kontynuowana, zawodnicy ci nie muszą zmieniać swoich ubiorów. Bramkarz dla obrony rzutu karnego może być zastąpiony przez zawodnika rezerwowego, zakładając że dozwolona liczba zmian nie została wykorzystana.
6. Bramkarz, który odmawia obrony rzutu karnego zachowuje się niesportowo i zostanie ukarany napomnieniem, a w przypadku ponownej odmowy – wykluczeniem z gry, po uprzednim udzieleniu mu drugiego napomnienia.

Rozstrzygnięcie rzutu karnego

7. Jeżeli sędzia da mimowolny sygnał gwizdkiem zanim znane jest rozstrzygnięcie rzutu karnego, rzut karny musi być powtórzony.

Szczególne sytuacje

8. Jeżeli podczas wykonywania rzutu karnego piłka została wprowadzona do gry, ale zanim wiadomy stał się jego wynik, nastąpiła awaria oświetlenia, to po usunięciu jej, rzut karny musi być powtórzony.
9. Jeżeli sędzia przedłuża czas gry tylko na wykonanie rzutu karnego zarządzonego w ustalonym czasie gry, musi o tym powiadomić kapitanów drużyn.
10. Jeżeli drużyna grająca w siedmiu zawodników zostanie ukarana rzutem karnym, a w rezultacie popełnionego przewinienia jeden z jej zawodników zostanie wykluczony z gry, sędzia kończy zawody nie zezwalając na wykonanie rzutu karnego.

Zarządzenie rzutu karnego

11. Zarządzenie rzutu karnego sędzia sygnalizuje zdecydowanie wskazując wyprostowanym ramieniem na punkt karny, z którego rzut ma być wykonany.
12. Piłka musi być umieszczona nieruchomo na punkcie karnym. Przy wykonywaniu rzutu karnego zawodnik wykonujący rzut nie może z jakichkolwiek powodów umieścić piłki obok punktu karnego, bez względu na stan nawierzchni pola gry w tym miejscu.
13. Rzut karny może być wykonany tylko na sygnał gwizdkiem sędziego.

ARTYKUŁ 15 – Wrzut

Wprowadzenie piłki do gry

1. Wrzut wykonywany z jakiegokolwiek innego miejsca niż to, w którym piłka przeszła linię boczną pola gry, musi być uznany jako wrzut wykonywany niewłaściwie. W przypadku zaistnienia takiej sytuacji, sędzia nakaże wykonać wrzut drużynie przeciwnej.
2. Świadome uderzenie piłką o ziemię przed wykonaniem wrzutu, nie jest zabronione. Zawodnik nie narusza również Przepisów Gry, gdy przed wykonaniem wrzutu piłka przypadkowo wypadnie mu z rąk.
3. Wrzut jest wykonany prawidłowo, jeżeli wykonawca wrzutu ma część każdej stopy na lub za linią boczną, względnie część stóp na polu gry, a pięty na linii bocznej. W trakcie wykonania wrzutu obie stopy muszą mieć kontakt z podłożem.
4. Wykonanie wrzutu z rozbiegu nie jest zakazane pod warunkiem, że w momencie wrzutu wykonawca nie oderwie stóp od podłoża i wykona go z miejsca, gdzie piłka uprzednio opuściła pole gry.
5. Wykonanie wrzutu z wykorzystaniem akrobacji dla osiągnięcia lepszego efektu, względnie z pozycji kucznej, jest dozwolone, o ile spełnione zostaną warunki zawarte w niniejszym Artykule.
6. Wykonanie wrzutu z pozycji klęczącej, względnie siedzącej, jest niedozwolone.
7. Nadanie piłce kierunku lotu jedną ręką, a wrzucenie jej na pole gry drugą, narusza Przepisy Gry. W takiej sytuacji wrzut zostanie przyznany drużynie przeciwnej z tego samego miejsca.
8. Jeżeli po prawidłowo wykonanym wrzucie piłka odbije się od sędziego znajdującego się na polu gry lub od podłoża i wyjdzie poza linię boczną, ponowny wrzut wykona drużyna przeciwna.
9. Jeżeli po nieprawidłowo wykonanym wrzucie piłka bezpośrednio trafiła do zawodnika drużyny przeciwnej, sędzia nie może zezwolić na kontynuowanie gry i stosować korzyści. Wrzut winien być prawidłowo wykonany przez drużynę przeciwną.
10. Zawodnik, który rozmyślnie opóźnia wykonanie wrzutu, winien zostać napomniany. Wrzut wykonuje ta sama drużyna.

ARTYKUŁ 16 – Rzut od bramki

Wprowadzenie piłki do gry

1. Jeżeli z rzutu od bramki piłka nie przekroczy pola karnego i wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu lub też w obrębie pola karnego przekroczy linię bramkową na zewnątrz słupków bramkowych, rzut musi być powtórzony, ponieważ piłka zanim opuściła pole gry, nie została wprowadzona do gry.

2. Jeżeli z rzutu od bramki piłka przekroczy bezpośrednio własną linię bramkową poza polem karnym, grę należy wznowić rzutem z rogu.

Zachowania zawodników drużyny nie wykonującej rzutu od bramki

3. Po zarządzeniu rzutu od bramki, zawodnicy drużyny przeciwnej powinni niezwłocznie opuścić pole karne, aby rzut mógł być wykonany bez straty czasu. Celowe ociąganie się z opuszczeniem pola karnego należy traktować jako niesportowe zachowanie.

Sygnalizacja sędziego

4. Rzut od bramki sędzia zarządza wskazując wyprostowanym ramieniem pole bramkowe, z którego ma być wykonany rzut.

ARTYKUŁ 17 – Rzut z rogu

1. Sędzia i sędzia asystent sprawdzają po swoich stronach prawidłowe ustawienie piłki w polu rożnym do wykonania rzutu z rogu.
2. Jeżeli piłka w sposób jednoznaczny opuściła pole gry na rzut z rogu, sędzia wskazuje wyprostowanym ramieniem na pole rożne, z którego ma być wykonany rzut.
W przypadku braku jednoznaczności, sędzia oprócz wymienionych wyżej wskazań ręką, daje również sygnał gwizdkiem.

PROCEDURY MAJĄCE NA CELU WYŁONIENIE ZWYCIĘZCY MECZU

Rzuty z punktu karnego wykonywane w celu wyłonienia zwycięzcy meczu

1. Jeżeli kapitanowie obydwu drużyn uzgodnili, że odmawiają wykonywania rzutów z punktu karnego, pomimo faktu, że taką procedurę przewiduje regulamin rozgrywek, sędzia odstępuje od dalszych działań, opisując całą sytuację w sprawozdaniu.
2. Jeżeli podczas wykonywania rzutów z punktu karnego piłka pękła po zetknięciu się ze słupkiem lub poprzeczką, nie przekraczając linii bramkowej, rzutu tego nie należy powtarzać.
3. Wszyscy zawodnicy, którzy nie są kontuzjowani, muszą brać udział w wykonywaniu rzutów z punktu karnego.
4. Podczas wykonywania rzutów z punktu karnego, drużyna, która w trakcie meczu nie wykorzystwała limitu zmian, nie może dokonać wymiany zawodnika na rezerwowego przed wykonywaniem rzutów. Jedynie ci zawodnicy, którzy są na polu gry w chwili zakończenia zawodów mogą wziąć udział w wykonywaniu rzutów z punktu karnego. Powyższe zasady nie dotyczą bramkarzy.
5. W wypadku awarii sztucznego oświetlenia, która ma miejsce na stadionie po zakończeniu dogrywki lub w trakcie wykonywania rzutów z punktu karnego, sędzia wyznaczy realny czas na naprawę oświetlenia. Jeżeli okaże się, że nie ma możliwości dokończenia rywalizacji, o wyniku zadecydują ustalenia regulaminu rozgrywek.

STREFA TECHNICZNA

1. Tylko jedna osoba w danej chwili jest upoważniona do przekazywania taktycznych wskazówek. Osoba ta może przesunąć się do przodu strefy i przebywać tam bez ograniczeń, ale cały czas musi się odpowiednio zachowywać.
W przeciwnym razie sędzia ma prawo nakazać osobie zachowującej się nieodpowiedzialnie opuszczenie strefy technicznej. Osoba ta powinna być usunięta poza ogrodzenie boiska i nie może przebywać w tunelu prowadzącym do szatni. Zachowanie tej osoby sędzia musi opisać w sprawozdaniu.

2. W strefie technicznej obowiązuje zakaz palenia tytoniu. **Wszelkie próby obejścia tego przepisu (np. palenie tzw. e-papierosów) będą traktowane przez sędziów tak samo, jak palenie tytoniu.**

SĘDZIA TECHNICZNY ORAZ REZERWOWY SĘDZIA ASYSTENT

SĘDZIA TECHNICZNY

Na zawodach szczebla centralnego regulamin rozgrywek wymaga udziału sędziego technicznego. Jego wyznaczenie odbywa się według następujących zasad:

- w zawodach Ekstraklasy – sędzia techniczny winien posiadać uprawnienia do prowadzenia co najmniej zawodów II ligi,
- w zawodach I ligi – sędzia techniczny winien posiadać uprawnienia do prowadzenia co najmniej zawodów III ligi,
- w zawodach II ligi – sędzia techniczny winien posiadać uprawnienia do prowadzenia co najmniej zawodów IV ligi.

Sposób delegowania sędziów technicznych określa Kolegium Sędziów PZPN.

Obowiązki przed zawodami:

- przybycie na miejsce zawodów co najmniej 90 minut (w Ekstraklasie 120 minut) przed wyznaczoną godziną ich rozpoczęcia,
- zgłoszenie się do sędziego i omówienie z nim zasad współpracy oraz podporządkowanie się ustaleniom wydanym przez sędziego.
- sprawdzenie, czy sprawozdanie zostało wypełnione prawidłowo oraz sprawdzenie tożsamości zawodników, jeżeli zachodzi taka potrzeba,
- uczestniczenie w odprawie przedmeczowej sędziów,
- nawiązanie kontaktu z obiema drużynami celem przeprowadzenia, w oznaczonym czasie, wstępnej kontroli ubioru zawodników,
- kontakt z obsługą medyczną i udzielenie instruktażu dotyczącego postępowania w przypadku kontuzji zawodników,
- poinformowanie osób towarzyszących drużynom, zajmujących miejsca na ławkach dla zawodników rezerwowych o ich obowiązkach i uprawnieniach,
- dokonanie, zgodnie z Przepisami Gry, oceny przygotowania pola gry i jego najbliższego otoczenia, ze szczególnym zwróceniem uwagi na sposób oznakowania linii poszczególnych pól, ustawienia chorągiewek, prawidłowości zamocowania siatek bramkowych, umocowania bramek,
- sprawdzenie ustawienia stanowiska dla pełnienia swoich obowiązków (np. stolik i krzesło) – między ławkami dla zawodników rezerwowych oraz kontrola elektronicznych lub tradycyjnych tablic wymiany zawodników,
- sprawdzenie stanu przygotowania piłek do gry i omówienie współpracy z chłopcami do podawania piłek,
- włożenie kompletnego ubioru sędziowskiego pod dressem (kurtką).

Obowiązki w czasie zawodów:

- nadzór nad wymianą zawodników,
- kontrola obydwu ławek dla zawodników rezerwowych wraz ze strefami technicznymi,
- sygnalizowanie dokonywanej wymiany zawodników za pomocą tablic informacyjnych,
- opieka nad piłkami zapasowymi,
 - pozostawanie do dyspozycji sędziego i pomaganie mu w prowadzeniu zawodów poprzez:
 - utrzymywanie kontaktu wzrokowego z sędziami w celu udzielenia im pomocy – notowanie wszelkich nałożonych kar indywidualnych (żółte i czerwone kartki), wymian zawodników oraz ewentualnych przypadków rzucania materiałów pirotechnicznych lub innych przedmiotów (kto, gdzie, kiedy) na pole gry lub w jego najbliższym otoczeniu,

- działanie w roli pośrednika w przypadku rozwiązywania problemów, które mogłyby stać się przyczyną przerwania zawodów lub zakończenia ich przed upływem ustalonego czasu gry,
- nawiązanie kontaktu wzrokowego z sędzią, który na około 2 minuty przed upływem ustalonego czasu gry lub ewentualnych dogrywek, przekazuje za pomocą umówionych gestów czas, jaki zostanie dodany do czasu gry. Sędzia techniczny tuż przed upływem ustalonego czasu gry połowy zawodów, to jest w 44. minucie i około 55. sekundzie, informuje zawodników i publiczność, za pomocą tablicy wymiany zawodników, o ile minut sędzia przedłużył daną część zawodów. Sędzia techniczny unosi oburącz tablicę ponad głową i pokazuje ją we wszystkich kierunkach (na wprost pola gry i w obu kierunkach pod kątem 45 stopni do pola gry), przytrzymując ją w każdym położeniu przez około 5 sekund,
- obserwacja zachowań osób przebywających na ławkach dla zawodników rezerwowych, niedopuszczanie do eskalacji wydarzeń oraz informowanie o ich niewłaściwym postępowaniu,
- uzgodnienie z sędzią – po pierwszej połowie zawodów oraz po ich zakończeniu – swoich notatek (przed wypełnieniem sprawozdania z zawodów przez sędziego),
- kontrola stref technicznych – raczej w sposób zapobiegawczy, niż konfrontacyjny,

Obowiązki po zawodach:

- nadzór nad zejściem zawodników oraz działaczy do szatni; zajmując taką pozycję, aby być świadkiem ewentualnych incydentów. Sędzia techniczny nie wchodzi na pole gry, ale przebywa w okolicach stref technicznych,
- opuszczenie płyty boiska jako ostatni, mając przed sobą wszystkich zawodników, działaczy i sędziów,
- złożenie sędziemu pełnego raportu z wydarzeń na polu gry, ustalając z nim liczbę i rodzaje kar indywidualnych (napomnienia, wykluczenia z gry), wymiany zawodników i inne istotne zdarzenia. Sędzia techniczny musi także poinformować sędziego o swoich spostrzeżeniach i wydarzeniach, które miały miejsce poza polem widzenia trójki sędziowskiej, a przede wszystkim informuje sędziego o nieodpowiednich zachowaniach jakichkolwiek osób przebywających na ławkach dla zawodników rezerwowych i w strefie technicznej, sporządzając sprawozdanie z zawodów, które winien przekazać sędziemu.

Niezależnie od powyższych zapisów, priorytetem w pracy sędziego technicznego pozostaje pomoc sędziemu w ocenie wydarzeń boiskowych.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

16

Uchwała nr I/16 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w sprawie ustalenia terminu kolejnego posiedzenia Zarządu PZPN

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 23) Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Przyjmuje się, iż następne posiedzenie Zarządu PZPN odbędzie się w 26.02.2014 roku w Warszawie.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

17

**Uchwała nr I/17 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej
w sprawie zmian w składzie Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego PZPN**

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 14) w zw. z art. 66 § 3 Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. W związku ze złożoną rezygnacją odwołuje się Pana Wiesława Ladę ze składu Zespołu ds. Statusu Piłkarzy działającego w ramach Komisji ds. Rozgrywek i Piłkarstwa Profesjonalnego PZPN.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek

18

**Uchwała nr I/18 z dnia 29 stycznia 2014 roku Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej
w sprawie uzupełnienia składu Komisji Licencji Klubowych PZPN**

Na podstawie art. 36 § 1 pkt 13) w zw. z art. 46 § 1 Statutu PZPN postanawia się, co następuje:

I. Na wniosek Przewodniczącego Komisji Licencji Klubowych PZPN do składu ww. Komisji powołuje się Pana Jarosława Ostrowskiego.

II. Niniejsza Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes PZPN Zbigniew Boniek